

Šentjurske NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik XI, št. 9

21. september 2004

cena: 300 sit

Franc Zupane, s.p., AKVONIJI,
C. Kozjanskega odreda 13,
Šentjur, tel.: 03/ 749 16 00

AKVONIJI

MALCE DRUGAČNA TRGOVINA
ZA RAZVAJANJE OBČUTKOV
VAM ŽELI "DOBER DAN!"

"NAŠA BESEDA VELJA" - ZA JASNE POLITIČNE IN GOSPODARSKE OPREDELITVE

RESEVNA
 Trgovina in storitve d.d.

Mestni trg 3, 3230 Šentjur,
 tel.: 03 747 14 00

ŽELEZNINA

Novoterm
 URSA ELF
 v roli

5 cm **250.00** m²
 10 cm **489.00** m²
 14 cm **639.00** m²

Timbitop
 SEKUNDARNA KRITINA
 ZA OSTREŠJA
 *25m²

6599.00

kos

LAMINATNI PARKET
 hrast
 *sistemCLIC-LOC
 *8 mm debeline

1699.00 m²

Vhodna vrata
 LIKO SLAP jelova
 *107 x 207

58999.00

Motorna žaga
 HUSQVARNA 136
 *2.2 KS
 *45 cm meč

59999.00

Vrtalnik baterijski 14.4 V
 SKIL
 dvobaterijski
 s svetilko

1999.00

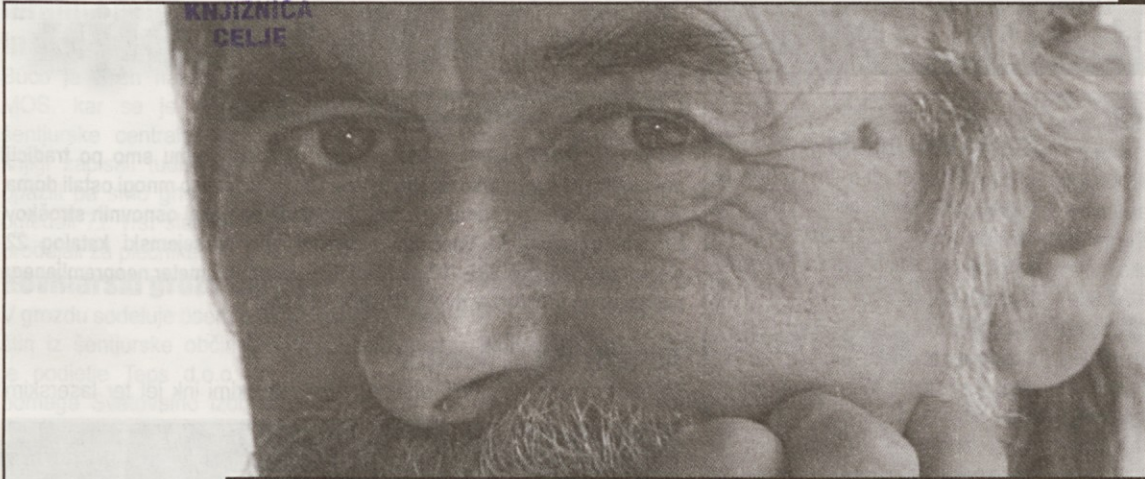
Kotni brusilnik
 SKIL 650W

8999.00

Slike so simbolne.
 Vse cene so v SIT!

Cene veljajo do razprodaje zalog!

Živeti z nami je ceneje

(Ne)gremo na volitve!

Šentjurska javnomnenjska raziskava, ki smo jo opravili prejšnji mesec, temelji na res malem vzorcu in se je težko sklicevati nanjo, je pa po kriterijih, ki se nanašajo na vso državo, tako podobna drugim podobnim širšim raziskavam, da se zdi kar verodostojna tudi pri merjenju specifičnega šentjurskega političnega utripa. Ki pa se v marsičem bistveno razlikuje od vseslovenske ravni.

Kot prvo našo specifičnost moram omeniti grozljivo apatičnost naših občanov. Kar 45% naključnih sogovornikov v anketi sploh ni želelo sodelovati, daleč največkrat smo slišali izgovor, da jih politika ne zanima. Od tistih 55%, ki jih politika vendarle nekoliko zanima, je spet skoraj polovica (46%) takšnih, ki še niso opredelili svojega odnosa do politike. Ti dve številki kažeta, da je skoraj tri četrtine naših občanov politično apatičnih, da jim je vodenje države pravzaprav deveta briga.

Drugi šentjurski fenomen se imenuje Marko Diaci: kar vsak tretji anketirani opredeljeni domači volivec bi mu podaljšal poslanski mandat. In to kljub temu, da jim njegova SMS - bolj pragmatična generacijska interesna skupnost kot pa politična stranka - sploh ni hudo pri srcu. Zadnje javnomnenjske raziskave ji celo kažejo, da v parlament sploh ne bo prišla. Kaj je tako mikavnega na Diaciju, ki je takorekoč iz pleníc in brez »švicanja« uspešno zlezel v visoko plačano politiko? Zdi se, da gre za splet več stvari: prvič, je edini ki sistematično dela na svoji osebni promociji, drugič, politično-ideološko je izmuzljiv, in tretjič, v občinskih mejah je brez prave konkurence. Šentjurska politična elita je namreč že desetletje razmeroma neatraktivna in skoraj hermetično zaprta v svoje strankarske okvire. Če izvzamemo Malovrha, ki smo se ga naveličali kljub temu, da najbolje obvlada ravnanje z množicami, a tokrat spet vstaja iz pepela, Šentjurčani nimamo primerno naostrenega političnega voditelja, ki bi mu bolj množično sledili. Pojav nestranskarskega in podobno apolitičnega župana Tisla je le še en dokaz te naše posebnosti.

Tretji fenomen sta SLS in Jurij Malovrh, ki iz mandata v mandat štrlita iz državnega povprečja, in to kljub temu, da SLS v šentjurskem okolju pravzaprav sploh ne funkcioniira in Malovrh velja za poslanca, ki v parlamentu ne upa stopiti pred govorniški oder. Toda letos mu spet odlično kaže, čeprav ga je stranka, ki ji podobno kot SMS grozi izpad iz parlamenta, nominirala takorekoč zadnji hip, ker so mu strankarski strategji izračunali odličen rating, v šentjurski SLS pa dejansko tudi nima prave alternative. Malovrh

se je tudi fenomenalno uspešno priključil Diaciju pri polastitvi zaslug za severno obvoznico, čeprav analiza glasovanja v Državnem zboru nesporno kaže, da je bilo ključno glasovanje poslancev LDS.

To, da imamo v Šentjurju dva poslanska kandidata z dobrimi možnostmi, je med drugim tudi posledica tega, da so vse druge šentjurske stranke oziroma njihovi kandidati manj uspešno »vodonosci«, nabiralci glasov za svojo politično opcijo. Morda bi letos lahko presenetila NSi, ki pošilja v boj dobro poznanega in svežega Cerkvenika? Kakšne so možnosti podžupana Koržeta na listi SDS, je težko realno oceniti, ker ni relevantnih podatkov o vplivu njegove podžupanske funkcije na šentjursko javno mnenje, zdi pa se, da so njegovi strankarski konkurenti v sosednjih volilnih okrajih zanj premočni. Njima v prid govori tudi opažanje, da obe levi kandidatki, Stoparjeva za Združeno listo in Koleševa za LDS, kljub temu, da sta dovolj poznani, že na štartu zaostajata za državnim in dosedanjim občinskim ratingom svojih strank. Verjetno tudi zato, ker političarke nasplošno niso najbolj iskano blago?

Šentjursko volilno telo, ki je glede levo-desne orientacije izredno stabilno in že od časov Pučnikove zmage nad Kučanom v razmerju 40 : 60 za desne, se očitno tudi letos ne bo odločalo v nasprotju s tradicijo. Z ozirom na krizo vladajoče LDS se lahko celo zgodi, da se bo to razmerje kljub novemu obrazu pri DeSUS še poglobilo. Kar pomeni, da imajo SDS, SLS in NSi na voljo spodbudne odstotke glasov in bi ob dobri kampanji in izvnerserijskih kandidatih lahko celo vse presenetile s poslanskimi sedeži. Žal ta globalni levo-desni odnos, ki dejansko usmerja državno politiko, v Sloveniji še ni jasno opredeljen, v našem proporcionalnem volilnem sistemu pa sploh izgublja svoj pomen, ker volivci nikoli ne vemo, s kom se bodo naši favoriti po volitvah spajdašili.

Iti na volitve ali pristati na to, da nam vladajo neumni, kot je zapisal v svojem komentarju Žafran?

Vprašanje je zgolj retorično, kajti na takšne preproste finte volivci več ne padamo. Volilna udeležba je odraz celovitega zaupanja domači politiki, ki pa se ustvarja ali izgublja dolgo in počasi, tako na državni kot občinski ravni, vsekakor pa ne na silo v predvolilni kampanji. Da je zanimanje za volitve vsako leto manjše, udeležba pa bo letos, kot vse kaže, sploh najnižja doslej, je podatek, ki bi moral najresneje skrbeti vsakega poštenega politika. Tudi naše občinske.

Franc Kovač

Volilna udeležba je odraz celovitega zaupanja domači politiki, ki pa se ustvarja ali izgublja dolgo in počasi, tako na državni kot občinski ravni, vsekakor pa ne na silo v predvolilni kampanji.

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice d.o.o., Šentjur
Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Nina Gradič

Postavitve in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske novice@sio.si

Transakcijski račun:

Šentjurske novice

06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Naslednja številka:

25.10.2004

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056

LAHKO BI BILO RES

Malovrh v treh različnih

»dresih«

Poslanski kandidat in naš »najzlahtnejši« politik Jurij Malovrh bo letos kandidiral že tretjič in že tretjič za drugo oziroma tretjo stranko. Leta 1996 je bil kandidat SKD, leta 2000 je nastopil na listi SLS+SKD, letos pa je kandidat zgolj SLS. Res je, da »kluba« ni zapuščal po svoji volji, vendar je ta tako pogosto menjaval »trenerje« in »sponzorje«, da je v osmih letih formalno kar trikrat zamenjal »dres«. In (p)ostal celo eden prvih strankinih »golgeterjev«.

Dame volijo!

Končno bodo lahko šentjurske volivke in volivci (iz)volili tudi poslanko! Doslej ni bilo med parlamentarnimi kandidati v šentjurskem volilnem okraju niti ene ženske, letos pa bosta kar dve. Žal sta obe levi in zato skoraj že odpisani.

Senčila in politika

Z zanimivim oglasom se je v Šentjurtčanu predstavil Darko Mavrič. Hkrati je predstavljal svoje politične ambicije na listi Za podjetno Slovenijo, mimogrede pa je dodal še reklamo za svojo firmo MD 777 in volivcem in sence željnim priporočil svoja senčila, žaluzije ... Zanimiv pristop k političnemu marketingu, ki mu ga v Sloveniji verjetno ni para. Naj se ve, kaj je prava podjetnost!

Avtobusne volitve

Hit letošnjih volitev je potujoča kampanja, saj so strategji strank ugotovili, da ima največji doseg neposreden stik z volivci. Svoje buse so na Šentjursko spustile SDS, NSi in LDS in poleg lokalnih kandidatov na krov naložile tudi nekaj zvezdnikov. Obiskal nas naj bi tudi še kombi SMS, ne bodite pa niti presenečeni, če boste na naših cestah uzrli mini mercedese ZLSD. Skratka, novi trend slovenskih

volitev je »mobilnost«.

Svinje tudi delajo

Znana modrost direktorja občinske uprave, da le svinje mislijo svinjsko, bi utegnila imeti logično nadaljevanje, da svinje le niso edine, ki delajo svinjsko.

Ni res, da je res

»Občinarske ceste« in bazen direktorja občinske uprave so se sicer res zgodili, toda, jasno, vse je bilo pošteno in legalno. Ker pa naj bili kritični ponkovski sokrajani svinje, ki lahko mislijo le svinjsko, ne bi bilo nič nenavadnega, če se mu bi katera od teh nemarnih živali podelala v bazen.

Slomšek tudi za ŠN

Blaženi Slomšek bo razglašen za zavetnika slovenskih učiteljev, učencev, kmetov, kmetijstva, slovstva ... Ker je med drugim izdal tudi časopis, bi veljalo poskusiti tudi z zavetništvom za ŠN, ki jih »kuzla liže«. Ampak, nikomur besedice o tem, ker bo sicer postal zavetnik Šentjurtčana!

Nagradno vprašanje

Koliko ministrov je letos obiskalo našo občino in kaj so nam prišli povedat? Vsi, ki mislite, da ste odgovorili pravilno, lahko na državnoborskih volitvah nagradno oddate svoj glas LDS ali ZLSD konkurenčnim strankam.

Kurili bomo

ŠN spet v udarnem uvodniku konkurenčnega Šentjurtčana! Hvala za reklamo, najslabše je, če te nihče ne opazi.

Legitimnost in legalnost gor ali dol, polen, s katerimi nas vztrajno obdarja neskončno pravična, poštena in tako naprej do svetosti popolna urednica konkurenčnega časopisa, se je nabralo že za čedno grmado.

37. MOS v Celju

Končno tudi šentjurska zbornica

Na prvem »evropskem« Mednarodnem obrtnem sejmu smo po tradiciji pokukali med šentjurske razstavljalce. Glede na lani so mnogi ostali doma. To niti ni takšno presenečenje, če si pogledamo nekaj osnovnih stroškov. Prijavnina znaša 33 tisočakov, obvezni vpis v sejmski katalog 22, električni priključek 23 – 107 tisoč tolarjev, kvadratni meter neopremljenega razstavnega prostora v dvoranah 10 – 19 tisoč.

Adheziv d.o.o., Šentjur

Označevanje v industriji, on-line, z industrijskimi ink jet ter laserskimi

tiskalniki. Označevanje za sledljivost (HACCP), printerji in etiketirke, servis, materiali za vse ink jete.

G. Arzenšek je kot prednosti sodelovanja na sejmu naštel promocijo, izboljšanje korporativnega imidža, predstavitev produktov ciljni skupini. V svoji ponudbi izpostavljajo visoko stopnjo modernosti pri industrijskem označevanju izdelkov in drugem. Redno se pojavljajo na tematsko različnih sejmihi po Evropi, zato je Celje zanj zgolj ena izmed možnih »postaj«.

Alpos

Na sejmu sta se pojavila Alpos ALU d.o.o. in Alpos pohištvo proizvodnja kovinskih izdelkov d.o.o., ki sta potencialne kupce lovila na skupnem zunanem razstavnem prostoru.

Dejavnost ALU: proizvodnja aluminijastih hišnih in tehničnih lestev za hišno in profesionalno rabo, aluminijastih prenosnih zabojev ter vrtnih sušilnikov.

Dejavnost »pohištva«: vrtno sedežne garniture za prosti čas in gostinske vrtove. Stoli in mize so izdelani iz kvalitetnega jekla ali aluminija ter kombinirani z lesom ali plastiko.

izbor Bogdan Rahten

Smer: Makedonija!

Sodelovanje z bivšim območjem »velike« Jugoslavije so prav na bivši šentjurski občinski praznik (18. avgust) poglobili šentjurski in dolgogorski folkloristi, ki so bili okrepljeni tudi s šentjurskimi taborniki. V makedonskem Kičevu so pred polnim avditorijem v kulturnem domu predstavili del repertoarja iz zakladnice ljudskih plesov.

Obnovljen spomin na Netopir

Koncem avgusta je minilo že šest desetletij, odkar so borci Narodnoosvobodilne vojske osvobodili Planino in ustanovili osvobodeno ozemlje. Ob tej priložnosti so domačini pri partizanski bolnici Netopir na Bohorju po skoraj treh desetletjih obnovili spominsko obeležje in ga opremili s podatki, ki so zanimivi tudi za turistično rabo. Prireditvi je prisostvoval tudi Ivan Dolničar, borec in častnik XIV. Divizije.

Aktivno za živalske pravice

Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice, ki ima sedež pri nas v Ostrožnem, je v začetku meseca v ljubljanskem Mostecu pri Šiški priredilo največji vegetarijanski piknik doslej v Sloveniji. Aktivisti društva so ob pomoči sorodno mislečih organizacij in posameznikov ponujali degustacije in pripravili široko ponudbo vegetarijanske in presne hrane, ki ga je pospremil pester zabavni program, med visokimi gosti pa je izstopal minister Keber. Ob tej priložnosti so lansirali tudi prvo številko revije Osvoboditev živali. V društvu so napovedali že naslednjo aktivnost, saj bo 4. oktobra v ljubljanskem parku Zvezda miroljubni protestni shod proti vsem oblikam mučenja živali.

Kalanovi med Kozjani

Kot nekakšen kozjanski uvod v septembrsko

sejmsko vročico v Celju so v središču sosednjega Kozja ob občinskem prazniku priredili peti »Kozjanski sejem«. Med obiskovalci so bili številni tudi iz dobjanske in šentjurske občine, naše področje pa je imelo zastopnika tudi med razstavljalci, saj se je s ponudbo zelišč predstavljala Kalanova družinska kmetija s Kalobja.

Gasilci tekmujejo, plešejo in se opremljajo

Poleg prireditve ob 130-letnici šentjurskih gasilcev je področje gasilstva poleti tradicionalno živahno. Čeprav letos suša ni pokazala zob, kot je to bil primer lani, so proti temu pojavu in za druge potrebe od nedavnega bolje opremljeni planinski gasilci, ki so prevzeli novo avtosterno. Na Ponikvi so konec avgusta izvedli nočno gasilsko tekmovanje z veselico, veselo pa je bilo tudi v Lokarjah.

Ibrahim Saliji s.p. Pekarna in slaščičarna Buco, Šentjur

Buco je eden najbolj standardnih "akterjev" MOS, kar se je poznalo tudi v zaprtosti šentjurske centrale. Čeprav so v sejmski knjigi zapisali tudi kebab, ga nismo opazili, opazili pa smo gnečo in si tako le od daleč ogledali 72 vrst sladoleda in burek, ki so ga prodajali za plečnika.

Kovinarski grozd Jagoda

V grozdu sodeluje osem pravnih oseb, od tega štiri iz šentjurske občine. Njihov koordinator je podjetje Teps d.o.o. iz Šentjurja, ki jim pomaga Svetovalno izobraževalni center iz

Slovenskih Konjic. Poleg lastnih materialov so obiskovalcem postregli tudi s skupno predstavitveno mapo.

Po besedah g. Klinarja so upali na sofinanciranje sodelovanja s strani ustreznega evropskega sklada, vendar jim žal ni uspelo. Na šentjursko OOOZ se niso obračali.

Andrej Koželj s.p., Šentjur

G. Koželj pravi, da je sodelovanje v grozdu trenutno koristno, saj se je zanimanje za nekatere izdelke povečalo. Pri predstavitvi izpostavljajo, da je njihova proizvodnja raznolika, saj izdelujejo peči za centralno ogrevanje, cisterne za kurilno olje, boilerje, hidroforje, oljne jaške. Izdelujejo izdelke iz navadne in nerjaveče pločevine, prav tako pa lahko na željo stranke naredijo izdelek, ki ni standardnih dimenzij. Udeležba sejma naslednje leto je zaradi finančnih razlogov možna zgolj v isti obliki kot letos.

Alojz Kovač s.p., Šentjur

Dejavnost: izdelava orodij za obdelavo pločevine, obdelava kovin, ploskovno brušenje.

Pripravljajo standard ISO 9000: 2000.

Oset Rafael s.p. Izdelava poljedelskih strojev, Šentjur

Dejavnost: izdelava hidravličnih stiskalnic, mlini na grozdje, travniške brane, cepilci drv, sadni mlini.

Na sejmu so sodelovali že 14. leto in pravijo, da se jim dolgoročno splača. Letos so na sejmu prvič predstavili hidravlične cepilce drv, ki so jih doslej plasirali le v tujino, odziv pa je bil zelo zadovoljiv.

Zupanc Srečko s.p. Zuvar, Ponikva

Dejavnost: tlačne posode, cevni sistemi, cisterne, filtri, izmenjevalci, kondenzatorji, strojna obdelava kovin, varjenje in vzdrževanje. Imajo tudi standard kakovosti ISO 9001: 2000.

Klemen Šket s.p. Segon – servis in prodaja gostinske opreme, Goričica

Dejavnost: servis gostinske opreme, oprema priznanih proizvajalcev ter izdelava tehnološkega projekta za kuhinje. Nudijo pooblaščen servis.

Segon je prisoten na sejmu poldrugo desetletje, čeprav so zaradi razmer lani še dvomili o udeležbi.

Območna obrtna zbornica Šentjur

Po nekajletnem postu se je v "zbornični" hali A pojavila tudi šentjurska obrtna zbornica, ki je imela 9. septembra še posebno predstavitev, kjer so sodelovali tudi šentjurski

muzikantje in Društvo kmečkih žena s svojimi dobrotami. Poleg zbornice sta bili organizatorki predstavitve tudi obe "naši" občini. Za časa našega obiska smo na razstavnem prostoru srečali šentjurskega državnoborskega poslanca Jurija Malovrha, ki se je pohvalil, da pozna materiale, ki so bili na voljo

– en prospekt OOOZ Šentjur in okrog ducat gostinsko-turističnih, ki jih je večino izdala šentjurska občina. Po besedah hostese Vesne so ljudje kazali največji interes za šentjursko ponudbo turističnih kmetij. Kar se tiče ciljnega interesa podjetnikov oz. obrtnikov, pa razen ponudbe za tisk prospektov ni bilo zaznati ničesar.

Predstavitev šentjurskih potencialov za investitorje in obiskovalce je našla mesto tudi v visokotiražnem biltenu Tednikova petica.

Oglasnik media d.o.o., Šentjur

Podjetje iz Hruševca se je s Celjskim oglasnikom in Mariborskim oglasnikom predstavljalo v prestižni hali J. Dokaj prazen razstavni prostor sta še najbolj zapolnjevali hostesi.

Plakoles – Slamenšek d.o.o., Šentjur

Dejavnost: vodni efekti, vodne stene, vodni stolpi, cvetlični vodometi, skalnjaki, vrteče kroglice, oprema lokalov, poslovnih prostorov. Plakoles je zadnje desetletje redni razstavljač, saj na kraju samem sklenejo veliko poslov.

Strimm parketi d.o.o., Slatina pri Ponikvi

Dejavnost: proizvodnja klasičnega in lamelnega parketa. Na sejmu so sodelovali osmič.

Željko Kosaber s.p., Termix Šentjur

G. Kosaber je domoval nasproti šentjurski lojtr, kjer je bila na voljo ponudba bazenske tehnike, ki je nadaljevanje posla Wiharja.

Hrast – Jager Štefanija s.p., Proseniško

Podjetje se ukvarja z izdelovanjem vseh vrst parketov iz palete lesa. Prav tako poleg izdelave parketa ponuja tudi lepila.

Ni jih bilo

Glede na lanski MOS se izmed šentjurskih podjetij in obrtnikov niso pojavili naslednji: Gradnje Polak, Gabrijel Polak s.p., Primož, J & M Prima d.o.o., Šentjur, Koval d.o.o., Loka pri Žusmu, Mavrič Darko s.p. MD777, Šentjur, Meja kmetijsko podjetje d.d., Šentjur in Šentjursko ekološko društvo. br

Prehlajeni dogodki

Plače rastejo, a različno

Znani so podatki o povprečnih plačah ob koncu polovice letošnjega leta. Po virih iz Statističnega urada Republike Slovenije je povprečna neto plača v državi znašala 164.996 SIT (lani ob istem času 156.098 SIT), na nivoju statistične savinjske regije pa 153.646 SIT (lani 144.476 SIT).

Dobjani so se s 159.265 SIT uvrstili na 47. mesto (lani 73. s 144.910 SIT) izmed 193 v vzorec zajetih občin, Šentjurčani pa so bili s 146.613 SIT na 106. mestu (lani 125. s 135.298 SIT).

Najvišje neto prejemke že nekaj časa prejemajo v občini Cerklje na Gorenjskem 233.394 (lani 202.293) SIT. Na repu razpredelnice so tokrat Gornji Petrovci s 95.817 (lani Turnišče z 91.713) SIT.

Bronasti Jernejevi prsti

Na največjem tradicionalnem srečanju harmonikarjev, ki

je potekalo na Ljubečni pri Celju, je bil med štiridesetimi finalisti, kar je samo po sebi uspeh, saj jih izmed preko štiristo kandidati izberejo na predtekmovanjih po Sloveniji, uspešen tudi Jernej Brilej s Planine. Žirija mu je podelila eno izmed štirinajstih bronastih plaket. Zelo velike pozornosti je bil izven konkurence deležen tudi Matic Korošec iz bližnjega Cerovca, ki je bil najmlajši nastopajoči.

Zopet rock na Grobelnem

Podobno, kot so storili ob koncu prejšnjega šolskega leta, so mladi glasbeniki z Grobelnega, ki delujejo v zasedbi Dungeon Keepers, tudi pred pričetkom novega šolskega leta na vaškem športnem igrišču pripravili rock koncert. Poleg njih so na pravem mini festivalu, ki je pritegnil preko sto obiskovalcev, nastopili tudi slivniški The Undertakers in še tri druge skupine.

Kamen za telovadnico

V začetku septembra je tudi Loka pri Žusmu po skoraj treh desetletjih čakanja dočakala polaganje temeljnega kamna za šolsko telovadnico, ki naj bi služila tudi javni rabi. Slovesnosti so se poleg krajevnega in občinskega vodstva na čelu z županom Tislom udeležili tudi državni sekretar Herman Tomažič in minister Slavko Gaber.

Več parkirišč v središču

Sredi septembra je bilo v namen predano obnovljeno parkirišče med občinsko stavbo in centralnim vrtcem v Šentjurju. Mestno središče je tako bogatejše za preko trideset parkirnih mest, ki jih sicer zadnja leta zelo primanjkuje, to pa bo omogočila nova razvrstitev parkiranja v smeri vzhod-zahod. Za blagor šoferjev se je tako morala umakniti zelenica ob pešpoti pri Pešnici. Del parkirišča bo rezerviran za uslužbenke, približno dve tretjini pa bosta še naprej namenjeni javni rabi.

130 let napomočanja

Zgodovina

Šentjursko gasilstvo se je začelo, kot mnogokje drugod, s požarom. Leta 1873 je požar upepelil skoraj ves Zgornji trg. Naslednje leto so takratni napredni Šentjurčani, kot so župan dr. Gustav Ipavec, trgovci Krtin, Kavčič in Pranzajc, gostilničarja Nendl in Črmovšek ustanovili požarno brambo Sv. Jurij ob južni železnici, ki spada med šest najstarejših tovrstnih organizacij na Slovenskem – najstarejša v Metliki ima 135 let.

Najprej so imeli na voljo samo vedra in kavlje. 1882. so imeli prvo ročno batno brizgalno, ki so jo poganjali štirje gasilci. Prvi gasilski dom je stal že pred prvo svetovno vojno v Zgornjem trgu. Prvi gasilski avtomobil je vozil po Šentjurju leta 1932. Po drugi svetovni vojni so gasilci zelo dejavni tudi na področju kulture, ki je pustila globok pečat v šentjurskem življenju. Prvo častno članstvo podelijo Francu Svetini – Aciju. 1978. po preureditvi predajo namenu gasilski dom, ki je v trenutni uporabi. Zadnjih deset let so močno posodobili vozni park – tri nova vozila – in opremo.

Praznovanje jubileja

Slavnostno sejo je v petek, 17. septembra, izjemno karakterno vodil Drago Jančič. Poleg domačih gasilcev so bili prisotni predstavniki šentjurske politike, društev in gasilskih zvez v naši in sosednjih občinah. Prisoten je bil tudi prvi gasilec, predsednik GZ Slovenije, Ernest Eory. Za kulturno noto so poskrbeli člani MPZ skladatelj Ivapcevi.

Med številnimi govorniki povzemamo samo nekatere najiskrnejše. Štefan Tisel: »Všeč mi je izraz tovariš.« Drago Jančič mu je repliciral, da upa, da kmalu ne bo več gospod, ampak tovariš. Cveto Erjavec je gasilec napovedal še dvakrat 130 let delovanja. Franc Salobir, župan Dobja, ni skopalil z zahvalami, saj jih je izrekel daleč največ.

Preteklo nedeljo je po ulicah potekala še gasilska povorka s 600 udeleženci, ki jih je pozdravil tudi minister Anton Grizold.

Nagrajenci

GZ Slovenije je GD Šentjur podelila zlato plaketo, nagradilo pa jih je tudi mesto Šentjur. Pozornost

so izkazali malodane vsi predstavniki prisotnih organizacij s plaketami, slikami in celo sodečkom. Zaradi velikosti društva so podelitve priznanj gasilec potekale nekoliko hitreje in brez sicer obveznih obrazložitev, saj je bilo mnogo napredovanj in ostalih priznanj.

GZ Slovenije je podelila plamenico I. stopnje: Petru Oblaku, Branku Klajnšku in Branku Osetu.

Plamenico II. stopnje so prejeli: Gabrijel Belužič, Drago Jančič, Matjaž Škorc, Anton Kukovič mlajši,

Branko Jereb, Bojan Režek, Martina Režek, Kože Pogačar, Marinka Kukovič, Danilo Matuš, Marjan Kovačič in Silva Klajnšek.

Veselice

Se ne obrestujejo. Zato so močnejše razvili druge dejavnosti. Stik z ljudmi potrjujejo letni koledarji, ki jih dajo »v promet« blizu dva tisoč.

Največja želja

Novi gasilski dom. Že pred tremi leti so skupaj s policijo podpisali pismo o nameri. Občina je kot novo lokacijo ponudila zemljišče v obrtni coni pod Anderburgom, gradnja pa naj bi stekla v roku dveh let. Eden izmed načrtov (samo gasilski dom) govori o 2 mio €.

Trenutne številke

Predsednik: Branko Oset. Poveljnik: Ivan Škorc. 177 članov. 90 operativcev. 1 poklicni gasilec. Povprečno 18 intervencij na leto, kjer povprečno sodeluje 13 ljudi. Pokrivajo območji mestne in okoliške KS Šentjur s preko 9.000 prebivalci.

br

Nedeljska parada: 350 gasilcev in minister Grizold

Franci in Marije

Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije je pet najpogostejših ženskih imen na področju savinjske statistične regije (podatkov za občine ni, op.p.), ki zajema tudi področji občin Dobje in Šentjur: Marija (preko deset tisoč), Ana, Jožefa, Frančiška in Irena. Pri moških je največ Francov (preko pet tisoč), Ivanov, Jožefov, Antonov in Janezov.

Pločevinaste jate

Znani so podatki o številu registriranih vozil na področju Uprave enote Šentjur pri Celju konec prejšnjega meseca.

Skupaj 10.816 (393 – v lastništvu pravnih oseb, 10.463 – stanje ob enakem času lani), motorna kolesa 200 (1, 185) kombinirana vozila 171 (20, 153), osebna vozila 8.664 (106, 8.362), avtobusi 1 (1, 2) tovorna vozila 516 (133, 505), osebna

specialna vozila 22 (8, 22), tovorna specialna vozila 71 (20, 70), vlečna vozila 57 (12, 60), traktorji 583 (20, 556), delovna vozila 37 (20, 33), priklopna vozila 254 (49, 244), kolesa z motorjem 240 (12, 271).

Število imetnikov veljavnih vozniških dovoljenj na zadnji dan letošnjega avgusta.

Kategorija A (244 – občina Dobje, 10.868 – občina Šentjur), kategorija B (515, 10.545), kategorija C (97, 1.351), kategorija D (9, 130), kategorija E (56, 928), kategorija F (209, 3.616), kategorija G (530, 10.847) in kategorija H (532, 10.868).

Maja četrta v Križankah

Maja Slatinšek je pred kratkim nastopila na slovenski popevki – najstarejšem slovenskem glasbenem festivalu, ki ga je v ljubljanskih Plečnikovih Križankah pripravil Javni zavod Radiotelevizija Slovenija. Kot druga izmed štirinajstih izvajalcev je izvedla pesem

Odmev srca, ki jo je tudi sama napisala, vendar strokovne žirije in občinstva ni prepričala, da bi prejela eno izmed šestih nagrad. Maja, ki ima med drugim tako zavzete »oboževalce«, da njene spletne strani zaradi vdora nekaj časa niso bile dosegljive, je po rezultatih televotinga dosegla četrto mesto.

Asfaltna baza, tovarnjaki in zastave

Na šentjurskem spletnem portalu, ki domuje na naslovu www.sentjur.info, se je med obiskovalci foruma v preteklem mesecu razvnelo kar nekaj razprav. Daleč največ pozornosti je doživela razprava o asfaltni bazi v Planinski vasi, ki si jo je ogledalo preko šeststo obiskovalcev. Večje pozornosti je bila deležna tudi razprava o tovarnjakih v Vrbnem in izobešanju zastav. Portal je v anketi spraševal tudi, kateri časopis obiskovalci pogosteje berejo.

In priznanje dobi ...

Občinska Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je letos obravnavala osem predlogov za občinska priznanja. Odločili so se, da tokrat najvišje priznanje, - plaketo občine Šentjur, prejme Klub mladih Planina. Pisna priznanja so si prislužili Turistično društvo Dobrina, Franc Arzenak in Ciril Lavbič. Pisna priznanja s knjižno nagrado čakajo tudi najboljše učence v lanskem šolskem letu. Vsa priznanja bodo podeljena v sredo, 23. septembra, na slavnostni akademiji v šentjurskem kulturnem domu, v ŠN pa jih na kratko predstavljamo že tokrat.

Pisna priznanja s knjižno nagrado

Saša Rečnik iz Hotunja, OŠ Blaža Kocena Ponikva
Barbara Volarič z Grobelnega, OŠ Hruševce
Mateja Rajh s Planine, OŠ Planina pri Sevnici
Andreja Jernej iz Šentjurja, OŠ Franja Malgaja
Špela Mosbrucker iz Svetelke pri Dramljah, OŠ Dramlje

Nejc Rosenstein iz Gorice, OŠ Slivnica

Urška Pintarič, Glasbena šola Šentjur

Gregor Jezernik s Polzele, Srednja kmetijska in gospodinjstva šola Šentjur

Plaketa občine Šentjur

KLUMP - Klub mladih Planina za izjemne uspehe pri organizaciji mladih ter razvoju in promociji Planine in občine Šentjur.

Predlagatelj: KS Planina.

Rekorderji (K)lumpanja

Klump je v zadnjih letih podrl kar nekaj planinskih in tudi šentjurskih rekordov. Seveda govorimo o razsežnosti in obisku njihove tradicionalne julijske prireditve, ki so jo simpatično poimenovali (K)lumpanje.

Letos se je na šolskem igrišču zbralo kar blizu 3000 obiskovalcev. Sicer Planina že nekaj let prvo julijsko soboto doživi pravi mali desant mladih in nekoliko manj mladih ljubiteljev športa in zabave, ki uživajo do jutranjih ur. Letos so klumpovci poskrbeli

tudi za kampiranje, po tihem pa razmišljajo na razširitev dogajanja na dva dni. Predsednik Klumpa Peter Rajh: »Letošnje Klumpanje smo uspešno zaključili s tridnevним taborjenjem na Bohorju. Tako se oddolžimo vsem, ki so zares trdo delali pri pripravi in izvedbi prireditve, povabili pa smo tudi druge zaslužne. Seveda smo se imeli izvrstno, o morebitni širitvi programa vsaj zaenkrat konkretno še ne razmišljamo. Pomagali smo tudi pri organizaciji tradicionalne Angelske nedelje, zdaj se pripravljamo na Martinovanje, ki je tudi že postalo naša tradicionalna prireditev. Do konca leta imamo v naši sobi namen izvesti

nekaj potopisnih predavanj, načrtujemo pa tudi dva koncerta v dvorani v Šentvidu.«

Klump, ki združuje okrog 80 članov, je v petih letih delovanja postal osrednje gonilo planinskega družabnega življenja. Poleg druženja mladih in prireditev zanje so aktivni tudi na drugih področjih, konec koncev pa v zadnjem letu nekdanji klumpovci vodijo tudi KS Planina. Planina je torej praktičen primer, da svet res lahko stoji na mladih.

Pisna priznanja občine Šentjur

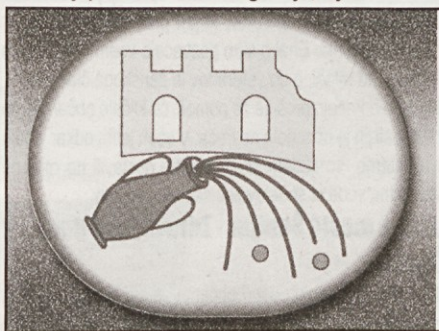
Turistično društvo Dobrina za prispevek k razpoznavnosti kraja in krajevne skupnosti Loka pri Žusmu ter vzpodbudo turistični in kulturni dejavnosti v svojem okolju.

Predlagatelj: KS Loka pri Žusmu.

Turizem na podeželju nekoč tudi s toplicami?

Turistično društvo je bilo v Dobrini ustanovljeno pred osmimi leti, namen njegovega delovanja pa ni usmerjen zgolj v turizem. Resda mnogi menijo, da je Dobrina s svojo vrtno zdravilne vode šentjurski turistični potencial, vendarle pa tamkajšnje društvo predstavlja tudi širše gibalno družbenega življenja v Dobrini in na celotnem področju Loke pri Žusmu.

»Zagotovo nam priznanje veliko pomeni, saj bodo o nas zdaj slišali tudi širše. Ob ustanovitvi smo seveda mislili tudi oz. predvsem na naš vrecel zdravilne vode, zato smo v naš logotip dali grajski vrecel, saj naj bi bilo nekoč v Dobrini bojda grajsko kopališče. Ja, še vedno verjamem, da bi lahko pri nas zrastle zdravilišče. Časi in vlade se spreminjajo in zakaj ne bi tudi Dobrina postala zdraviliški kraj? Poglejte samo terme v Snoviku, kjer so bili še pred kratkim na istem nivoju kot mi, zdaj pa že na veliko gradijo,« je zaneseno

pripovedovala predsednica nagrajenega društva Danica Recko. No, zaenkrat na zametek term v Dobrini spominja samo majhen bazen, toda Reckotova dodaja, da že imajo pripravljen projekt za nadaljnje raziskovanje vrtnice in dodaja: »Mlin, ki melje počasi, nekoč tudi zmelje.«

Med projekti društva je zagotovo najpomembnejši Valentinov pohod, ki ga tradicionalno organizirajo sredi februarja. Zadnjega se je recimo udeležilo okrog 800 pohodnikov tudi iz drugih koncev Slovenije in celo tujine. Poleg nekaterih občasnih prireditev

med njihovo vsakoletno aktivnost sodi srečanje folklornih skupin.

Društvo se je aktivno vključilo v pripravo materialov za izdelavo turističnega prospekta KS Loka pri Žusmu, organizirajo pa tudi strokovna predavanja o urejanju okolja in razvoju turizma na podeželju. Že tretje leto v sodelovanju z velenjskim turističnim društvom po kriterijih nacionalne zveze ocenjujejo okoliške domačije in njihova okolja. Odziv je vsako leto boljši, letos se je na poslana vabila odzvalo okrog 20 domačij, ki so se opogumile predstaviti komisiji.

Franc Arzenak za izjemne uspehe pri izgradnji gasilko-kulturnega doma in športnega igrišča, za organizacijo vsakoletnih srečanj muzikantov, za vodenje gasilskega društva Dolga gora in za dolgoletno sodelovanje v svetu KS Ponikva.

Predlagatelj: KS Ponikva.

Duša in srce Dolge gore

Naslov za 48-letnega Arzenaka nikakor ni pretiran,

saj je že vrsto let gonilo družabnega življenja na Dolgi gori. »Gradnja gasilskega doma je bila nujna, saj smo potrebovali prostore ob našem srečanju muzikantov, pa tudi ob morebitni širitvi društvenega voznega parka bomo rabili dovolj velike garaže. Zdaj imamo

zares velik prostor, kjer lahko postrežemo tudi 100 ljudi, na voljo pa je tako za ohceti kot sedmine. Izkoristijo ga lahko vsi krajani,« je o gradnji gasilskega doma povedal Arzenak. Skorajda vzporedno so dokončali tudi športno igrišče, kjer se dogodi tudi vsakoletno srečanje muzikantov, katerega pobudnik je bil pred 12 leti ravno letošnji občinski nagrajenec. Prireditev se širi iz leta v leto, obišče jo blizu 1000 ljudi, ki so lahko v zadnjih letih uživali v glasbi takšnih zvezd slovenske glasbe kot so recimo Natalija Verboten, Nuša Derenda, Vili Resnik, Modrijani ...

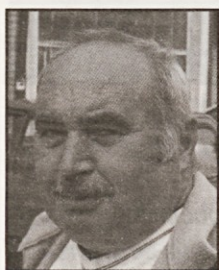
Dolga gora premore okrog 280 prebivalcev, od tega jih je vsaj tretjina aktivnih v gasilskem društvu, poleg katerega premorejo tudi kulturnike (KUD Trta), planinsko sekcijo in športno društvo, ki je zaživel ob ureditvi igrišča. »Ljudem, predvsem mladim, je potrebno nekaj ponuditi v domačem kraju. Boljše je, da imamo otroke na očeh na domačem igrišču, kot pa da bi kje drugje zavili na stranpoti, za kar je dandanes veliko nevarnosti,« je sklenil Arzenak.

Ciril Lavbič za organizacijo in izvedbo 6. revije pevskih zborov društev invalidov Slovenije.

Predlagatelj: Medobčinsko društvo invalidov Šentjur.

Invalidi pojejo

Ciril Lavbič že tretji mandat predseduje šentjurskemu medobčinskemu društvu invalidov, ki ima 750 članov,

obstaja pa od leta 1973. Aktivni so skozi celo leto, ko organizirajo različna srečanja in izlete tako za težke invalide kot za druge člane. »Pred kratkim smo bili s skupino težkih in starejših invalidov na Brezju in moram reči, da so bili vsi zelo zadovoljni.

Tudi vnaprej načrtujemo podobne akcije, sicer pa vseskozi sodelujemo v različnih krožkih, kjer se

ukvarjamo s številnimi ročnimi deli,« je Lavbič na kratko strnil aktivnosti šentjurskega društva invalidov.

Enega največjih projektov jim je uspelo realizirati maja letos, ko so v dvorani OŠ Hruševac organizirali šesto revijo invalidskih pevskih zborov Slovenije, ki se je udeležilo 13 zborov. »Že lani smo se v Ljubljani dogovorili za organizacijo revije, ki se je zgodila 31. maja. V Šentjurju smo zbrali okrog 1000 udeležencev, ki so si poleg pevskih nastopov ogledali tudi glavne šentjurske znamenitosti. V ta namen smo ob pomoči Občine angažirali

tudi 10 vodičev, na sami prireditvi pa nas je zabaval ansambel Unikat. Naši gostje so bili zelo zadovoljni s preživetim dnevom, še enkrat pa bi se rad zahvalil vsem, ki so nam pomagali pri organizaciji.«

Pevsko aktivno je tudi šentjursko invalidsko društvo. Imajo dve pevski skupini, moški oktet in ženske pevke, ki vadijo pod vodstvom Suzane Rožanc v šentjurskem gasilskem domu.

L. H.

Praznik KS Šentjur mesto

Priznanja je na svečani akademiji v kulturnem domu minuli četrtek podelila tudi KS Šentjur-mesto. Polna dvorana - izrazito je prevladovala starejša generacija šentjurskih občanov, kar veliko jih je prišlo tudi iz sosednjih KS kaže na to, da mesto Šentjur vse bolj pridobiva vlogo občinskega središča.

Govorni del prireditev ni odstopal od običajnega prazničnega leporečja. Predsednik sveta KS mesto je sicer svoj slavnostni nagovor naravnal v smislu nekakšnega letnega poročila, pa vendarle govoril več o tistem, kar naj bi bilo pa ni. Na primer o propadli ideji Kulturnega centra Šentjur (Zanimivo, da je svoj čas bila prav njegova ZLSD tista, ki ga je vrgla iz občinskega proračuna), strategiji razvoja mesta, turizma, izgradnje gasilskega doma in policijske postaje, o kulturnem utripu mesta itd. Predsednica komisije za priznanja Bojana Stopinšek je obširno poročala o normativni ureditvi podeljevanja krajevnih priznanj, prejemniki priznanj pa so priložnost izkoristili za izraze hvaležnosti, vmes pa so povedali še kaj lepega. Če k temu prištejemo bogat cvetni aranžma na odru in nadvse prijazno besedovanje voditeljice Anite Koleča, bi lahko rekli, da je bilo v celoti tako lepo, da bi lahko bilo že kičasto.

Akademijo pa je vendarle najbolj zaznamoval nastop Mladinskega godalnega orkestra Glasbene šole Celje. Čeprav so imeli v programu tudi nekaj težjih skladb klasične glasbe, je bilo navdušenje pristno. Vse kaže, da se tudi šentjurski glasbeni okus počasi približuje urbanim trendom. Le še naučiti se moramo ploskati pravi čas (kar pa je, v opravičilo, delalo preglatvice celo našima poslanecema).

Častni meščan Šentjurja - Ladislav Grdina

Najvišje mestno priznanje je prejel Ladislav Grdina, dolgoletni direktor Alposa, nekdanji predsednik izvršnega sveta in skupščine občine Šentjur.

Grdina je po izobrazbi diplomirani inženir strojništva. Svojo poklicno pot je pričel v Alposu, kjer je kasneje postal tudi dolgoletni direktor. Pod njegovim vodstvom je Alpos napravil pomemben in odločujoč razvojni korak. Kasneje je Grdina odšel v Emo in tudi po njegovi

zaslugi je v Šentjurju zrasla tovarna kotlov.

Najbolj opazen pa je njegov prispevek k razvoju, ko je bil predsednik Izvršnega sveta občine Šentjur. Takrat je Šentjur postal bogatejši za plinifikacijo, obnovo cestišča Kvedrove ulice, zgrajeni sta bili Osnovna šola Hruševac in Osnovna šola Dobje, speljana je bila obvoznica vzhod - zahod in še mnogo drugega. Opazna je bila njegova naklonjenost številnim društvom. Svoje duhovne potrebe je dolga leta tešil s prepevanjem v moškem zboru in ga več let kot predsednik uspešno vodil.

Ladislav Grdina je vedno bil in ostal v prvi vrsti Šentjurčan!

Kipec Sv. Jurija - Prostovoljno gasilsko društvo Šentjur

Prostovoljno gasilsko društvo Šentjur je bilo ustanovljeno pred 130 leti na pobudo takratnega župana Gustava Ipavca, ki so ga podpirali napredni kmetje in tržani takratnega Zgornjega trga.

Živeti s krajem in krajanje je bilo vseskozi najbolj pomembno vodilo pri delovanju društva. Prisluhnili so krajanom v njihovih stiskah, jim bili vedno pripravljeni pomagati in reševati imetje v požarih ali kakršnikoli drugi nesreči. V

društvu pa niso samo čakali požara in vadili gasilskih veščin. Prirejali so prireditve, uprizorjali igre, imeli pevski zbor in bili ustanovitelji folklorne skupine v Šentjurju.

V zadnjih letih je društvo posvečalo izredno skrb svojemu članstvu. Redno se izobražujejo v učnem centru na Igu, po svojih zmožnostih se tehnično opremljajo, razvili so tudi servis gasilnih aparatov, ki jim predstavlja močan vir samofinanciranja. Enako skrb posvečajo vsem kategorijam članstva, od mladine do veteranov in ženskega članstva. Nikoli ne odrečejo prošnje za pomoč, če kličejo občani, ki so v stiski ali jih je prizadela nesreča. V vseh letih, odkar imajo avtocisterno, so ljudem širom občine dostavili na milijone litrov pitne vode in sodelovali v neštetihih akcijah.

Listina mesta Šentjur - Zdravstveni dom Šentjur

Nič koliko življenjskih usod občanov je šlo skozi ordinacije šentjurskega zdravstvenega doma, ki letos slavi 50-letnico obstoja.

V prvih desetih letih obstoja so v tedanji zdravstveni ambulanti v Šentjurju delali le trije zdravniki. Delo je bilo zelo naporno, saj je bilo potrebno opraviti nič koliko dežurstev, na teren pa so hodili peš ali se vozili s kolesi po slabih makadamskih cestah in gozdnih poteh.

Vse od prvih začetkov so zdravniki in medicinsko osebje opravili vrsto cepljenj in zdravniških pregledov po šolah in kot specialisti splošne medicine vplivali na preventivno zdravstveno vzgojo mladine in odraslih, ki je bila v tistih časih zaradi pomanjkanja informacij še kako pomembna.

Izredno pomembno vlogo je Zdravstveni dom odigral pri sodelovanju z zvezo in društvu prijateljev mladine Šentjur, saj zdravniki in medicinsko osebje vsa leta sodelujejo v pripravi otrok za letovanje z zdravstveno indikacijo in s preventivnimi pregledi pomagajo pri uspešni organizaciji letovanj.

Zdravniki in zdravstveni delavci so tudi le ljudje, ki po najboljših močeh skrbijo za naše zdravje, zato je še toliko bolj pomembno, da se jim namenijo javno priznanje za vsa dobra dela.

Listina mesta Šentjur - Slavica Čoklic

Slavica Čoklic, predmetna učiteljica zgodovine in slovenskega jezika, je svojo poklicno pot začela na Vinskem vrhu in nadaljevala v Dramljah, na OŠ Štore, od leta 1986

pa je poučevala na OŠ Franja Malgaja Šentjur, kjer se je leta 2003 upokojila.

Bila je mentorica zgodovinskega krožka, zlata in srebrna republiška priznanja njenih učencev pa so ji bila najlepše plačilo za premnoge ure in dneve, ki jih je skupaj z mladimi zgodovinarji presedela pri

nastajanju nalog. Otroke je imela rada, jim znala prisluhniti in jih razumeti.

Ob šolskem delu je Slavica vedno našla čas za ljubiteljsko kulturno-prosvetno dejavnost. Režirala in igrala je v amaterskih gledališčih, z učenci sodelovala na številnih prireditvah in proslavah in pripravljala strokovne razstave, posvečene pomembnim dogodkom in ljudem iz lokalne zgodovine.

Slavica svoj prosti čas najraje preživlja v naravi ali na potovanjih. Za učence in njihove starše je organizirala številne ekskurzije in izlete v zgodovinsko in kulturno pomembne kraje doma in v tujini.

pozvel L.H.

OBČINA ŠENTJUR

24. septembra leta 1539 so bile Šentjurju podeljene trške pravice,
24. septembra leta 1990 pa mestne, zato občanke in občani Šentjurja na ta dan proslavljamo občinski praznik.

Slavna seja Občinskega sveta s podelitvijo priznanj
bo v četrtek, 23. septembra 2004, ob 19. uri v Kulturnem domu Šentjur.

Vljudno vas vabimo, da se nam pridružite na kulturnih, športnih in družabnih prireditvah,
ki jih pripravljamo v počastitev praznika in da skupaj čestitamo letošnjim dobitnikom občinskih priznanj.
Občankam in občanom občine Šentjur se zahvaljujem za sodelovanje pri graditvi lepših in boljših pogojev življenja
v naši občini in vam iskreno čestitam za praznik.

P

RIREDITVE OB PRAZNIKU OBČINE ŠENTJUR

Stefan Tisel Župan
Štefan Tisel

130 LET GASILSTVA V ŠENTJURJU

sobota, 11. 9. 2004 ob 15. uri - Športni park Šentjur
tradicionalno gasilsko tekmovanje v počastitev praznika Občine Šentjur

petek, 17. 9. 2004 ob 19. uri - Kulturni dom Šentjur
svečana seja PGD Šentjur s podelitvijo priznanj in odlikovanj
nedelja, 19. 9. 2004 ob 12. uri
svečana povorka gasilcev iz Občine Šentjur in Celjske regije

DRUGE PRIREDITVE

nedelja, 12. 9. ob 7. uri - Pod kmetijo Menhart v Rakitovcu
odprto tekmovanje v ribolovu s plovcem za pokal Občine Šentjur

ponedeljek, 20. 9. 2004 ob 18. uri - Športni park Šentjur
šahovski turnir za pokal Občine Šentjur

torek, 21. 9. 2004 ob 19. uri - Knjižnica Šentjur
Literarni večer: Vojak po sili

sreda, 22. 9. 2004
ob 14. uri **odprtje prostorov Pošte na Ponikvi**
ob 15.30 uri **odprtje nove Pošte** v Šentjurju in
likovne razstave SLOVENIJA Nova Zvezda Evrope
Otvoritelj: dr. Pavel Gantar, minister za informacijsko družbo

sobota, 25. 9. 2004 ob 8. uri
Slomškov pohod - romanje Bizeljsko - Olimje
(ob 17. uri zaključek v Olimju)

sobota, 25. 9. ob 9. uri - Športni park Šentjur
odprti turnir v tenisu za pokal Občine Šentjur

sobota, 25. 9. 2004 - Ponikva
razglasitev blaženega Antona Martina Slomška
za zavetnika slovenskih učiteljev, vzgojiteljev in katehetov
ob 10. uri v cerkvi Sv. Martina maša in razglasitev
ob 12. uri v Kulturni dvorani **slovesna akademija**
ob 15. uri pred Slomškovo hišo kulturni program

sobota, 25. 9. ob 11. uri
2. kolesarski vzpon na Resevno, štart je pri OŠ Hruševac

nedelja, 26. 9. ob 9. uri na Planini
tekma lovskih družin za pokal Občine Šentjur

nedelja, 26. 9. ob 13. uri - **praznični pohod**
Zgornji trg - Botričnica - Primož - Kameno - Zgornji trg
*po končanem pohodu bo piknik pod kostanji

PRAZNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJUR - MESTO

24. SEPTEMBER DAN, KO SO BILE LETA 1539 ŠENTJURJU PODELJENE TRŠKE PRAVICE

*Iskreno vam čestitamo
ob prazniku Krajevne skupnosti
Šentjur - mesto
ter se vam zahvaljujemo
za vaš trud pri sooblikovanju
videza in prijaznosti
našega mesta.*

Florjan Cveto Erjavec
PREDSEDNIK SVETA KS ŠENTJUR MESTO

v.i.p. SCENA

Minister Bohinc dela policijsko postajo

Ne čujem dobro

Zmejen! Daj roko!

Praznik KS

Judita, v Šentjurskih bova

Vlada v Šentjurju

Naša četica koraka

Ne zdaj Tone, ljudje naju gledajo

A tako bi ti rešil Piranski zaliv!

Vlada v Šentjurju

Brez veze, bluzijo

...saj ne gledam

130 let gasilcev

Tudi pri golažu postrojeni

NSi med nami

A ti si župan?

SDS avtobus med nami

Pozdrav na levoooo!

ZLSD pred volitvami

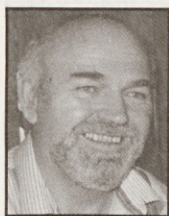

Ne skrbi, toliko kot jaz boš že dobila!

Kaj in kako bomo volili?

Komaj 14 let je od tega, ko je skoraj 90% slovenskih državljanov prve demokratične volitve doživljalo kot praznik demokracije. V tem slabem desetletju in pol se je veliko spremenilo, »osamosvojitelji« z izjemo Janše in Rupla so dobesedno izginili iz politike, na široko so se odprla vrata pragmatičnim liderjem, gneča na voliščih pa je temu ustrezno vse manjša in manjša. Kako bomo šli na volitve letos, koga oziroma kaj bomo pravzaprav volili, kdo so ta trenutek »naši« in kdo so oni na drugi strani? Je politika res umazana zadeva? Zakaj je umazana?

Zvone Leskovšek iz Šentjurja:

To so prve volitve, ki jih zelo slabo spremljam, na volitve bom pa kljub temu šel. Ne vem, zakaj je tako, enostavno se mi zdi, da volitve ničesar več ne spreminjajo, da vse ostaja tako, kot je bilo. Četudi bi letos zmagal Janša, ne verjamem, da bi prišlo

do bistvenih sprememb, le elita bi se zamenjala. Osebnost mi je žal, da med strankami ni nobene, ki bi dala pravo veljavo proizvodnemu delu, vsi bi le nekaj prodajali in mešetarili, kar pa sploh ni v skladu z našo slovensko mentaliteto. To se nam dogaja že vse od Peterletove vlade naprej.

Šentjurske kandidate poznam, predvidevam, da imata dobre možnosti le dosedanja poslanca Diaci in Malovrh, vsi drugi ostajajo izven resne igre. LDS v Šentjurju ni postavila najmočnejše kandidatke verjetno zaradi računice z Gabrovo kandidaturo v Celju. Sam pripadam ZLSD, navijam pa za Diacijo.

Tine Zdošek iz Okroga:

Res je, zanimanje za volitve je vse manjše, razlog pa je v tem, da je po vsakih volitvah slabše, vsaj za podeželje in kmetijstvo. Slovenska politika je malo čudna, nikakor ne uspe pripeljati na vrh dobrih gospodarjev in je zanimiva le za tiste, ki so aktivno v igri. Da, na volitve bom

kljub temu šel, ker bi rad glasoval za spremembe, kajti LDS se je na oblasti očitno utrudila in preveč skorumpirala.

Od šentjurskih kandidatov osebno poznam Koržeta, Diacijo in Malovrha, slišal pa sem tudi za Kolečev. Dobre možnosti za izvolitev imata Malovrh in Diaci. Po stanu nekako spadam k SLS, če pa jo bom tudi volil, se še nisem dokončno odločil. Razmišljam, da bi morda veljalo podpreti Janšo, ki le obeta več sprememb.

Jožica Korat s Ponikve:

Volitve me zelo zanimajo, vestno spremljam dogajanje na TV, žal pa o šentjurskem predvolilnem dogajanju ne vem veliko. Poznam našega Jožeta Koržeta in mislim, da je dober kandidat, da bo dal nekaj od sebe.

Do naše sedanje politike sem zelo kritična, preveč je pokvarjenosti, nepoštenosti. Gledam Resevno, je to normalno, da človeka, ki je takorekoč tik pred upokojitvijo, kar tako vržejo na cesto, zato ker je vrh nesposoben? Ima zaposlen delavec sploh še kakšno

pravico? Po drugi strani mladi dobivajo socialne podpore, stari pa delajo zanje tja v pozna leta. Da ne govorim o tem, da cene rastejo, kurilno olje se je na primer od lani podražilo za 20%, govorijo, da inflacije ni, oblast pa nam, poleg tega, da nam je vzela dve penziji, na ta račun zmanjšuje dohodke. Tej oblasti je treba odločno reči adijo, veliko bo potrebno spremeniti, zato navijam za SDS.

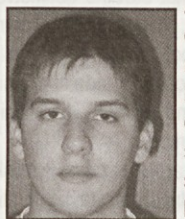
Mojca Zupanc iz Šentjurja:

Tokrat bomo volili nekoga, ki bo predsedoval vladi namesto Ropa. Mislim, da je zamenjava oblasti nujno potrebna, ker so »taglavni« svoje že naredili. Čas je, da nekdo drug stopi na oblast, saj mi dosedanja vlada, Rop in četica za njim ni všeč, predvsem zato, ker premalo

gledajo na ljudi in se preveč ubadajo z EU. Uh ... Politika je zelo umazana zadeva, ker oblast počne kar hoče in vse dela na svoj način. Svojega kandidata sem že izbrala, povem pa lahko samo to, da sem bolj desno usmerjena.

Luka Frece iz Šentjurja:

Zame volitve niso prav nobena evforija, pa čeprav bodo to moje prve. Mislim, da če bi hoteli kaj spremeniti v tej državi, bi se najprej moralo spremeniti mišljenje nas samih, saj ne smemo gledati na to, kaj nam kdo obljublja, ampak kaj kdo stori za nas in našo

državo, da bomo živeli bolje. Menim, da oktobra po parlamentarnih volitvah v parlamentu ne bo prišlo do nikakršnih sprememb, čeprav bi nam prišel prav kakšen svež veter poln novih ambicij. Koga bom volil, moram pa še dobro premisliti, če bom sploh koga!

Gorazd Zupušek z Dobja:

Letos grem prvič na volitve. Juhul! Grem volit, ker mislim, da tisti, ki ne voli, nima pravice kritizirati državne politike, saj se niti ne potruži, da bi nanjo vplival. Trenutno politično stanje pač odseva nezrelost slovenske demokracije, ki je še v zgodnji fazi razvoja.

Mislim, da do bistvene spremembe oblasti ne bo prišlo, pod pogojem, da se bodo volivci leve spokali na volitve. LDS sigurno ne bo dobil tako visoke podpore kot leta 2000, kar so pokazale že letošnje evropske volitve. Čaka nas torej zanimiva predvolilna kampanja, kjer pa, upam, ne bodo spet pogrevali starih ideoloških tem.

Nekaj iz naših vrtov

Nekaterim ni prav, ko napišem »na vrtu imamo to pa to...« in priporočam »to pa to« pri pripravi jedilnikov. Pravijo, da nam je skoraj vsa zelenjava na voljo skozi vse leto. Pa še res je. Vendar pa bom kljub temu nadaljevala s to prakso in še vnaprej priporočala sezonsko zelenjavo. Mislim, da je domača zelenjava bolj okusna, cenejša, predvsem pa bolj zdrava.

Krompir z bučkami

Skuhamo približno pol kg krompirja, ga olupimo in narežemo na tanjše rezine. Na tanko narežemo tudi pol kg buče, ki jo pred tem olupimo in očistimo semena. V namazan pekač polagamo v plasteh narezan krompir oz. buče. Vsako plast posolimo, potrosimo s sesekljanim česnom in malo popoprmo. Vrhna plast naj bo krompir. V lončku zmešamo 2,5 dl kisle smetane s sesekljanim peteršiljem. S tem prelijemo krompir in buče. Po vrhu potrosimo z naribanim sirom (8-10 dag) in pokapljamo z žlico raztopljenega masla. Pečemo v pečici pri 200 stopinjah približno 20 minut. Pečeno ponudimo s solato kot samostojno jed, lahko pa tudi kot prilogo k mesu.

Stročji fižol z jajci

1 kg fižola narežemo na manjše dele, ga skuhamo do mehkega in odcedimo. Na masčobi prepražimo 2 žlici sesekljane čebule. Dodamo 2 stroka sesekljane česna, odcejen fižol in še malo prepražimo. Na koncu prelijemo z 1 dl kisle smetane, v katero smo razžvrkali 2 jajci in malo soli. Mešamo, da jajca zakrknjejo. Tudi tako pripravljen fižol lahko uporabimo kot samostojno jed ali pa kot prilogo k mesu.

Jajčevci s česnom

2 večja jajčevca narežemo na pol prsta debele rezine in jih posolimo. Tako pripravljene jajčevce pustimo pol ure, da izločijo grenko tekočino. Na koncu jih še malo stisnemo, da izločimo čim več grenkobe. V posodo damo malo olja in v njo nalagamo rezine jajčevca v plasteh. Vsako plast jajčevca še rahlo posolimo in potresemo s sesekljanim peteršiljem, česnom in žlico drobtin. Prilijemo še nekaj žlic juhe in pokrito dušimo pol ure.

Jajčevce ponudimo kot prilogo k ribam in belemu mesu.

Jajčevci v solati

2 jajčevca olupimo, narežemo na pol prsta debele rezine in jih položimo za 10 minut v vrelo osoljeno vodo. Ocejene rezine še osušimo s prtičem in jih na vročem olju opečemo na obeh straneh. Opečene rezine polagamo v skledo in jih prelijemo z marinado iz olja, kisa, sesekljane česna, popra in z origano. Tako pripravljene jajčevce damo čez noč v hladilnik. Ponudimo k mesu.

Jabolčni narastek

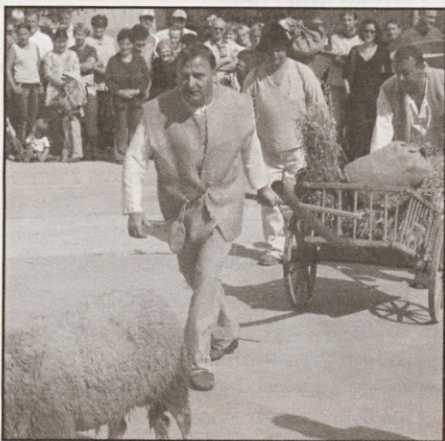
8 jabolk operemo, olupimo, narežemo na manjše krljice in jih položimo v z vodo oplahnjeno posodo. Jabolčne krljice pokapljamo z limoninim sokom. Pripravimo omeletno testo. 2,5 dl mleka, 3 rumenjake, 3 žlice sladkorja, 15 dag moke zmešamo v gladko testo. Dodamo 2,5 dl kisle smetane in sneg iz 3 beljakov. S tem prelijemo jabolka in pečemo pri 180 stopinjah 40 minut. Narastek ponudimo kot poobedek lahko pa za večerjo. Namesto jabolk lahko uporabimo tudi breskve.

Planina se (žurersko) prebuja

Zgodovinski trg Planina, pred stoletji skorajda center našega območja, je v zadnjih treh desetletjih dobesedno utonil v apatični sivini. Živinski sejmi so usahnili prvi, hkrati z njimi so izginile z obličja sveta znane planinske gostilne Sejmiše, Rautar, Žveglič, Levec, Kašča ... ter tudi vsa tista družabna, politična in kulturna živahnost, ki jo premorejo le urbana središča. Planina je postala »zabačeno selo«. Le šola, zdravstvena postaja in župnija so neokrnjeni preživeli to mračno planinsko obdobje. Tajfun, Montparis, Montpreis, tudi nesojena asfaltna baza Mirka Kovača so bili med prvimi znanilci prepioroda, ki se je takoj odrazil tudi na javni in »žurerski« sceni. Planina je postala v zadnjih letih prizorišče najbolj množičnih zabavnih prireditev. Gasilske ljudske igre so žal ugasnile, toda angelska nedelja, klupanje, gasilske veselice, vmes pa še kakšna elitna Tajfunova obletnica so za šentjurske razmere prireditve visokega ranga. Se pa zdi, da jih je vendarle že malo preveč in da njihova raven strmo pada.

Gasilci so počastili novo cisterno

Svečani prevzem so imeli v nedeljo, 22. avgusta, to je dober mesec po klupanju in skromna 2 tedna pred naslednjo fešto, angelsko nedeljo. Očitno pa ni šlo le za gasilce, saj smo na sicer programsko skomni prireditvi slišali tudi čestitke poslanskega kandidata NSi Cerkvenika ob 60-letnici osvoboditve Planine (Čeprav menda še zdaj niso povsem razčistili, kdo je pravzaprav požgal Planino!), obiskovalci pa so očitno spontano praznovali s tem dogodkom povezan tudi svoj krajevni praznik.

Ampak veselica je le bila, obisk pa sploh ne slab. Prevzem gasilske cisterne je potekal v vsem obrednem razkošju, vključno z blagoslovom dekana Vengusta, ki je v svojem nastupu izrazil željo, da bi bilo lepo, če bi gasilci kdaj v cisterni pripeljali tudi vino in bi bilo na Planini bolj veselo, in branjem evangelija Ivanke Uduč. Neuradno smo slišali, da bi cisterna morala kar krepko škripati, saj je nabavljena na »puf«. V slavnostnem govoru o financah ni bilo nobene konkretne številke, tudi predstavnik Občine podžupan Korže je občinski prispevek namesto s številko označil s »kančkom pomoči«, neuradno pa se je zvedelo, da je cisterna stala okrog 16 milijonov SIT, od tega so 3 milijone prispevali sponzorji in botri, 3 milijone prebivalci Planine, okrog 10 milijonov SIT pa še visi v zraku. Kot posojilodajalec se je spet

pojavi nepogrešljivi Tajfun. Iz občinske malhe za cisterno kaj prida cvenka ne bo kanilo, ker planinski gasilci z njo menda prehitujejo po desni.

Med gvorniki se je s samozavestnim nastopom, profesionalno nasmejanim obrazom in prostim govorom najbolje odrezal dobjsanski župan Salobir: »... ponosen in vesel, da lahko prisostvujem vaši delovni zmagi,« toda v govor se mu je prikradla nekoliko prozaična, a še kako resnična misel, »Sosed, ko ga potrebuješ, je največja dobrina.« Torej le, ko ga potrebuješ?

Angelska nedelja

Gre za angelsko nedeljo, turistično prireditev ali enostavno za veselico s tema dvema razlogoma? Kot smo videli letos, še najmanj za turistično prireditev. »Turistični« program, prikaz pobiranja desetine, je bil sila kratek in verjetno tudi kaj malo v skladu z zgodovinskimi dejstvi. Očitno je šlo za improvizacijo, ki so jo kar dobro spravili skupaj tlačan iz Šentvida (Martin Luskar), vdova iz Podkamna s hlapcem (zakonca Zakšek iz Mange), trški revež Jurij iz Rožnega dola (Bobek), grajski gospod (Franc Gračner) ter povezovalac Riko Stopinšek. Ni se dalo spregledati, da v program ni bilo vloženega dovolj truda, da bi z njim razvneli kar številno občinstvo. Igralska skupina iz Pilštanja, ki smo jo na Planini že večkrat videli v bistveno bolj aktivni vlogi, je bila tokrat našemljena v grajsko gospodo, toda ni bila niti dejavna in še manj dekorativna. Skratka »turistični« del prireditve je bil dokaj skromen.

Nič bolj razkošna ni bila slikarska razstava v šolski telovadnici. O umetniški vrednosti razstavljenih slik ne bi sodil, toda dekorativno, tematsko in časovno je bila, kot da jo je veter nanesele z vseh strani neba.

O veselici delu, ob dejstvu, da se je pod šotorom znašlo na kupu blizu tisoč občanov, med njimi poslanska kandidata Združene liste in SDS Stoparjeva in Korže in oba naša župana (Salobir spet v svojem tradicionalnem slamniku, Tisel pa tokrat v spremstvu žene), lahko rečem le, da je uspel. Kljub temu, da se pravzaprav ne ve, kdo je organizator in kdo kasira. Planinsko turistično društvo menda že nekaj let umira, njegov predsednik Poljšak niti

na te prireditve več ne pride, večino niti pa imata v rokah Jana Doberšek in Jernej Brilej. Kakšna je pri tej zadevi vloga Klumpa in KS, mi niso znali pojasniti. Ampak to niti ni pomembno, če zadeve

tečejo in očitno je, da tečejo. Na odru se je zvrstilo menda kar osem narodnozabavnih ansamblov, ki so sicer publiko pustili dokaj hladno, toda Miro Klinc kot Klobasekov Pepi in povezovalac je s svojim nešteto krat preigranim serijskim humorjem uspel vzdrževati prešerno vzdušje. Čeprav je njegov humor, ki je na primer pravo nasprotje ostre satire Štamparlovega Pepija (ki ga zato v Šentjur več ne vabimo!), preveč brezoseben oziroma prilizovalski do oblastnikov in močnih, da bi ga lahko imenoval za dobrega. Torej veselica kot veselica in nič več.

Prošjače, tokrat so jih planinske gospe napekle v razkošni izvedbi: grajska – z ocvirki, skuto in jajci; trška – s skuto; viteška – z ocvirki, kmečka – nariban sir; tlačanska – samo z jajci. Tista z ocvirki in skuto, ki so mi jo celo podarile, je bila vsekakor super. Kot vse kaže, so ravno prošjače, ki jih pečejo na licu mesta v poljski peči, še edina avtentična znamenitost planinske turistične prireditve.

F.K.

Zgodovina planinske pršjače

Poljska peč, ki stoji ob šolskem igrišču, je spomenik vsesplošni slovenski akciji NNNP; na pobudo Mihe Romiha, Edija Dolarja jo je sezidal Leopold Koprivc. Leta 1977 sem zamesila v glinasti skledi testo brez kvasa, kot se za vojne razmere spodobi in jo prvič zakurila. Namen je bil prikazati resničnost vojnih pomanjkanj. Prave pršjače se seveda niso svetile z jajčnim sijajem, kvečjemu je preko njih šla v mleko ali divko namočena kurja perutnička. Da vidiš in okusiš, prijatelj, takšno pršjačo, in se zamisliš nad tistimi časi! Že naslednje leto sem pekla drugačne pršjače, mehke. Tem so sledile pršjače z jajčnim premazom, ocvirki, skuto, na zeljnih vehah ... Tako nato še nadaljnih 20 let, ko sem Udučev družinski lopar, grebljico, vile in omelo iz ličja pustila doma.

Ponosna sem, da sem tako dala svojemu kraju kulturo svojih korenin – pršjačo.

Od kod ime pršjača? Da je to »na hitro in za naprej pečeno«, je že res, ime pa vendarle izhaja iz časa 2. svetovne vojne, ko so lačni otroci prosijali za kruh svoje mame, ko so ga pekle.

Prijatelj, če se ti zahoče okusa planinske pršjače, pokliči in pridi, če ne prej, pa na prihodnjo angelsko nedeljo, ko bo naša poljska peč spet zadisala po bukovih drvah, testu in domačnosti.

Ivanka Uduč

Praznik kalobške Matere božje

O jesenskem Marijinem prazniku na Kalobju sem slišal že toliko spodbudnih besed, da sem se odločil blagodeti tega dogodka preveriti na lastni duši. Kalobška žegnanjska nedelja je bila 12. septembra.

Kupite, kupite ...

Prvi vtis je bil, da se bo Kalobje znižalo za kakšen meter pod težo avtomobilske pločevine, ki je bila parkirana na vsakem vsaj približno ravnem koščku zemlje.

»Promenada« od gasilskega doma do cerkve je tekla mimo obupno stereotipnih kramarskih stojnic, na katerih bi zamenjali nekaj domačega, kalobškega. Vse en sam plastični kič. Svetla izjema sta bila gospod iz Javorja, ki je dokaj neuspešno prodajal ocvirke, pravzaprav ocvrte svinjske kože, in pa domačinka, ki je malo pred Erjavčevo gostilno ponujala domače pecivo. Pravzaprav je bila bistveno bolj »in« njena 9-letna hčerkica, ki je presneto samozavestno prodajala simpatičen nakit, ki sta ga ustvarili s kolegico. Da je kalobško Mater božjo treba tržiti, najbolje vejo domači gasilci, zato so na »romarje« atakirali kar na treh lokacijah, s srečolovom, čevapčiči in šankom v gasilskem domu. Njim je pravzaprav še najbolj konkurirala župnija z dolgim šankom pred šupo na vogalu pod cerkvijo, kjer se je dalo piti razmeroma dobro vino, s poreklom neke iz vzhodne Slovenije. Kar je zanimiva posebnost kalobškega romanja. Prvi »romarski dobičkar« pa je verjetno le bila Erjavčeva gostilna, ki se tudi med osrednjo mašo ni izpraznila,

verjamem pa, da je bila živahna vse tja do pozne noči.

2000 romarjev

No, pravih romarjev je bilo le za peščico, sem bi morda lahko šteli le odrasle katoliške skavte, ki so pripešali iz Šentjurja, vsi drugi so bili motorizirani ali pa so sploh prišli le na »promenado«. Kot recimo gospod iz Trnovca, doma sicer iz sosednjega Šentruperta, ki je s svojima elegantnima dolgonogima hčerama pripravil pravo pašo za moške oči in zavistne pripombe domačink. Na Kalobju se je tisto nedeljo gnetlo najmanj dva tisoč obiskovalcev.

Na vzorno urejeni trati za romantičnim cerkvenim obzidjem je maši prisostvovalo kakšnih 1000 vernikov, istočasno pa je bila polna tudi cerkev, kamor so z zvočniki prenašali dogajanje pred cerkvijo, »promenada« je pa tako ali tako ves čas zgledno funkcionirala. Mašo je kvalitetno spremljal jakobški pevski zbor, sama pridiga, ki je vsaj zame pika na i vsake maše, pa ni bila na ravni tako množičnega shoda. Pridigar, sošolec kalobškega župnika, bogve od kod, se je sicer odlikoval z jasno dikcijo, toda vsebinsko je zmetel skupaj toliko različnih misli, da mu je bilo težko slediti, nekajkrat pa je, tako sem ga razumel, demantiral tudi samega sebe. Da se vera rodi iz največje stiske in da tisto, kar je prav, ker tako reče Cerkev, bolj osrečuje, kot tisto, kar nam paše, sta le dve cvetki, s katerima bi lahko polemizirali tudi teologi. Zanimivo je, da je praznik Marijinega imena oziroma mala maša posvečen zmagi krščanske Evrope nad Turki (islamom) pred Dunajem pred 400 leti.

Maša za Šentjurčane

Bila je napovedana pol ure po glavni slovesnosti, ker pa sem slišal, da gre za nekakšno borčevsko - partizansko mašo, sem seveda moral počakati, ker me je ta kalobška posebnost res zanimala. Pa se je izkazalo, da s partizansko mašo ne bo nič. Šentjurski kaplan v svojem nagovoru partizanov ni omenjal, govoril je le o slovenskih fantih, ki so padli na različnih svetovnih frontah, posvetitev te maše pa naj bi menda izvirala iz zaobljube naših vojakov, ki so srečno preživeli grozote druge svetovne vojne v nemških uniformah. Zakaj se je te maše prijel ime, da je šentjurska oziroma borčevska, nisem uspel razvozlati. Je pa bilo v cerkvi kar veliko Šentjurčanov, kar bi lahko pomenilo, da so si jo živčiči Šentjurčani nekako prisvojili.

»Promenada«

Tako kot večina cerkvenih dogodkov je bila tudi kalobška lepa nedelja priložnost, da se na njej pokažejo naši javni ljudje oziroma oblastniki. Pri maši sem videl dva poslanska kandidata, Jožeta Koržeta (SDS) in Janka Cerkvenika (NSi), podžupana Arzenška, dobjanskega župana Salobirja, bivšega podžupana Čokla, verjetno pa sem v gneči še koga prezrl, morda Jurija Malovrha, ki je bil vedno aboniran na tovrstnih srečanjih. Nekaj stotin »nedeljcev« in tistih, ki so pač radi tam, kjer se kaj dogaja, bili pa so res iz vseh bližnjih in daljnih krajev, bolje da niti ne poskušam naštet.

F.K.

Odslej koncern TUŠ

Čisti prihodek od prodaje so v družbi Engrotuš d.o.o. v prvem polletju letošnjega leta v primerjavi z enakim obdobjem lani presegli za 38 odstotkov, rast maloprodaje pa je v primerjavi z enakim obdobjem lani 54-odstotna. Število zaposlenih v podjetju konstantno raste.

V povezanih podjetjih koncerna TUŠ je tako že več kot štiri tisoč zaposlenih, od tega je v samem podjetju Engrotuš zaposlenih 2170 oseb.

To so le nekatere številke in kazalci, ki kažejo, da izbira podjetja Engrotuš za eno od petih najuspešnejših in najhitreje rastočih podjetij v Sloveniji v letu 2003 ni naključna.

Letošnje leto je za podjetje Engrotuš prelomno zaradi preobrata v načinu širitve; do sedaj se je podjetje primarno širilo z nakupi zemljišč in izgradnjo novih trgovin, marketov in trgovskih centrov, z nakupom večinskega deleža v domžalski družbi Vele pa so prestopili mejo organske rasti. Z nakupom družbe Vele so pridobili preko štirideset novih poslovno-prodajnih objektov. Družba Engrotuš bo v svojo blagovno znamko vključila celoten živilski program družbe Vele, poslovalnice z neživilskim programom bodo še naprej poslovale pod blagovno znamko Vele.

Zaradi konstantne rasti in vse večje kompleksnosti sistema povezanih podjetij so se v družbi Engrotuš odločili za uvedbo izraza koncern TUŠ.

Engrotuš donator leta

35 milijonov za »Za tisoč nasmehov« Podjetje Tuš je v letošnji humanitarni akciji »Za tisoč nasmehov« omogočilo tisoč otrokom iz socialno ogroženih družin letovanje na Debelem rtiču. Zaradi izjemne donacije v višini 35 milijonov tolarjev, ki so jo v podjetju Engrotuš namenili tej humanitarni akciji, jih je Rdeči križ Slovenije proglasil za Donatorja leta 2004.

Letovanje poteka v Letovišču in zdravilišču na Debelem rtiču, kjer se je od 14. junija do 30. avgusta zvrstilo 10 skupin po približno 100 otrok.

Humanitarno akcijo je podjetje Engrotuš organiziralo skupaj z Rdečim križem Slovenije. Letovanje je vodilo strokovno usposobljeno osebje, ki je za otroke pripravilo pester celodnevni program. Otroci so se zabavali ob poslušanju pravljic, ogledih filmskih predstav, sprehodih v bližnjo in daljno okolico, izletih ter vožnji z ladjo, v ustvarjalnih delavnicah so otroci pokazali domišljijo in kreativnost pa tudi precej spretnosti pri izdelovanju izdelkov iz školjk, makaronov, storžev in podobnega. V plesnih delavnicah so se naučili svojih prvih plesnih korakov, v tečajih plavanja so mnogi prvič zaplaval.

RENAULT

PRIČAKUJETE VEČ?

Laguna
Grand tour 1.9 DCI
prihranek do 900.000 SIT

Clio 1.5 DCI
80 KM, 3 vrata, barva D33
prihranek do 430.000 SIT

Natančne pogodbe ponudbe lahko dobite na
tel.: 03/818 22 52

* simbolna slika

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici
tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Kredit • Kredit na položnice • Leasing • Staro za novo • Staro za staro

Praznik krajevne skupnosti Blagovna

Zadnjo soboto v avgustu je KS Blagovna v sklopu krajevnega praznika priredila tradicionalen pohod k partizanski bolnišnici »ZIMA«, ki so ga začinili s pijačo, jedajo in zabavnim programom.

Letošnji zbor je bil ob 14. uri na igrišču POŠ Blagovna na Proseniškem, kjer se je prijavilo nekaj sto pohodnikov, ter se postrojilo v skupine. Že na začetku so se na samem prizorišču pojavili trije šentjurski poslanski kandidati, Diaci,

Stoparjeva in Gazvoda, ki so kot ostali prisotni z veliko dobre volje stopili v tekmovalno akcijo. Seveda pa ni manjkal tudi gospod KS Edi Peperko, ki je kot pravi predsednik vzpodbujal prisotne.

Pohod je potekal od osnovnošolskega igrišča, ki je bil hkrati tudi prva kontrolna točka, tekmovalci pa smo morali pokazati znanje košarke z metom na koš. Pot se je nadaljevala mimo jezera z otočkom vse do graščine na

Blagovni. Tu smo se pohodniki okrepčali, šentjurski člani literarnega društva pa so hoteli preverjati naše znanje. Trasa pohoda je nato vodila do cerkve Svete Rozalije, kjer si je tretjo kontrolno točko izbralo Društvo upokojencev Blagovna. Pijača dobrodošlica (beri: domače borovničke) iz rok nasmejanih upokojencev nas je nekoliko zmedla, zato smo (vsaj v naši skupini) pri zgodovinskem testu dobesedno "popuščili". Pri Kuharjevem mlinu so na svoj račun prišli gasilci. Pripravili so zabavne, gasilsko nastrojene igre. Najprej je bilo potrebno z gasilnim aparatom zbiti prazno pločevinko, največ spretnosti je pri »pumpanju« pokazal poslanec Marko Diaci. Potem so zopet preverjali naše bogato gasilsko znanje, nazadnje pa so se krepki fantje izkazali še v metu vreče. Sledil je krajši premor in seveda okrepčilo. Nekaj minut kasneje smo urno krenili proti Žonti in Cerovcu vse do bolnišnice Zima, kjer je bila naša poslednja postaja. Ob samem prihodu nas je pričakala množica ter ansambel Simona Gajška. Za vse zainteresirane je bil organiziran tudi ogled bolnice ZIMA, kjer sta bili na voljo obiskovalcem prijazni dekleti. Sledil je pozdrav Edija Peperka, ki je kljub konstantnemu nagajanju ose svoj govor uspešno pripeljal do konca. Predsednik KS Blagovna je nato podelil priznanja krajevne skupnosti učencem POŠ Blagovna, ki so jih prejeli Matic Korošec iz Cerovca, Barbara Piki iz Svetelke in Eva Mrazek s Proseniškega. Ob koncu uradnega dela so na prizorišče prijadrali še poslanski kandidat Jože Korže, župan in Jože Palčnik, med zadnjimi udeleženci pa je svojo prisotnost potrdila še druga šentjurska kandidatka Anita Koleča.

BM

Vedno v pripravljenosti za nov navdih

Aleš Nežmah je dobitnik 3. nagrade mednarodnega ex-tempora v Piranu

V družbi piranske županje Vojke Štular

Po enoletnem zatišju, ko smo Aleša nazadnje spremljali na razstavi v mestni galeriji v Šoštanju, nam je Aleš Nežmah postregel z novim slikarskim dogodkom. Udeležil se je 39. mednarodnega ex-tempora v Piranu, ki je trajal od 28. avgusta do 4. septembra, med 262 platni pa njegovo z naslovom Skale iz peska ni bilo neopaženo – še več, mednarodna strokovna žirija mu je podelila veliko odkupno nagrado v vrednosti 190.000 SIT, kar pomeni, da je bil Aleš Nežmah s svojim delom med približno 20 najboljšimi slikarji na ex-temporu Piran. Njegova slika bo odslej visela v Grand hotelu Palace Portorož, sam pa si bo lahko privoščil 14-dnevno bivanje v izbranem hotelu. »Nagrada mi dosti pomeni. Kakorkoli slikam, ker mi je tako všeč in ker me nekaj v to žene, sem takih porditev vesel, saj mi dajejo vedeti, da se moje slike dotaknejo še koga drugega.«

Aleš še vedno ustvarja abstraktno sliko: »Drugega ne znam in mi ni nič,« pravi na to in nadaljuje: »Sploh pa sem opazil, tudi v Piranu, da obstaja trend abstraktnega slikanja.« Njegovo sedanje tehniko bi lahko poimenovali kolaž, sam pa pravi: »Najprej slikam, potem režem, lepim pa spet barvam. In nastajajo fantastične stvari. Škoda, da nimam dovolj velikih ateljejskih prostorov, da bi si lahko privoščil še večja platna. Zdaj lahko ustvarim maksimalno 2x2 metra, če želim, da slika pride tudi iz hiše,« s kančkom humorja in ironije razlaga Aleš. Na vprašanje, kaj se mu kaj v življenju dogaja, pa nadaljuje: »Še vedno sem na Elektru v Celju, vpisal se bom najbrž na študij elektra, sicer pa moje popoldneve popolnoma zapolnjuje slikanje. Veš, ne moreš si privoščiti, da te ni, ko ti pade ideja. Vseskozi moraš biti v pripravljenosti za navdih. Gledaš in gledaš platno, dokler ne narišeš zadnjega kroga, ki sliko do konca napolni.« Potem se mu zgodijo še sprehodi na Rifnik, kjer opazi kakšno drobno rastlinico, katere barvne kombinacije ga popolnoma pravzamejo in o tem s čarom pripoveduje: »Vijolično -rumeno-zelena kombinacija – si že kdaj to videla?« In ta rastlinica, prek katere stopi vsak dan mnogo ljudi, njemu pomeni navdih za novo ustvarjanje. In to ga popolnoma zapolnjuje in izpopolnjuje.

Ko naju pogovor zanese v teniške vode (istega dne kot najin pogovor se je zgodil namreč turnir teniških društev šentjurske občine), se pohvali, da je svoj čas sklenil, da bi tudi on igral tenis. »Mali« Pepevnik mu je obljubil par uvodnih ur, a ko je začel razmišljati: »Umetnik pa tenis? Ne, ne, to ne gre skupaj. Ja, umetnik pa sprehodi, to gre, predstavlja si me pa enkrat s tenis loparjem v rokah, drugič pa s čopičem ...« in še bi stopnjeval absurdnost tega početja, kot to zna, če ne bi zajadrala v bolj domače vode ... Na vprašanje, zakaj se ne udeležuje domačih ex-tempor, ne najde pravega odgovora. »Mogoče sem preveč individualist, da bi se hotel usidрати med vedno iste obraze ...« poskuša obrazložiti svoj prvi »Ne vem.« - Aleš Nežmah pač, ki pa kljub takšnim in drugačnim (tako fizičnim kot miselnim) odhodom iz šentjurskega življenja Šentjuran ostaja.

N.G.

ANTON – sveže svinjsko meso iz šentjurske klavnice

Farme Ihan d.d. lastnik tudi šentjurske klavnice, vodilno slovensko podjetje, ki se ukvarja s prirejo in trženjem svinjskega mesa, je v začetku septembra pričelo tržiti svinjsko meso pod lastno blagovno znamko ANTON. Prizadevajo si, da bi blagovna znamka ANTON postala sinonim za sveže in zdravo slovensko svinjsko meso, prirejeno izključno iz naravnih surovin. Ime blagovne znamke se zgleduje po svetem Antonu, zavetniku in priprošnjiku živine in živinorejcev.

»Svinjina še zdaleč ne ogroža zdravja, kakor je veljalo nekoč,« trdi Marko Višnar, direktor Farme Ihan. »S sonaravno prehrano in skrbno rejo postaja svinjina nepogrešljiv vir beljakovin sodobnega človeka, saj smo se s selekcijo in spremenjenim načinom reje dodobra prilagodili zahtevam potrošnikov. Naši prašiči so daleč od »umetnega«, za njihovo prehrano uporabljamo samo žita in druge naravne surovine. Edina »umetnost« je v tem, da znamo prisluhniti potrebam živali in jim hranilne snovi ponudimo ob pravem času in v pravih razmerjih.«

Ali ste vedeli;

- da svinjsko stegno vsebuje le 1,6% maščob in 54,9 mg/100g holesterola,
- da je svinjsko meso še pred 30 leti vsebovalo tudi do 30 % maščobe, danes pa le še do 5%,
- da se Slovenci z porabo 85 kg mesa na prebivalca letno nahajamo na repu evropskih držav
- da z uživanjem svinjskega mesa lahko pridno hujšate.

br

VOLILNA KAMPANJA

Kako so nastavljali mreže

SMS z nogicami

Začetek volilne kampanje je pripadel SMS, ki je očitno računala na plakadni vakuum takoj po štartu in je udarila s splošnim plakatom o Sloveniji, ki stoji na mladih. Slogan je kar simpatičen, štiri noge oziroma dve nogi in dve nogici pa s seboj že nosijo nekaj sporočil. Ženski svet se bo ob »materinskosti« plakatov gotovo raznežil, bolj pragmatični analitiki pa v nogicah že vidijo poosebljenje SMS, ki menda pričakuje in zahteva, da se jo kot negodno obravnava bolj nežno.

Par dni kasneje sta Diaci in njegova celjska konkurentka, realno pravzaprav bolj nabiralka glasov zanj, Šentjurčanka Potočnikova, imela novinarsko konferenco, a ŠN nista povabila.

Na plakatih se je Diaci pojavil šele v drugi polovici meseca, potem ko so uničevalci plakatov že opravili prvi obhod (ki ga je še najbolje preživela Anita Koleča). Tokrat je brez svojega sinčka in se očitno zanaša na svojo priznano fotogeničnost.

Pika Nogavička v parlamentu

Takoj na začetku je udarila tudi LDS in to že z izdelanim plakatom svoje kandidatke. Portret Anite Koleča je zelo opazen, predvsem zaradi deklško navihanega nasmeha in zafrkanih kodrčkov daje vtis razigranosti in je pravo nasprotje običajno resnih in zaupanj vzbujajočih obrazov drugih kandidatov. Spomnimo se samo enega izmed portretov našega najuspešnejšega poslanca vseh časov Jurija Malovrha, ko nas je pred leti prepričeval s poduhovljenim pogledom in roko na debeli knjigi. Seveda pa je drugo in neodgovorjeno vprašanje, če si volivci želijo imeti v parlamentu navihanko ala Pika Nogavička.

Vlada v Šentjurju

Petek, 17. septembra 2004, se bo podobno kot dan, ko se je cesar Franc Jožef ustavil na železniški postaji, zapisal v zgodovino Šentjurja: Ropa, kup njegovih ministrov (Keber, Gantar, Vajgl, Grizold).

Pavliha, Pogačnik ...) in visokih LDS politikov (Anderlič, Širca, Pavlinič-Krebs ...) so pričakali na Mestnem trgu godba na pihala, šentviški pevski zbor, harmonikarski kvartet dobjanskega župana Salobirja, vsa leva občinska garnitura z Artnakom in Tislom na čelu ter poleg LDS strankarskih privržencev še kup radovednežev vseh barv. Prave gneče ni bilo, morda 100 občanov, če odštejemo še skoraj enkrat toliko nastopajočih. Anita Koleča se je izkazala kot profesionalka, dobro je zastavila svoj miting in sproščeno odigrala vlogo gostiteljice.

Slišali sicer nismo nič posebnega, množica prijaznih in optimističnih besed pa je vseeno izžarevala ustrezno pozitivno energijo. Dobro se je izkazal tudi bivši predsednik šentjurskih literatov Mastnak, ki je s svojimi aforizmi, čeprav so bili prireditvi in navzočnosti visokih gostov primerno zaviti v vato, privabil na obraze publike in oblastnikov odobravaljoče nasmeha. Tudi pesmica, ki jo je na čast in slavo poslanske kandidatke Kolečevi ustvaril eden od šentjurskih literatov, je bila dobro sprejeta.

Korže z avtobusom

Prvi je deklarativno in operativno začel kampanjo

kandidat SDS Jože Korže. V petek, 10. septembra, je za dve uri dobil SDS avtobus, opremljen z zvočniki, velikim Janševim portretom in drugo priložnostno kramo, ter z njim prevozil cel svoj volilni okraj. Med

potjo je vztrajno pozival občane, da naj grejo 3. oktobra na volitve ter z njim in skupaj s Slovenijo krenejo na novo pot. Na kratkih postankih v vseh KS je svoje mehe raztegoval Jože Bohorč, Korže pa do osebnega stika z volivci, razen v Dobju, kjer ga je skupaj z županom Salobirjem pričakalo še kakšnih 15 krajanov, skorajda ni prišel. Župan Salobir se je odrezal z izjavo, da ni pomembno, iz katere stranke prihaja kandidat, pomembno je, da je dober.

Istega dne je bila popoldne v Celju novinarska konferenca, kjer so se predstavili vsi kandidati SDS iz celjske volilne enote. Slišali smo kar preveč lepih besed o neupravičenem bogatenju, pravični državi, demokraciji, td., vmes pa so kandidati pridno vpletali še svoje lokalne interese. Jože Korže je izpostavil naše makadamske regionalke, severno obvoznicu in ponkovsko šolo.

Korže na plakatih, ki so se pojavili istega dne, s svojo modno tridnevno bradico učinkuje sicer dovolj resno in modro, toda le nekoliko preveč utrujeno, da bi nas prepričal, da bo slovensko politiko skupaj z Janšo postavil na glavo.

Kandidat SDS se je menda edini dovolj resno spravil neposredno na volivce in je poleg tega, da je pridno sodeloval na vsah »pasjih procesijah« širom občine, imel tudi vrsto srečanj z volivci po vseh KS. Kot vse kaže, kar resno tuhta, da bi se v jeseni preselil iz Štor v Ljubljano.

Cerkvenik pred Sparom

V soboto, 11. septembra, je Šentjur obiskal avtobus

NSi, ki pa si je za naš volilni okraj vzel čas le za kratek postanek pred Sparom. Tam ga je z dobro uro zamude pričakalo kakšnih 30 privržencev, ki so bili rahlo razočarani, ker v avtobusu ni bilo niti Bajuka niti Peterleta. Šentjurski kandidat Cerkvenik se je izkazal kot spreten politik in odličen govornik

in utegne topogledno kmalu preseči Malovrha. Kandidati NSi iz drugih celjskih volilnih okrajev so bili nad sprejemom, ki ga je v glavnem pripravila družina Arzenšek, navdse navdušeni. Tudi jedlo in pilo se je.

Istega dne so se pojavili tudi Cerkvenikovi plakati. Ob geslu Novi pogledi, Nova Slovenija gleda z njih fotogenični obraz novega šentjurskega politika, ki utegne pretentati marsikaterega volivca oziroma raznežiti volivke.

Malovrh navihano

Malovrh, ki se je po zelo bolečem županskem porazu očitno že pobral, sicer na plakatih še vedno nima tiste samozavestne face, ki smo je navajeni, njegov nasmeh je nekoliko prisiljen, toda dovolj navihan, čeprav tudi rahlo ciničen, njegovo geslo »Za Šentjur, za Kozjansko, za Slovenijo« pa že absolutno preveč stereotipno, da bi učinkovalo res mobilizacijsko. O tem, kaj sta on in njegova SLS po terenu še počela, od njegovega štaba ni bilo nobenega sporočila ali vabila. Le kazanje na občinskem, krajevnih in cerkvenih praznikih ter LDS-ovih cestnih otvoritvah. Zdi se, da kljub razmeroma visoko izmerjeni podpori to le ne bo dovolj.

Mavrič oziroma ZAPS mislita sicer resno, toda sedanjí časi tovrstnim horukarskim akcijam niso kaj prida naklonjeni. Svoje amaterske fotke je sicer pridno razstavil po vsej občini, ampak, hm, na lepoto volivci bolj slabo padajo, programov pa ne berejo. Kar je usodno zlasti za neideološke stranke, ki si zadnji hip prizadevajo priti v parlament.

ZLSD s plakati in ministrom Bohincem

Plakati z okroglolično in optimistično nasmejano načelnico Uprave enote Stoparjevo so se pojavili šele 15. septembra, dan pred prihodom policijskega ministra Bohinca. Njeno geslo »Prihodnost za vse« nam skromno ponuja tisto, kar nam je že sicer zagotovljeno samo po sebi, in nas ne obremenjuje s pridevniki novo, lepo, svetlo in podobnimi. Kar je v predvolilnem času častna izjema, ki je ni mogoče prezreti.

Minister Bohinc hiter kot blisk

Župan Tisel je 10. septembra nanj naslovil pismo glede reševanja prostorske problematike policijske postaje, 3 dni kasneje se je Bohinc že odzval, 16. septembra pa je že tudi bil v Šentjurju.

Neverjetno, kako spodbudno delujejo volitve na navšnje državne funkcionarje!

Po enournem obisku, potem ko se je »na štiri oči« za 10 minut srečal z načelnico UE Stoparjevo, svojo strankarsko kolegico in poslansko kandidatko ZLSD, njenimi sodelavkami in občinskimi možmi, si je ogledal lokacijo na Anderburgu, kjer naj bi v bližnji prihodnosti zrasla nova policijska postaja in gasilski dom. Kar na licu mesta je dal ne ravno najbolj obetavno izjavo za medije: že res, da je nova lokacija zelo

v redu in sedanja šentjurska policijska postaja lokacijsko in prostorsko ne

ustreza - na začetku je bila namenjena 7 policistom, danes se jih v njej drenja 28 - toda v naslednjih letih bodo nesporno imeli prednost 21 milijard vredni objekti na schengenski meji, ki jih sofinancira EU. Vendar, kot se spodobi za predvolilni čas, minister bo vse naredil, da šentjurski projekt pride čimprej na vrsto, ker tako skromnih policijskih postaj, kot je naša, v Sloveniji ni več veliko.

Gazvoda za DeSUS

Gazvoda je zadnji od domačih plakatnih matadorjev. Njegov otožni obraz učinkuje prej nevtrarno kot motivacijsko, njegovo geslo »DeSUS za vse generacije« pa bolj negativno kot pozitivno. Dobro se namreč ve, kaj je DeSUS, zato geslo učinkuje kot sprenevedanje, da ne rečem norčevanje iz volivcev.

Slatinšek, Strmšnik, Es, Hriberšek itd.

So sicer naši občani, toda so v domači politiki nepoznani, volivcem, razen svojemu ožjemu krogu, ne pomenijo prav veliko, komaj kaj pa so tudi naredili za svojo promocijo. Očitno so jih zadnji hip ulovile obrobne stranke, ki jih tudi v prihodnje ne bo v parlamentu. Skratka, izguba glasov, ki si jih bodo potem razdelile velike stranke.

Pregled parlamentarnih volitev 1996 in 2000

Obudili smo spomine na parlamentarne volitve pred osmimi in štirimi leti. Leta 1996 se je za poslanske sedeže v šentjurski volilni enoti potegovalo 10 kandidatov, uspelo je Juriju Malovrhu, takrat še članu SKD. Leta 2000 je v parlament skušalo prebiti 15 kandidatov, poslanca pa sta postala znova Jurij Malovrh (SLS+SKD) in Marko Diaci (SMS).

Parlamentarne volitve 1996

Volilna kampanja ni bila pretirano burna, nekaj prahu so dvigali strgani plakati. Volilna udeležba v občini Šentjur je bila 10. novembra 66%, kar je bilo 10% manj od državne ravni. Presenetljivo je slavil Roman Moškotevc (SLS), ki je dosegel 22,4% in celo presegel strankino državno povprečje. Sledili so mu Jože Artnak (LDS), Franc Kovač (SDS), Jurij Malovrh (SKD) ... Poslanec je postal edino Jurij Malovrh, ki je bil v Šentjurju šele četrti, a je bil v svoji volilni enoti med kandidati SKD še vedno med najboljšimi in tako zasedel poslanski stolček. Absolutnega šentjurskega zmagovalca Romana Moškotevca je od parlamenta ločilo le nekaj 10 glasov, nekoliko več pa je zmanjkalo Kovaču in Artnaku.

Rezultati v % (vir: ŠN, november 1996)

Stranka	Šentjur	Volilni okraj	Slovenija
SLS	22,4 (Moškotevc)	19,0	19,5
LDS	22,2 (Artnak)	28,2	27,1
SDS	19,7 (Kovač)	18,0	16,1
SKD	15,9 (Malovrh)	9,3	9,5
ZLSD	5,2 (Erjavec)	6,5	9,0
Desus	4,3 (Šumej)	6,6	4,3
SNS	2,2 (Bobnič)	2,7	3,2
Zeleni	2,0 (Jazbinšek)	1,9	1,8
DS	1,6 (Vrečko)	1,7	2,7

Parlamentarne volitve 2000

Tudi v Šentjurju je slavila LDS z Borisom Zupancem, vendar je bil slednji daleč od parlamenta. Zelo dober rezultat, 24,1%, je dosegel Jurij Malovrh in se zanesljivo uvrstil med 90 poslancev. To je presenetljivo uspelo tudi Marku Diaciju s 7,52%. Zelo blizu je bil tudi Sandi Kovačič (SNS) s Planine, ki mu je zmanjkalo 90 glasov, da bi premagal sokandidatko v regiji.

Volilna kampanja je bila vsaj za odtenek pestrejša kot štiri leta poprej. Arzenšek in Justin sta se predstavljala na stojnici, Zupanc je igral košarko, kandidata ZLSD Goloba je na Mestnem trgu obiskal tudi Borut Pahor. Šentjurske novice so organizirale edino javno soočenje, poimenovano »Kandidatski striptiz«, ki se ga je udeležilo 7 kandidatov in 50 obiskovalcev.

Rezultati v % (vir: ŠN, oktober 2000)

Stranka	Šentjur	Volilni okraj	Slovenija
LDS	29,7 (Zupanc)	36,5	36,6
SLS+SKD	24,1 (Malovrh)	10,5	9,5
SDS	13,4 (Justin)	15,6	15,8
SMS	7,5 (Diaci)	4,8	4,3
SNS	6,7 (Kovačič)	5,1	4,4
ZLSD	5,9 (Golob)	10,8	12,1
NSi	5,7 (Arzenšek)	6,7	8,7
Desus	4,9 (Kolenc)	7,2	5,2
Združeni Zeleni	0,8 (Obrez)	0,8	0,9

Kandidatski striptiz

Kot je pri Šentjurskih novicah že kar običaj, smo tudi pred tokratnimi volitvami na naših straneh »slekli« kandidatk in kandidate za parlament. Postavili smo jim 20 vprašanj, na katera so lahko odgovorili v največ 20 besedah. Daljše odgovore smo ob predhodnem opozorilu krajšali. Preko elektronske pošte smo skušali v kontakt stopiti z vsemi kandidati v naši volilni enoti, odzvalo pa se jih je 11. Po izmenjujočem se abecednem vrstnem redu odgovarjajo: Janko Cerkenik (NSi), Marko Diaci (SMS), Klavdij Es (SEG), Franc Gazvoda (Desus), Anita Koleča (LDS), Jože Korže (SDS), Jurij Malovrh (SLS), Darko Mavrič (ZAPS), Anton Slatinšek (AS), Andreja Stopar (ZLSD) in Drago Strmšnik (SJN).

1.) Kaj označuje vaša osebnost?

Cerkenik: Komunikativnost in zmerni optimizem.
Diaci: Previdnost, odločnost, vztrajnost, korektnost ter priseganje na strokovnost in zakonitost reševanja problematike.

Es: Realizacija zastavljenih ciljev.

Gazvoda: Samostojnost, upornost, vztrajnost, odgovornost, iskrenost, socialni čut, resnost.

Koleča: Ker se ne znam hvaliti, se ne bom. Za slabe lastnosti moje osebnosti pa pred volitvami ni prostora.

Korže: Težko bi sam sebe osebnostno opredeljeval.

Sem delaven, načelen, pošten, malo konzervativen, tradicionalist, predvsem pa zaprisežen Slovenec.

Malovrh: Spoštovanje moralnih vrednot pridobljenih v naši družbi in Evropi skozi stoletja.

Mavrič: Človek, ki vas pozna, pozna vaše probleme, vaše življenje, uspešen poslovnež in obrtnik, športnik in vizionar.

Slatinšek: Vztrajnost.

Stopar: Praksa kaže, da imamo ljudje o sebi nekoliko drugačno podobo, kot jo vidijo drugi. Sama menim, da sem zmerni optimist...STOP.

Strmšnik: Poštenost, delavnost, odgovornost, zanesljivost, odločnost, doslednost, ambicioznost, racionalnost; drugače sem preprost, okolju prilagojen in zastopan do vseh slojev ljudi.

2.) Kaj bistveno označuje vaša politično osebnost?

Diaci: Glej odgovor pod 1, kajti če kot politik zamenjaš osebnost, se temu reče hinavščina.

Es: Varstvo narave

Gazvoda: Zavzeta borba za vse, kar je dobro za večino ljudi, predvsem tistih, ki jih zastopam.

Koleča: Politika je resen posel in ne del osebnosti, zato lahko odgovorim samo: DELO

Korže: Jasna pripadnost eni politični opciji. Demokrat z dosti socialnega čuta.

Malovrh: Doslednost in pokončnost. Nisem menjal svetovnega nazora. Spoštovanje do drugače mislečih.

Mavrič: Delati, ne samo govoriti in obljubljati!

Slatinšek: Sodelovanje z vsemi dobronamernimi pobudami, iskanje soglasja za ustvarjalno reševanje problemov.

Stopar: Prepričana sem, da je moje dosedanje delo pokazalo, da si pri oblikovanju stališč pridobim informacije, s katerimi svoje mnenje zagovarjam... STOP

Strmšnik: Demokratičnost, solidarnost, strpnost do drugih, spoštovanje preteklosti in usmerjenost v prihodnost, naravnost k doseganju merljivih ciljev, enakost vseh pred zakonom.

Cerkenik: Vztrajnost, sprejemanje razlik in upoštevanje dialoga pri reševanju problemov.

3.) Kakšen je vaš skupni bruto mesečni dohodek?

Koliko premoženja imate? Za kakšno plačo ste pripravljeni biti poslanec?

Es: 31.867,00 SIT, sem ustanovitelj zavoda Natura Planinca, Zavod za naravovarstveno kmetovanje, sem zaščitnik narave in denar ne kroji mojega sonaravnega ... STOP.

Gazvoda: Sem s.p. Dohodek se zelo spreminja. Imamo hišo, avto. Plača poslancev bi bila lahko tudi manjša.

Koleča: 336.340,00 SIT z MD. Sem solastnica obnovljene hiše in garsionere na morju in lastnica stare Mazde. Za večjo, kot jo ... STOP.

Korže: Plača in ostalo premoženje, da imam eksistenco zagotovljeno. Za poslanca ne kandidiram zaradi plače. Želim pomagati Šentjurju-Dobju.

Malovrh: Moja zadnja poslanska plača je bila 496.500,00 SIT, nato so še dodatki (prehrana, prevoz na delo – tako imenovani pavšal). Je ... STOP.

Mavrič: Mesečni dohodek tolikšen, da lahko pokažem nekaj premoženjskega, kar se pa tiče poslanske plače – po pravilniku.

Slatinšek: Imam stanovanje v Šentjurju.

Stopar: Do danes nisem nikoli najprej vprašala, kolikšna bo moja plača. Kolikor poznam plačni sistem, menim, da je plača sprejemljiva. Imam...STOP

Strmšnik: Bruto mesečni prihodek SIT 180.000, premoženje: samo osebni avtomobil, poslanska plača: za takšno plačo kot vsi ostali poslanci.

Cerkenik: 315.664,80 SIT. Družinsko hišo. Plača v skladu z zakonom o poslancih.

Diaci: Objavljen v časopisu Večer 28.08.2004. Solastnik stanovanja, lastnik garaže in osebnega avtomobila. 467.000 neto.

4.) Trije največji problemi slovenske demokracije? Rešitve?

Gazvoda: Kultura komunikacije - upoštevanje moči argumentov; kompleks majhnosti - vključevanje v svet; nedozorela državna struktura (uprava, stranke, organi, parlament) - dozoreti.

Koleča: Problemi izvirajo iz njene mladosti, z zrelostjo bo demokracija sestavni del našega življenja, problemi pa del njenega funkcioniranja.

Korže: Lažna demokracija, klientelizem in korupcija. Rešitev: odprta demokracija, umik politike iz sodstva in gospodarstva.

Malovrh: Ni kompasa, kaj je levo in kaj desno. Evropa ima to razčiščeno. Kontinuiteta oblasti, klientelizem, skrupiranost. Volitve!

Mavrič: Ni pametne alternative, da bi kateremu še kaj zaupali, zato volite ZAPS ZA PODJETNO SLOVENIJO

Slatinšek: Razdvojenost, isti obrazi, pomanjkanje sodelovanja. Rešitve vidimo v novih obrazih AS, zavzemali se bomo za sodelovanje in iskanje soglasja.

Stopar: Politični voditelji nasprotujočih si strani se

v glavnem ne znajo pogovarjati. Drug drugemu govorijo predvsem o napakah, le redko pa... STOP

Strmšnik: Oblast ene politična opcije, denacionalizacija, neenakost vseh pred zakonom, nestrpnost do drugače mislečih. Rešitve: decentralizacija oblasti, doslednost zakona, strpnost do ... STOP.

Cerkenik: Država hoče oblast nad državljani, uporabljajo se vzorci mišljenja iz prejšnjih režimov, neodgovorno vodenje države, zadolževanje ...

Diaci: Sodni zaostanki - sodno pripravništvo, pomanjkanje kulture političnega dialoga - čas, centralizacija države - prenos pristojnosti in financ iz države navzdol.

Es: Ni posluha za naravne in duhovne vrednote. Krepitev centrov politične moči. Rasna diskriminacija.

Rešitve: Več moralne vzgoje v šolah. Ukinitve ... STOP

5.) Trije največji problemi slovenske družbe? Rešitve?

Koleča: 20 besed za tri probleme in za njihove rešitve? Ne kandidiram za TV kviz ampak za zelo odgovorno funkcijo.

Korže: Slab šolski sistem - liberalizacija šolstva, učenje za življenje. Brezposelnost mladih - ugodnosti malim in srednjim podjetjem. Pomanjkanje moralnih vrednot - vzgoja.

Malovrh: Kapital je skoraj v celoti v rokah kontinuitete. Kdor ima kapital, ima oblast, medije in s tem javno mnenje. Volitve!

Mavrič: Ni nikakršne zamenjave, zato volite nas ZAPS ZA PODJETNO SLOVENIJO

Slatinšek: Brezposelnost in socialni transferi, ksenofobija, revščina. Rešitve vidimo v zagotavljanju pogojev za delovanje kooperativ in drugih oblik socialnega podjetništva.

Stopar: Trije poglobljeni problemi slovenske družbe so gospodarski napredek, kamor vsekakor sodi tudi kmetijski, delovna mesta in socialna varnost. Te probleme... STOP.

Strmšnik: Visoka stopnja brezposelnosti, nizka rodnost, korupcija, nizke plače. Rešitve: odpiranje novih delovnih mest, denarna pomoč mladim družinam, zaupanje v pravno ... STOP.

Cerkenik: Družinska politika in šolstvo, gospodarstvo in javne finance, socialna politika; sprememba zakonodaje.

Diaci: Brezposelnost - aktivna politika zaposlovanja, negativni demografski trendi - pomoč mladim na začetku življenjske poti, socialne razlike - udeležba delavcev pri dobičku podjetij.

Es: Hlapčevstvo, zakrnelost razmišljanja in kompleksi, zloraba položaja – manipulacija z ljudmi. Rešitve: kmet ne sme biti odvisen od države, zdrav duh ... STOP.

Gazvoda: Delovna mesta - razvoj gospodarstva;

cenena, učinkovita država; varnost upokoencev - dokončna ekonomska zaščita pravic iz minulega DELA.

6.) V zadnjem obdobju je Slovenija razburjalo kar nekaj notranje političnih problemov. Vaše mnenje o "izbrisanih"? Odškodnine da ali ne?

Korže: Tu je moje stališče jasno. Tisti, ki niso želeli slovenskega državljanstva leta 1992, ga tudi zdaj ne morejo dobiti. NE ... STOP.

Malovrh: Nisem za odškodnine, razen kjer je bila dejansko storjena krivica. Tega je malo. Državljanstvo je čast.

Mavrič: Pa kaj še, tuj jezik za izbrisane? Absolutno sem PROTI!

Slatinšek: »Izbrisani« so politični problem, odškodnine naj dobijo le tisti, ki so resnično upravičeni do njih, do vnaprej določene višine.

Stopar: Kot upravna delavka vem, da so bili določeni ljudje izvzeti iz evidenc – izbrisani. V kolikor je mogoče nedvomno dokazati, da... STOP.

Strmšnik: Menim, da so v večini primerov odškodnine neupravičene. Tistim, ki pa so bili oškodovani, se lahko izplačajo le minimalne odškodnine.

Cerkvenik: Kaže se značaj političnega obračunavanja s tistimi, ki so izvedli osamosvojitve, če je država komu preprečila urediti njegov status, mora ... STOP.

Diaci: Z Ustavnim zakonom, ki obravnava vsak posamezni primer, omejuje odškodnine in odpravi odločbe, ki niso v skladu s tem zakonom.

Es: Če so izbrisani, jih ni. Ne.

Gazvoda: Napihnen problem. Rešiti pametno, civilizirano.

Koleša: Izbrisani so pravni problem. Politiki so jih postavili na raven nacionalnega interesa, zapravili 600 milijonov in sprli narod. Žalostno.

7.) Kako bi vi uredili napete odnose s Hrvaško?

Malovrh: Z dialogom.

Mavrič: Napovedati vojno, saj smo v NATU, in urediti meje, kot so bile pred leti.

Slatinšek: Z več odločnosti in načelnosti na slovenski strani.

Stopar: Meje med državami na kopnem in na vodi niso nekaj novega. Po mojem mnenju je potrebno najprej določiti meje, za... STOP.

Strmšnik: Meje s Hrvaško na kopnem, morju še vedno nimamo. Čimprej bodo potrebna nova pogajanja, vključitev mednarodne arbitraže za rešitev problema.

Cerkvenik: Dosledno spoštovanje temeljne ustavne listine, zahteva po enakopravnosti Slovencev z državljani EU, sporazumna mirna in uravnotežena politika, v nasprotnem arbitraža.

Diaci: Pogajanja Hrvaške za vstop v EU bodo priložnost tudi za reševanje meddržavnih problemov.

Es: Obojestranska zamenjava odgovornih s tistimi, ki imajo v dokaz že plemenita dejanja.

Gazvoda: S pogajanjem in modrostjo stati trdno na svojih stališčih.

Koleša: Zavidajo nam, zato svoje neuspehe nevtralizirajo z nenehnim odpiranjem vprašanja meje. Pomagajmo jim v Evropo, da se bodo evropsko obnašali!

Korže: Slovenija mora Hrvaški jasno povedati, da njena pot v EU pelje preko Slovenije. Morala bo izpolniti vse kriterije kot Slovenija.

8.) Vlada je dala novomeškemu (francoskemu?) Revozu zajetno denarno injekcijo. Podpirate takšen ukrep?

Mavrič: Če je za korist delavcev, absolutno, če se pa gre za skorumpiranost, pa ne.

Slatinšek: Takšni ukrepi so pozitivni, če izboljšujejo, bogatijo naše gospodarstvo. Moramo pa zagotoviti enake možnosti vsem za dostop do tovrstnih pomoči.

Stopar: Podpiram odprtje vsakega novega delovnega mesta. Koliko pa je bila ta naložba vlade modra, bo pokazal čas.

Strmšnik: Znesek 39,9 milijona evrov je neupravičen. Tudi druga podjetja prispevajo k prepoznavnosti Slovenije, vendar niso bila deležna podpore. Predvolilna poteza!

Cerkvenik: Da, v kolikor bo dejansko namenjen izključno odpiranju novih delovnih mest.

Diaci: Ta ukrep je ohranil in pridobil mnogo delovnih mest. Se spomnite prihoda BMW v Mariboru?

Es: Ne.

Gazvoda: Podpiram vzpodbude države za delovna mesta. Ali je šlo za Revoz preveč, ne sodim.

Koleša: V tem primeru da. Vendar je za podobne ukrepe v prihodnje vedno potrebna zelo strokovna presoja.

Korže: Ne podpiram, da vlada finančno podpira podjetja, ki so v večinski lasti tujcev. Nuditi ugodnosti malim in srednjim podjetjem.

Malovrh: Da, vendar bi bilo potrebno pomagati tudi slovenskemu, zlasti malemu gospodarstvu, v katerem je bodočnost.

9.) Obstajajo sumi na skorumpiranost in klientelizem oblasti. Se strinjate? Kako jima boste vi stopili na prste?

Slatinšek: Postopki odločanja morajo biti transparentni, vanje pa enakopravno vključena civilna družba.

Stopar: Sumi, utemeljeni sumi. To je s pravniškega zornega kota natančno določen položaj za reševanje katerega so zadolženi natančno določeni ljudje... STOP.

Strmšnik: Vsekakor. Rešitev: večji nadzor, preglednost, odprtost podatkov, takojšnji sodni postopki, ki bodo temeljili na verodostojnih obremenilnih dokazih in obsodbah.

Cerkvenik: Da. Edina rešitev je zamenjava strank na oblasti in s tem pretirganje negativnih povezav med politiko in gospodarstvom.

Diaci: Korupcija in klientelizem sta problema vsake družbe in oblasti. Rešitev je v menjavanju oblasti in nadzoru tudi s finančno policijo.

Es: Da. Spodbujanje k odgovorni samostojnosti posameznika.

Gazvoda: Se strinjam. Z zavzemanjem za delovanje konkurence in kontrole v politiki in sposobno, samostojno sodstvo.

Koleša: Vse raziskave kažejo, da je problem veliko manjši, kot ga prikazuje opozicija. Rešitev: delovanje pravne države, poudarek moralnim, etičnim

vednotam.

Korže: Niso samo sumi, de fakto je prisotna korumpiranost in klientelizem nekaterih oblastnih struktur. Rešitev je zamenjava oblasti in neodvisno sodstvo.

Malovrh: Da. Z zakoni in doslednim delom ministrstva za notranje zadeve in pravosodje.

Mavrič: Enostavno. Danes si, jutri te ni več.

10.) EU in Nato sta očitno naša usoda. Ste po dobrih štirih mesecih članstva osebno zadovoljni ali razočarani? Kaj boste oziroma sploh lahko spremenili?

Stopar: Štiri mesece ni doba, predvsem, ker ni bilo nekih prelomnih dogodkov, po izteku katere bi lahko ugotavljali zadovoljstvo ali nezadovoljstvo...STOP.

Strmšnik: V tem kratkem času nisem ne zadovoljen, ne razočaran. Ne moremo veliko storiti, ker EU, NATO določata vse smernice razvoja.

Cerkvenik: Sem zadovoljen. Uvajanje evropskih norm v naše vsakdanje življenje mora postati naš cilj.

Diaci: EU je bila edina racionalna možnost, od NATO pa imamo zaenkrat samo stroške.

Es: Za naravovarstvenika ne obstaja ne EU ne Slovenija!! S plemenitimi dejanji krotiti prihodnosti.

Gazvoda: EU in NATO sta okvir, zaščita. Naš razvoj je v osnovi odvisen od nas samih.

Koleša: Ne gre za nobeno usodo, za NATO in EU smo se izrekli državljani in vse politične stranke. Zadovoljna sem.

Korže: Nisem zadovoljen niti razočaran. Želim, da plače in pokojnine sledijo EU, ker so cene življenjskih dobrin že na ravni EU.

Malovrh: Čas za oceno je še prekratek. Članstvo ima več pozitivnih kot negativnih posledic. V jugovzhodni povezavi smo že bili.

Mavrič: Trenutno nič - bog je prvo ustvaril brado sebi, potem pa drugim.

Slatinšek: Članstvo Slovenije v EU in Nato je volja slovenskega ljudstva. Predstavlja priložnost in hkrati tudi nevarnost. Priložnosti moramo bolje izkoristiti.

11.) Smo Slovenci ustrezno razčistili s svojo (komunistično) zgodovino?

Strmšnik: Menim, da ne. Še vedno se skrivajo njihovi predstavniki, v drugi preobleki, in obvladujejo nekatere pomembne funkcije.

Cerkvenik: Zamudili smo priložnost, da to dostojno naredimo, zato ostaja še vedno naš dolg do zgodovine in ljudi.

Diaci: Zgodovina je ena sama, zgodovinskih resnic pa je več. DA.

Es: Ne.

Gazvoda: Zgodovina je dejstvo in izkušnja. Namesto "prekopavanja kosti" se ukvarjamo s pogoji življenja živečih in bodočih generacij.

Koleša: Bodimo spoštljivi do preteklosti in ljudi, ki so jo doživljali in pustimo zgodovinarjem, da zgodovino v miru zapišejo.

Korže: Narod, ki ne more - noče razčistiti s svojo krvavo preteklostjo, ne bo našel dovolj notranje energije za preboj v evropskem ... STOP.

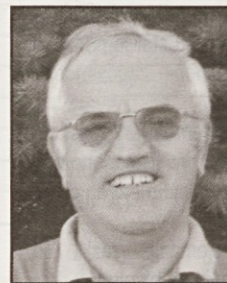
NSi - Janko Cerkvenik

SMS - Marko Diaci

SEG - Klavdij Es

DeSUS - Franc Gazvoda

LDS - Anita Koleša

Malovrh: Ne. In pod takšno oblastjo še dolgo ne bomo.

Mavrič: Pustimo jih, naj v miru počivajo.

Slatinšek: Težko je definirati ustrezno oziroma neustrezno.

Stopar: Nihče ne more »razčistiti« z zgodovino. Zgodovinski dogodki so neizpodbitna dejstva. Ljudje jih lahko samo ocenjujemo kot pozitivne ali negativne... STOP.

12.) Je vloga Cerkve v družbi ustrezna? Ste za verouk v šoli?

Cerkvenik: Država in Cerkev morata zgraditi odnos do sobivanja in sodelovanja. Podpiram verouk kot enega izbirnih predmetov v šoli.

Diaci: Ustava je jasna. Vera kot vrednota, da. Zagovarjam enake možnosti državljanov ne glede na njihovo veroizpoved.

Es: Ne. Ne.

Gazvoda: Da. Ne - vera in verouk sta osebna stvar in stvar cerkve.

Koleša: Z ustavo je zagotovljena verska svoboda, položaj cerkvenih institucij je stvar njihovega delovanja, ugleda, sposobnosti. Ne, razen dogovorno zaradi prostora.

Korže: Menim, da je vloga Cerkve v nekem smislu v slovenski družbi zadovoljiva. Kje poučevati verouk, naj odloči Cerkev.

Malovrh: Cerkev je del družbe. Cerkev na slovenskem je več. Verouk v šoli - samo tam, kjer je ogroženost otrok zaradi prometa.

Mavrič: Ne, verouk se ve, kje je bil do sedaj, in je pametno, da ostane tam, kjer je.

Slatinšek: Vloga cerkve je opredeljena z ustavo RS, torej je ločena od državnih institucij.

Stopar: Cerkev v družbi je institucija, katere vloga je odvisna od večih dejavnikov. V Sloveniji imamo več cerkva (institucij), njihova vloga...STOP.

Strmšnik: Da. Sem za verouk v šoli za mlajše otroke - prvi, drugi razred, za ostale naj se izvaja v cerkvi.

13.) Na cestah umre več sto Slovencev letno, še več jih ima trajne posledice. Med najpogostejšimi vzroki nesreč je alkohol. Koliko promil alkohola v krvi bi vi dovolili šoferjem? 0,00 da ali ne?

Diaci: 0,5 je strokovno utemeljena in evropsko primerljiva meja. 0,00 ni rešitev, ampak dobre ceste in samokontrola.

Es: 0,00.

Gazvoda: Ne spreminjati. Izboljšati preventivo, vzgojo in ureditev cest, še bolj pa kaznovati »divjake« ter slabe voznike.

Koleša: Zastavite vprašanje staršu enega od umrlih ali poškodovanih otrok zaradi pijanega voznika! Njihov odgovor je tudi moj odgovor: DA.

Korže: Spreminjanje zakona glede vsebnosti alkohola v krvi je nesmiselno. Zakon ne bo spremenil kulture voznikov, temveč vzgoja.

Malovrh: Maksimalno do 0,05 kot doslej. V prometu je potreben doslednejši nadzor. K prometu pa spada tudi permanentno izobraževanje.

Mavrič: Ne. S Hrvti imamo slabe izkušnje, pa še to

naj bi nasledili?

Slatinšek: Potrebni so ukrepi osveščanja že pri najmlajših udeležencih v prometu, podobno kot ekološko osveščanje.

Stopar: Menim, da promile alkohola v krvi niso problem, sama vidim problem predvsem v nespoštovanju sočlovekovega življenja in veljavne zakonodaje.

Strmšnik: Dovolil bi največ 0,05 promila alkohola v krvi.

Cerkvenik: Ne.

14.) Mnogi menijo, da je marihuana manj škodljiva od alkohola. Bi bili pripravljeni glasovati za njeno dekriminalizacijo oziroma legalizacijo?

Es: Ne.

Gazvoda: Ne.

Koleša: Kaj menijo mnogi, me ne zanima, zanima pa me, kaj menijo strokovnjaki. Odločitev je odvisna od njihove presoje.

Korže: Ne bi glasoval za njeno legalizacijo.

Malovrh: Če bodo zdravniki dokazali, da ni škodljiva, potem DA!

Mavrič: Sem proti.

Slatinšek: V primeru, da bi znanstvene raziskave potrdile, da je marihuana manj škodljiva od alkohola, bi glasoval za njeno dekriminalizacijo.

Stopar: Vsaka odvisnost ima za človekov organizem negativne posledice. Iz izkušenj vem, da prepovedi velikokrat povzročijo še večjo željo po tisti... STOP.

Strmšnik: Nikakor ne, ker povzroča tudi hude motnje v slušnem, vidnem in prostorskem zaznavanju.

Cerkvenik: Vsaka droga je škodljiva in jo zato odklanjam. Potrebna sta vzgoja in zgled mladim, legalizacija ne rešuje problema.

Diaci: V kolikor je zadeva pod kontrolo, da, ker bi s tem prepovedan sad ne bil več predmet črnega trga, kriminala.

15.) Kaj ste kot poslanec (poslanka) pripravljeni narediti za svoje (šentjursko) okolje? Kaj lahko realno storite?

Gazvoda: Zavzemanje za zakone v korist nerazvitim, demografsko ogroženim in drugo. Konkretno lobiranje in pomoč pri izvajanju zakonov.

Koleša: Vse, kar je mogoče. Nobenih odločitev, ki bi škodile lokalnim interesom ter lobiranje za nam ustrezne rešitve in ugodnosti.

Korže: Kot poslanec se bom zavzemal, da se bosta občini Šentjur in Dobje razvijali tako kot druge slovenske občine.

Malovrh: Sodelovanje pri sestavljanju in sprejemanju proračuna. Vlaganje amandmajev pri zakonih, ki vplivajo na naše področje (primer obvoznica).

Mavrič: Veliko, toda s pomočjo vas znancev, prijateljev in volivcev, ki se boste odločili sami, ali boste podprli ZAPS.

Slatinšek: Zavzemal se bom za izboljšanje položaja deprivilegiranih socialnih skupin brezposelnih. Rešitev vidim v socialni ekonomiji.

Stopar: V državnem zboru se odločitve sprejemajo z glasovanjem. Sam nihče ne more storiti ničesar. Z

dosedanjim delom sem dokazala, da... STOP.

Strmšnik: Zagotavljal bi čimveč proračunskih sredstev za investicije, ustrezno prometno ureditev: izgradnjo krožišč, kolesarskih stez, označbo cestnih prehodov, subvencije za kmetijstvo.

Cerkvenik: Podpreti spremembe zakonodaje, ki bo omogočila ljudem in gospodarstvu, da bodo lažje »zadilihi«, sodelovanje z Občino Šentjur in Dobje.

Diaci: Z vključitvijo obvoznice v avtocestni program in sredstev v državni proračun sem marsikaj dokazal. Nadaljeval bom to delo.

Es: Razvoj podeželja, varovanje okolja in aktiviranje sonaravnega kmetovanja, dvig kulturno duhovnega intelektualnega življenja, aktiviranje ljudskih šol s plemenitim programom. Omenjene ... STOP.

16.) Ste zadovoljni s šentjursko občinsko politiko? Kako ji boste pomagali, če boste izvoljeni?

Koleša: V danih razmerah sem. Kot poslanka jim bom vedno na voljo za pomoč pri izpeljavi sprejetih ali načrtovanih programov.

Korže: Sem, saj sam sodelujem v njej. Vsekakor bom lobiral v parlamentu in tudi izven za vse projekte občin Šentjurja in ... STOP.

Malovrh: Ne, ker je preveč »športno« naravnana. Pripravljen sem bil sodelovati in tudi v bodoče jim bom ponudil roko.

Mavrič: Ne. Realizirati stvari, kot se dogovorijo, ter za temi stati ter prevzeti odgovornost. PO TOČI JE PREPOZNO ZVONITI.

Slatinšek: Zavzemal se bom za dobro medsebojno sodelovanje, ker je to učinkovita pot do uspeha.

Stopar: Z določenimi aktivnostmi »šentjurske vlade« se vsekakor strinjam, verjetno ni našla tudi tiste, s katerimi se ne. Delo poslanca ni...STOP.

Strmšnik: Deloma sem zadovoljen. Prizadeval si bom za uresničitev vseh potrjenih predlogov lokalne oblasti.

Cerkvenik: Sem zadovoljen; Seznanil se bom z njihovimi programi, nudil podporo za lobiranjem v DZ in s kontakti v državnih organih.

Diaci: Nisem, ker je izključujoča. Sem pa vedno pripravljen sodelovati in pomagati v korist Šentjurčanov in Dobjanov, kar sem dokazal.

Es: Da. Projekt Planinca je povezava šentjurske občine s svetom.

Gazvoda: Povprečno. Pomagal bi z aktivnim vključevanjem v razreševanje konkretnih problemov obeh občin.

17.) Pričakuje se, da sta glavna kandidata za mandatarja Anton Rop in Janez Janša? Koga boste podprli vi? Zakaj?

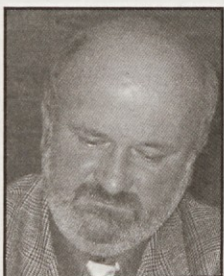
Korže: Janeza Janšo. Zato, ker je človek načelnosti, poštenosti in zna prisluhniti slehernemu problemu.

Malovrh: Potrebno je počakati na izid volitev in koalicijske povezave.

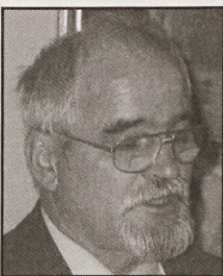
Mavrič: Nikogar. Vse skupaj me spominja na otroški vrtec.

Slatinšek: Prehitro je za takšne špekulacije.

Stopar: Podpora določenemu kandidatu je po mojem mnenju odvisna od programa dela, ki ga poda.

SDS - Jože Korže

SLS - Jurij Malovrh

ZAPS - Darko Marvrič

AS - Anton Slatinšek

ZLSD - Andreja Stopar

SJN - Drago Strmšnik

Načelni, predvolilni programi niso dovolj, da... STOP.

Strmšnik: Podpora bom dal tistemu, ki bo dobil večino glasov na volitvah, ker je bila pač takšna volja vseh volivcev.

Cerkvenik: Janeza Janšo; zaradi koalicije Slovenija

Diaci: Tistega, ki se bo zavezal uresničevati tudi naš program in bo tudi v korist naših krajev.

Es: Nobenega. Nista vzgledna.

Gazvoda: Na to vprašanje bom odgovarjal po volitvah.

Koleša: Antona Ropa. Njegova politika nas je pripeljala v Evropo, država je varna, gospodarsko stabilna, program pa socialno in razvojno naravnan.

18.) Za koga od vaših protikandidatov bi glasovali, če ne bi bili strankarsko vezani in ne bi sami kandidirali. Koga ne bi nikakor volili?

Malovrh: Za Marka Diacija. Spoštujem vse protikandidate.

Mavrič: Sem iz neodvisne nestrankarske liste ZA PODJETNO SLOVENIJO, tako da nimam kaj poudarjati. Se ve, sebe.

Slatinšek: Razmišljal sem, komu bi oddal svoj volilni glas, in ker nisem našel pravega, sem kandidiral jaz.

Stopar: Pri izražanju volje na volitvah se nisem nikoli ozirala na »strankarsko« disciplino. Kolikor poznam voline programe protikandidatov, ni med njimi... STOP.

Strmšnik: Volil bi predstavnika, ki bi imel najbolj podoben program programu stranke - "SLOVENIJA JE NAŠA".

Cerkvenik: Kandidata z boljšim ali sorodnim programom; Kandidata, ki ne živi v našem volilnem okraju, ker ne pozna ljudi in problemov.

Diaci: Spoštujem vsakega, ki premore hrabrost kandidiranja, najbolj pa sem prepričan vase. Zato tudi kandidiram.

Es: Etika spoštovanja molka. Etika spoštovanja molka.

Gazvoda: Ne navijam za tekmece!

Koleša: Na teh volitvah za kandidata LDS, še posebej, če bi bila kandidatka. Več jih je, katere ne bi volila.

Korže: Glasoval bi za kandidata, ki je pošten, deloven, s pozitivno energijo.

19.) Kje boste v nedeljo 3. oktobra pričakovali rezultate volitev?

Kakšna bo vaša prva reakcija - poteza ob morebitni izvolitvi?

Mavrič: Doma. Povabim vas na kozarček do 0,50 promile, odsvetujem obisk na Hrvaškem naslednji dan ...

Slatinšek: Še ne vem.

Stopar: Sem človek, ki sprejema življenje z vsemi dobrimi in slabimi trenutki. O tem, kje bom pričakala rezultate volitev, se še... STOP.

Strmšnik: Volitve bom pričakal doma

s svojo družino. Ob morebitni izvolitvi se bom najprej zahvalil vsem svojim volivcem in pričel aktivno ... STOP.

Cerkvenik: Doma, na sedežu stranke in pri OVK; zahvala vsem volivcem za njihove glasove.

Diaci: V Šentjurju s prijatelji. Že zdaj pa se zahvaljujem vsem, ki mi zaupajo. Ne bom jih razočaral.

Es: Doma. Nikakršna.

Gazvoda: Doma, na sedežu stranke. Zahvala volivcem in sodelavcem volilnih priprav.

Koleša: Tega načrta še nimam, a bi bila najraje kar doma z družino. Opciji reakcije sta: zadovoljstvo ali razočaranje.

Korže: Še ne vem. Izrekel bom zahvalo vsem volivkam in volivcem. Predvsem pa tistim, ki mi zdaj pomagajo.

Malovrh: Doma. Poveselil se bom s prijatelji in somišljeniki.

20.) Kaj bi še sporočili volivkam in volivcem, česar še ne vedo o vas in programu vaše candidature?

Slatinšek: Oddajte glas za AS (Antona Slatinska AKTIVNA SLOVENIJA)!

Stopar: Zaradi naših otrok mi za prihodnost ni vseeno. Samo s podporo in zaupanjem volivcev bom lahko storila to, kar znam...STOP.

Strmšnik: Zagotavljam, da bom delal pošteno, odgovorno, dosledno za dobrobit vseh občanov in Slovencev. Sem za korenite spremembe - čimprej zavijamo rokave.

Cerkvenik: Obveščal bom volilce o delu DZ z rubliko v časopisju; volilcem bom na razpolago en dan v njihovem kraju.

Diaci: Volivke in volivci me poznajo, vedo za moje dosedanje delo, ki ga bom opravljal profesionalno in odgovorno tudi v bodoče.

Es: Nič.

Gazvoda: Slovenija se lahko in mora hitreje razvijati. Občini Šentjur in Dobje še hitreje. Za to se želimo boriti!

Koleša: Naj mi zaupajo ženske in moški, ker politika ni v mišicah ampak v modrosti. Vidimo se na volitvah!

Korže: Kot podžupan poznam probleme občine in jih znam rešiti, moje delo je pošteno, zato Vas prosim, oddajte GLAS zame!!

Malovrh: SLS skrbi Slovenija in njeni ljudje. Želja je, da bi vsi za svoje delo dobili pravično plačilo za dostojno življenje!

Mavrič: Vsi, ki ste se odločili za nas, prepričajte ostalih 40% neopredeljenih, glasujte ZA

PODJETNO SLOVENIJO, za Darka

Mavriča.

L. H.

Vabilo

Šentjurska

NOVICE

Soočenje šentjurskih poslanskih kandidatov

V ponedeljek, 27. septembra ob 18. uri,
v skupčinski dvorani Občine Šentjur.

Spraševali jih bomo tudi o zadevah, ki jih ne ljubijo.

Vaše srečanje s potencialnimi poslanci bomo popestrili z glasbo, prizrikom in kozarčkom.

Uredništvo ŠN

Protest

V zadnjem koledarju prireditve, ki ga izdaja Občina Šentjur, je za 17.9. bila objavljena prireditev »Vlada v Šentjurju«. Prireditev je predvolina predstavitev kandidatke LDS Anite Koleša in ne družabno-športni dogodek, kot je objavljeno v tem koledarju. V tem primeru je šlo za zlorabo občinske informativne brošure za promocijo politične stranke z denarjem davkoplačevalcev.

Ko gre za preprosto logiko, da je treba spoštovati volilna pravila, se nekaterim zalomi že na začetku.

Vodja volilnega štaba SDS: Ludvik Žafran

Zaključek Šentjurskega poletja

Za en sam »Patetico« smehljaj

*Za en sam smehljaj
naredila bi vse.*

*Pa важно ni mi kdaj,
pridem, ostanem, grem,
še kuščarja pojem.*

*Važno ni mi kaj,
za en sam smehljaj.*

Pričujoči verzi Roka Vilčnika so morda komu patetični že sami po sebi, toda pravo - pozitivno patetiko doživijo v izvedbi mariborske skupine Patetico. Če je bil patetičen tudi njihov koncert zadnji avgustovski petek v hotelu Žonta, je relativno razpravljaljivo, nedvomno pa je pomenil lep zaključek Šentjurskega poletja; sklopa prireditev, ki že nekaj let prebija poletno mrtvilo v naši občini. Patetico so v dobrem letu dni postali ena najbolj zanimivih slovenskih skupin. In to več ali manj po naključju, saj so v javnost prišli amaterski posnetki z nekega koncerta, ki so takoj osvojili publiko. S sijajnimi besedili pesnika, režiserja in dramaturga Roka Vilčnika - rokgreja, še posebej pa z nenavadnim glasom in skrivnostno interpretacijo pevke Nike Perunović, proizvedejo zanimivo celostno podobo, ki ji zares najbolj pristoji kar ime zasedbe - Patetico. Človek na začetku pomisli, da se pevka s svojim otroškim glasom neslano šali, toda prav kmalu je jasno, da gre za odlično dodelano celoto. Otročje postane še kako realno, večna (umetniška) igra sreče in žalosti, ljubezni

in sovraštva, vojne in miru pa dobi še eno novo perspektivo. Patetično? Morda.

V uri in pol smo slišali zanimive variacije na znane melodije Billie Holiday, Van Morrisona, Toma Waitsa, Glorie Gaynor, seveda s slovenskimi besedili. Odmore med komadi so spremljali sicer predvidljivi vezni verzi, vendar je vse skupaj izpadlo zelo dobro. Naj še posebej omenimo interpretacije pesmi V soboto zvečer, Himna za Balkan, Zadeta, Za en sam smehljaj in Moj navihan Valentin, ki je poznana tudi iz reklame za Mobitel.

V restavracijskih prostorih Žonte se je nabralo blizu 90 obiskovalcev, še kakšnih 20 pa jih je ostalo zunaj, saj je bil koncert razprodan že z rezervacijami. Zanje je bilo potrebno odšteti tisočaka, v kar sta bila všteta koktajl in kanape. Odziv publike je bil soliden, čeprav ne ravno buren, kar je ob tem, da so nekateri sedeli zelo daleč od odra in se pritoževali nad slabim pogledom in zvokom, nekako razumljivo. Drugače je seveda zelo težko razporediti mize, navsezadnje pa ni šlo zgolj za koncert, temveč tudi za družabni večer, kjer je tudi debatiranje in smejanje med koncertom normalno. Morda smo nekateri pričakovali tudi bis, navkljub vsemu pa je bil koncert Patetice eden bolj zanimiv šentjurskih glasbenih dogodkov v zadnjem obdobju.

L. H.

Drage volivke, spoštovani volivci

Že več kot štirinajst let uživam in delam v Šentjurju. Pred tem sem odkrivala lepote življenja tako rekoč po vsej Sloveniji. Rojena sem bila v Kopru. Osnovno šolo sem obiskovala v Celju. Srednješolska in študijska leta, to je kar trinajst let, sem preživela v Ljubljani. Tako kot pri večini mladih je najstniško obdobje pustilo močan pečat pri oblikovanju moje osebnosti, saj sem pri uresničevanju idej dijakov, predvsem pa študentov, v okviru takratne ZSMS, sodelovala z marsikom, ki danes zaseda pomembno mesto v politiki.

Sodelovanje na politični sceni je zame pomenilo predvsem uresničevanje konkretnih ciljev, kot so zniževanje cen stanarin v študentskih domovih, pridobivanje subvencij za prehrano - boni in ne nazadnje tudi aktivno delo pri organizaciji in izvedbi mladinskega prostovoljnega dela, in to slednje me je že leta 1980 »pripeljalo« na Kozjansko, mi leta 1987, v času leto in pol trajajoče brezposelnosti, ponudilo možnost dela v okviru akcije »Kozjansko 1987«. Izkušnje, ki sem jih s tem pridobila, so bile dobra osnova za delo z ljudmi, predvsem pa za ljudi.

Leta 1991 sem se prijavila na razpis Občine Šentjur pri Celju za veterinarskega inšpektorja. Iskanje napak, neskladij pri drugih mi ni bilo nikoli v veselje, zato sem svoje delo v vlogi inšpektorja oblikovala predvsem kot svetovalno, seveda sem kljub temu pisala predloge sodniku za prekrške, a sem najbolj ponosna, da je bila v Šentjurju že davnega leta 1992 pričeta aktivnost za postavitve zavetišča za pse in mačke.

Zadnjih deset let se s sodelavci na Upravni enoti Šentjur pri Celju trudim, da bi bili uporabniki kar najbolj zadovoljni z našim delom. Seveda najboljše dela tisti, ki ima za svoje delo primerne pogoje, da smo s svojimi aktivnostmi uspešno realizirali zastavljene cilje, je dokaz zadovoljstva uporabnikov, ki ga merimo že od leta 1999 (med prvimi štirimi upravnimi enotami v Sloveniji!) in iz leta v leto narašča. Po pregledu opravljenega dela na upravni enoti ugotavljam, da je določeno obdobje zaključeno. Tudi zaradi spremembe zakonodaje se v bistvu pričena novo. Kako in kaj naprej, je nov izziv, za katerega vidim določene rešitve, a hkrati vem, da je deset letna »vladavina« poseben »problem«, ki se ga je potrebno zavedati, to pomeni, da ga je potrebno »rešiti«.

Ena izmed možnosti je seveda zamenjava vodje in ker sem občasno tudi do sedaj sodelovala pri pridobivanju podpore različnim »šentjurskim« projektom v Ljubljani, sem se odločila, da sprejem kandidature Združene liste socialnih demokratov na letošnjih državnoborskih volitvah. Tudi v času osamosvajanja in tista prva leta v novi državi sem vedno jasno izrazila svoje prepričanje in to enostavno zato, ker sem svojim delom in besedo ves čas pokazala in povedala, s čem soglašam in kaj me moti in nikakor ne morem razumeti tistih, ki za napake, ki so se dogajale v obdobju »ta rdečih« krivijo kar vse, tudi tiste, ki se takrat še rodili nismo. Seveda se tudi sama, kot marsikateri izmed mojih strankarskih kolegov, ne morem strinjati z nekaterimi dogodki, posebno tistimi po II. svetovni vojni. A kaj lahko naredimo sedaj, nekaterim, po njihovih izjavah in dejanjih sodeč ni dovolj priznanje, da t in to ni bilo prav, ni dovolj opravičilo, kaj lahko še storimo? Jaz sem se odločila, da bom delala, kar bom najbolje zmoгла in znala, zato, da se bo »odprla« prihodnost za vse! Kako bom to storila? Tako, da se bom borila za boljše plače, kar ne pomeni samo boj za zvišanje plač, saj bi si moral vsak sam(a) z zaposlitvijo zagotoviti socialno varnost in dostojno življenje. To med drugim pomeni, da socialna politika države ne more temeljiti na pomočeh za brezposelne, temveč na zagotavljanju delovnih mest in organizacije dela, ki bo s svojimi učinki zagotavljala plače, s katerimi bodo ljudje lahko živeli.

Kot živinozdravnica in načelnica upravne enote sem se in se srečujem s problemi kmetijstva. Menim, da je poglobitveni problem pomanjkanje vizije v slovenskem kmetijstvu, saj brez vizije ni mogoče postavljati ciljev-nalog in zaradi tega so vsa porabljena sredstva, ki jih ni več tako malo, samo kot gašenje požarov.

Iz zapisanega o moji »prehojeni« poti je mogoče zaključiti, da sem imela vedno vizijo in cilj. Kot mati si želim, da bi imeli danes mladi, kot je naš Tomaž, njegovi sošolci, prijatelji, ... vsi mladi v Šentjurju, Sloveniji, ... možnost, da bi si lahko postavljali svoje cilje in uživali v izpolnjevanju svoje vizije.

*mag. Andreja
Stopar*

ZLSD
Stranka za prihodnost

**Z vašim glasom zame, 3. oktobra,
bomo skupaj ustvarili prihodnost za vse!**

A close-up portrait of a woman with short, wavy, light brown hair. She is smiling, showing her teeth, and has a warm, friendly expression. She is wearing a dark red jacket over a colorful scarf with shades of purple, blue, and green. The background is a soft, out-of-focus light blue.

**Anita
Koleča**

 LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE

www.lds.si

SDS Slovenska demokratska stranka

SLOVENIJA na novi poti

www.sds.si

Jože KORŽE

16

Prosim vas, da v nedeljo, 3. oktobra, glasujete zame. Vaš glas bo glas za Slovenijo novih priložnosti in za boljše življenje vseh Slovencev

Jože z vnukinjama Tinkaro in Lučko...

...na delovnem mestu z direktorjem Štore STEEL-a

...s strankarskimi kolegi novinarjem Milanom Petkom in Janezom Janšo

Drage volivke in volivci

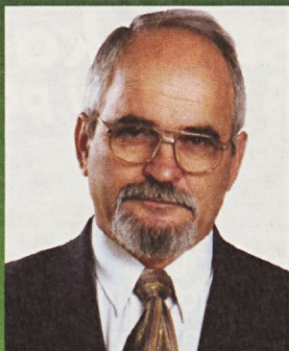
Sem JOŽE KORŽE. Kot podžupan Občine Šentjur skrbim za financiranje in delo desetih Krajevnih skupnosti. Imam veliko stikov z občani, ki se dnevno obračajo name z različnimi problemi. Poznana jim je moja načelnost, poštenost, vztrajnost in delavnost. Ni mi vseeno, da v Sloveniji peščica ljudi neopravičeno bogati, da veliko pridnih ljudi živi na robu revščine ali celo v revščini, da oblast nagrajuje nedelo, tiste, ki pa delajo, pa odira, in da se bohotijo korupcija, klientilizem in druge deformacije. Kandidiram, ker želim, da Slovenija postane demokratična, svobodna, pravična in poštena država, ki jo bo sleherni Slovenec in državljani imel za svojo domovino.

SLOVENIJA na novi poti

Kot poslanec se bom zavzemal za državo enakopravnih državljanov, za odprto demokracijo in za domoljubje. Med drugim si bom prizadeval za modernizacijo regionalnih cest, za obvoznico v Šentjurju, za izgradnjo prizidka k osnovni šoli na Ponikvi in za razvijanje šolskega centra v Šentjurju kot osrednjega izobraževalnega središča ter pridobitev gimnazijskega programa. Glasoval bom za tiste zakonske predloge, ki bodo prispevali k zmanjševanju razvojnih razlik med regijami in ohranjanju minimalne poseljenosti na Kozjanskem. Prizadeval si bom za ohranjanje slovenskih kmetij in vzpodbujanje kmetijskih dejavnosti. Prizadeval si bom za pocenitev predrage države in javnega sektorja, ter podprl šolstvo ki bo dajalo poudarek kritičnemu mišljenju, spodbujalo kreativnost učencev in skrbelo za njihov celostni razvoj. Mladim je treba omogočiti zaposlitvene možnosti in pomoč pri urejanju stanovanjskih problemov za njihove mlade družine, starejšim generacijam pa zagotoviti pravičnejši odnos države, brez uvajanja novih davkov na plače in pokojnine.

...Joža in SDS na vrhu

SPOŠTAVNE VOLILKE IN VOLILCI

Za mano je obdobje, ko sem imel na ramenih dvoje bremen: občinsko in parlamentarno. Obdobje je bilo dobro in bogato za naše kraje. Nato ste mi eno breme odvzeli tako, da lažje nosim drugega in kar nekaj uspehov je bilo vidnih takoj: v državnem proračunu 2004/05 je obilo postavk, ki se danes realizirajo in obvoznica Šentjur. Zelo dobro sva sodelovala s kolegom Diacijem in nagovarjala: jaz pozicijske, Marko pa opozicijske poslance.

V programu SLS je moto »Ohranimo Slovenijo«. Pred nami je več izzivov:

- kako zmanjšati razvojno razliko med regijami,
- pospešiti razvoj manj razvitih,
- problematika mladih in prve zaposlitve,
- družinska politika in z njo povezana stanovanjska
- problematika zlasti mladih družin,
- za dobro opravljeno delo dostojno plačilo,
- skrb za starejše,
- kmetijstvo in ohranitev poseljenosti zlasti kjer so
- težko obdelovalne razmere (subvencije, vsodbude),
- za razvoj gospodarstva; spodbujati znanje, krepiti inovativnost,
- nagrajevati delavnost in uspešnost
- preprečevati korupcijo in klientilizem (poštena država),
- vzpostavitev plačilnega reda (pogoj za uspešnost malega
- in srednjega gospodarstva,
- pospeševanje obrti in podjetništva,
- spremeniti davčno politiko (manjše dajatve na manj razvitem področju),
- družina, zdravstvo, sociala;

In k temu lahko dodam še samo svoj moto: za Občino Šentjur in Dobje, za Kozjansko in za Slovenijo.

Spoštovane volilke in volilci, Dobjanke in Dobovčani, Šentjurčanke in Šentjurčani, poznate moje delo in poznate moje prepričanje.

MOJE IN VAŠE ZAUPANJE
NAS POVEZUJE
VAŠ GLAS ODLOČA!

Kandidat SLS Jurij MALOVRH

SLS.

Za vsestranski razvoj občin Šentjur in Dobje
Za razvoj gospodarstva, nova delovna mesta,
učinkovito, poceni in nebirokratsko državo
Za boljše življenje vseh ljudi, še posebej upokoјencev

Franc Gazvoda

DeSUS

www.desus.si

za vse generacije

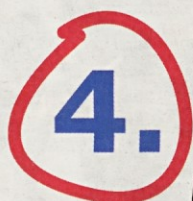
strankam mladih slovenije

SMS
www.sms-sentjur.com

mag. Marko

DIACI

Obkrožite

**SLOVENIJA STOJI.
NA MLADIH.**

S kombinacijo izkušenj in mladosti, z vztrajnostjo in odločnostjo, sem se pripravljen ponovno spoprijeti s prihodnostjo Slovenije, katere čudovit del so nedvomno tudi naši kraji! Pomembno je, da rastemo in napredujemo skupaj! Obljubljam, da bom delo poslanca tudi v naslednjem mandatsnem obdobju opravljal odgovorno, zavzeto in pošteno v našo skupno korist!

Anita Koleča

Anita Koleča, 43, pravica, doma iz Šentjurja, vodja območnega sklada za kulturne dejavnosti, je poslanska kandidatka LDS

3. september

Uradni začetek volilne kampanje. Večer prej sem stala na odru Cankarjevega doma in poslušala vznesene besede predsednika Ropa: "...v letošnji ekipi je največ novih ljudi ... ponosen sem na vas!" Kolegica na levi me pocuka za rokav in mi v smehu zašepeta na uho: "Slišiš, midve sva med tistimi, s katerimi se hvalijo!" Obe kandidirava prvič in rabiva kakšno vzpodbudno besedo, pa četudi jo Rop za lase privleče.

Ob 12.00 vgraditev temeljnega kamna podružnične šole v Loki. Ministra ni, pride državni sekretar. Uglajen govor, prijazen program, lepo vreme, dober golaž. Razveselim se razgovora z Marjanom Vengustom, direktorjem CMC. Razveselim se ga zato, ker se pozna že zelo dolgo, zato ker sem ga pred leti ocenjevala kot premalo pogumnega za naskok na prvo mesto v Cestnem podjetju in zato, ker sem zelo vesela, da sem se zmotila. Potem mi pravi župan, da nekateri šele potem dobijo krila, ko se prvi umaknejo.

Popoldan se odpeljem z literati v Velenje. Zanimivo popoldne zaključimo v gostilni, kot se za literate spodobi. Rado nas zopet do solz nasmeje, Velenjčanke priskrbijo dva posrečena muzikanta. Pozno zvečer se nam pridruži še šoštanjski župan. Malo ga pobaram, kako kaj volitve, saj sva oba med kandidati LDS v isti volilni enoti. Pričakuje blizu 50% (!) glasov, tako kot jih je imel do sedaj. Omajano zaupanje do stranke ga nič ne skrbi. Volivci volijo njega, župana, državnega poslanca, soseda, prijatelja. Blagor njemu.

Domov pridem okoli ene ure zjutraj. Hodim potihoma in v temi. Na vrhu stopnic se mi prikaže kot lavor velika glava in od strahu se mi zašibijo noge. Primem se za ograjo. Na vratih kuhinje visi moj plakat in prijazno vabi na volitve. Da te kap!

Nedelja, 5. september

Po slabi uri spanja se malo po polnoči zbudim. Na oknu še vedno gori sveča za otroke iz Osetije in zaskrbi me, če jo je varno pustiti prižgano. Posvetujem se z Maretom, ki mu najprej ni čisto jasno, kaj govorim, potem pa vstane in jo ugasne. Ne morem več zaspiti. Načrtno sem se izogibala vsem poročilom o dogodku pa vendar ne gre brez grozljivih predstav nesrečnih ljudi. Poskušam razmišljati o motivih tako grozovitega dejanja, o posameznikih, ki ga zmorejo storiti, o ženskah, ki imajo morda tudi same otroke. Smo z istega planeta?

Sreda, 8. september

Sedimo na tepihu, ki pokriva tla mogočne pol tisočletja stare mošeje v Istanbulu. Oskar /naš vodič po Turčiji/ nam pripoveduje zgodbo, ki se imenuje Islam. Govori nam o koranu, o neprevedljivi božji besedi, o naukih preroka

Mohameda in o tem, kako muslimani v svoji veri ne sprejemajo ničesar, kar bi si ne znali razložiti. Tako sedimo, zamaknjeni v svoja razmišljanja in sprašujemo.

Ali poznajo Kristusa? Poznajo, a brezmadežno spočetje je narazložljivo in nelogično, zato je Jezus Kristus samo eden izmed prerokov, preprosto - človek.

Zakaj smejo ženske v džamiji moliti čisto zadaj? Ker bi moški pogled na žensko pred njimi zbegal njegovo molitev.

Ali se muslimani spovedujejo? Spoved je zadeva človeka in Alaha. Samo bog ve, ali je človek vreden usmiljenja in odpuščanja ali pa bo za svoja dejanja večno pogubljen.

Še vedno gradijo mošeje? Turčija je ena treh držav s prevladujočo islamsko vero, kjer je vera ločena od države, pa vendar v Turčiji zgradijo največ mošej na svetu. Samo v Istanbulu jih je že preko 2000!

Kaj pa vera in nasilje, ubijanje, terorizem? Tega ni kriv islam, tega je kriva politika. Krvava in umazana politika. Tako Oskar.

Mujezinovo vabljenje k molitvi nam ukazuje, da prostor na tepihu prepustimo tistim, ki poznajo odgovore.

Četrtek, 9. september

Največje presenečenje, ki nam jih ponuja potepanje po istanbulskih ulicah, je varno počutje in neverjetna prijaznost ljudi. Kupujemo in barantamo z njihovimi milijoni in ko natakarku pomolimo 20 milijonov turških lir, misleč da sta dva, mi jih prijazno vrne ter me poduči o številu ničel na denarju. Bila bi ob kakšnih sedem kav ali ob 11 eurov, če bi vzel ponujeni denar. Toda ne gre za vsoto, gre za to, da so vsi po vrsti dosledno vračali denar, čeprav so dobro vedeli, da smo nevedni in zmedeni pri vseh teh milijonih.

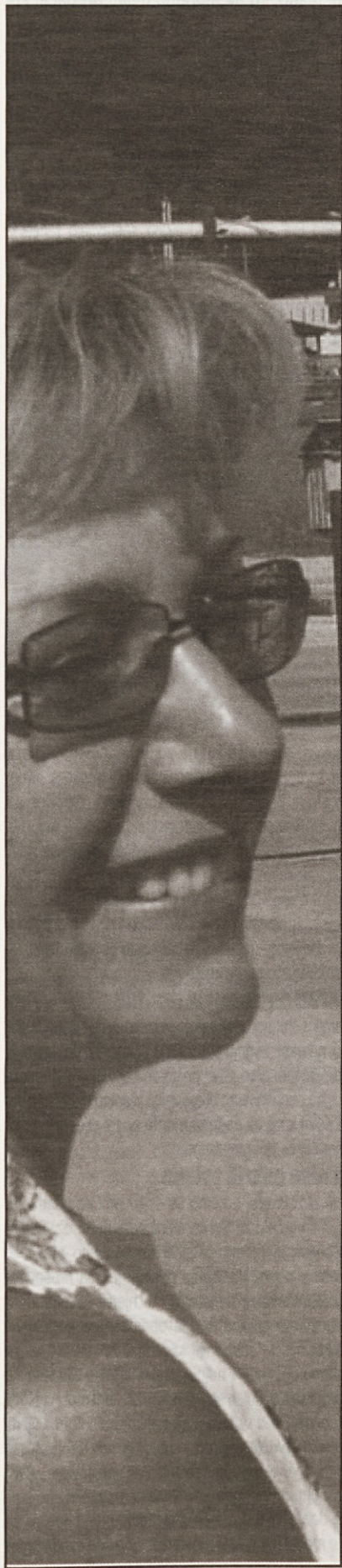
V Istanbulu se 8 milijonom ljudi vsak dan pridruži še kakšnih 500. Obseg mesta se letno poveča za 2 kilometra. 7% letna gospodarska rast je večja, kot jo premore katera od evropskih držav. So sedmi največji proizvajalci hrane na svetu, turizem pa postaja najpomembnejša gospodarska panoga.

Atatürk bi bil verjetno ponosen na svojo državo, v kateri je pred 80 leti izvedel revolucionarne reforme: zamenjal je pisavo in denar, ločil državo od cerkve, uvedel priimke in ženskam prepovedal pokrivanje obraza. Slednje je bilo za Turkinje tako boleče, kot da bi danes od njih zahtevali razgaliti dojke.

Zelo pogumen politik, tale Atatürk. Le kaj ga je privedlo do tega, da je iz dežele izgnal skoraj milijon Grkov?

Ponedeljek, 13. september

Spet doma. Kaj doma, v službi. Kljub temu, da so mi zamenjali modem, nimam interneta in elektronske pošte. Odrezana od sveta. Letos pozabi na novo mašino, ker ni denarja. Halo!! Kako pa naj delam, vzeli ste mi 15% lastnih prihodkov, zdaj pa še tole. Ne vem na koga naj stresam jezo, potem začnejo zvoniti telefoni.

Čestitam, dobra si! Ful si fajna! Vsak dan ti pomaham! Tak' mal' nagajivo gledaš, ha, ha. Pozabim na jezo in naročim servis računalnika. Vsaj do novega leta naj zdrži.

Z Jožetom sva se dogovorila, da bodo plakate lepili v torek zvečer. Tako si prihranim teden dni samoopazovanja. »Ko boš prišla nazaj, boš imela pa brke in škrbaste zobe!« se je smejal Jure in nič kaj mi ni bilo smešno. No, po tednu dni je stanje presenetljivo: imam še vse zobe, sem brez brkov, brade in črnih očal. Verjetno vse to še pride.

Popoldan se del volilnega štaba zbere v moji pisarni in ob zlaganju vabil in lepljenju kuvert načrtujemo tekoče aktivnosti. Najprej je tu vlada. Menda pridejo vsi, razen Lahovnika. Dogovorjeno je z nastopajočimi in s spremljevalci. Tehnika - dogovorjena, hrana - se bomo še zmenili, pijača - NOBENEGA ALKOHOLA. Tako piše v sporočilu strankine centrale in odločimo se, da črtamo vso pijačo. Keber gre za kazen v Dom starejših.

Ura je 18.20, ko pospravim mizo. Utrujena sem in vse mi je padlo dol. Za takšne situacije so najboljši prijatelji. Še iz službe pokličem Igorja in on je za. Čez slabo uro se dobimo pri Žonti na pivu.

»Kdo že sedi poleg Diacija?« vpraša Martina, ko zapuščamo hotel. »Tisti poslanec, ki vedno nekaj teži,« odgovori Mare. »Jerovšek,« zaključí Igor. Jaz sem tiho, ker nisem videla nikogar.

Torek, 14. september

Čez pol ure mi odnesejo računalnik, zato mi pride prav povabilo županove tajnice Irene, da ji pridem nekaj pomagat. Takoj pograbim možnost uporabe občinskega računalnika in do enih imam zagotovljeno delovno mesto. Vmes še skočim na sestanek s Krajevno skupnostjo, da se dogovorimo za scenarij prireditve ob prazniku KS mesto.

Ob 15. uri začnem končno komunicirati s svetom. 124 sporočil! Pol ure porabim, da brišem, dve uri, da pišem. Odgovarjam na že zdavnaj poslane mejle in se opravičujem, ker sem pozna. Potem me po telefonu pokliče gospa, ki to stori vsakič, ko jo nekaj teži. Ustrezno se pripravim na njeno novo težavo, a že ko me pozdravi, slišim, da je tokrat posebej hudo. Ne vem, ali je jezna ali žalostna, in šele po nekaj stavkih razumem, v čem je problem: moj odhod v Ljubljano! Odšla bom in vse zapustila in potem ne bo več tako in kaj pa bo potem ... Tolažim jo, da bom še vedno tu in da me bo ona še vedno lahko poklicala in da ni tako kot zglela ... Lepa reč, njen glas že ne bo šel k meni.

Zala me že tretjič pokliče, zdaj je že iz glasbene in nima kaj početi. Takoj imam idejo, da naj pospravi sobo. Sploh me ne posluša, pač pa mi začne razlagati o nekakšnem pretepu v šoli. Menda so prišli eni fantje s kmetijske šole in so hoteli nalamati naše, pa neko steklo se je razbilo in ena deklica je bila poškodovana. Sploh ne vem, kaj naj ji rečem, zato obljubim, da bom kmalu doma in se bova pogovorili.

Spet sem bila pozna in od pogovora je ostalo samo nekaj besed in dolg objem.

Naslednje jutro je med pošto tudi naslednja misel: Naučili smo se, kako preživeti, a ne, kako živeti.

ŠENTJURSKA NOČ

Iti ven v Šentjurju

Polna luna je v naši percepciji čas, ko vse skrito pokuka na plano, ko ne moremo delati drugače, kot je edino prav. Sonce in Luna si stojita nasproti in drug drugemu kažeta svoj pravi obraz. In prav na avgustovsko polno luno sta se v Šentjurju imela zgoditi dva glasbena dogodka: Frajkinclari na (ob) šentjurskem bazenu in Atomik harmonik v razvpitem B-52. Potopivopisna ekipa Šentjurskih novic je ocenila, da takšna kombinacija kar sama kliče, da v enem mahu zopet pogledamo na šentjursko »sceno«.

Naša turneja se je začela z obhodom stare dobre malgajevke. Kot kaže, je njena privlačnost nekoliko upadla, ampak ne zato, ker nismo nikogar zasledili, pač pa smo to sklepali glede na evidentirani dokazni material.

Prebujeni duh Iveka

Sledila je montaža v športni park, kjer so si Frajkinclari (na začetku so to pisali narazen, op.p.) služili svojo rezino

posebnega teritorija. Njihovo ekipo sestavljajo fantje iz centra, pridružijo pa se jim tudi okrepitev od drugod. Za drogo pravijo, da je (še) ne konzumirajo, drugače pa je

kruha. Na tem mestu moramo pohvaliti izbor organizatorja, saj skupina vsekakor ne spada v razred t.i. narodnjakov in tako tudi nismo bili priče tipični oberkrein veselici z vsemi pritliklinami. Morda je prav to tudi bil razlog, da je trajalo nekaj dlje, da so se ljudje razživali in zavrteli na ploščadi, kjer sicer prebivata dve pingpong mizi.

Ker smo teden dni prej na mladinski zabavi na šentjurski periferiji že srečali kandidatko Andrejo, smo tokrat pričakovali zajeten šopek ljudstvo ljubečih nesojenih izbrancev. Morda se nam je kdo skril za kakšnim vogalom ali pa je prišel kasneje, vendar smo uzrli le kandidata Marka, med pomembnejšimi občinskimi facami pa bi lahko omenili le občinskega Štefana. Pri šefetu smo en bon za hrano uspeli zamenjati za celo pivo, tako, da se nam misija na srečo ni ponesrečila že na začetku in smo lahko naredili naslednji premik. Aja, Frajkinclari so pri poskusu zabavanja, takrat pribitega na klopi avditorija, obudili spomin na Ivana Krambergerja in spomnili na bližnje volitve.

D(i)rkališče

Prvi Zemljini satelit se je v vsej polnosti medtem dvignil izza Razkož in nam varno svetil pot nizvod Pešnice, saj bi se drugače še kdo zaletel v kandelabre, ki očitno čakajo na pravi tajming za uradni prižig, čeprav osnovno funkcijo za pasje prebivalce Šentjurja že brezhibno opravljajo.

Pri vrtcu smo naleteli na prvo ekipo, ki se je borila z ostanki lanske vinske letine in trgovinsko pridobljenimi produkti grenkega okusa. Zanimalo nas je, če so imeli pri nabavi kakšne težave, a so se mladeniči po prvotnem začudenju le spomnili, da so mladoletni in da morda v teoriji ne bi mogli kupovati tovrstnih dobrot ... Povprašali smo jih še po tem in onem ... Za vrtcem se zbira več ekip, ki si med sabo ne konkurirajo in nimajo npr. označenega

z alkoholom, kar pa se jim ne zdi nič spornega. Opazili smo, da so si podajali enoinpollitrsko plastenko s pivom (?!), ob strani pa je bila v stilu vodnih pip prepričena s cigareto. Potem so pri odprtini nekako inhalirali hlape in hvallili zadevo, vendar nas niso prepričali, da bi še sami poskusili. Nekako si imena aparature oz. »koktejlja« nismo uspeli zapomniti, morda pa še pride v modo ... Na vprašanje o »podvigih« smo izvedeli, da so ravno prejšnji teden v Pešnico uspeli »preparkirati« konstrukcijo, ki malčkom drugače ponazarja avto.

Upor proti potrošniški družbi?

Pri premiku mimo občinske palače smo dobesedno popadali na naše zadnje plati, saj je očitno nekdo ugotovil, da je od ploščadi pred novo pošto do občinskega domicila in potem na parkirišče za blagovnico idealno dirkališče. Ali je to bil edini krog ali pa je to morda počel dlje, ne vemo, saj je fitipaldi že odbrzel drugam.

Modri niso odkrili zelene

Ker se je bližala ura, ko smo se dogovorili za pogovor z atomiki, nismo čekirali Žonte, tržnice ali puba oz. Biljard kluba Šentjur, kjer smo se sicer še nedavno prav fino obmetavali s peno. Naslednja postaja je bila hruševska vzgojnoizobraževalna inštitucija oz. njena zavetja. Tudi tam je dežurala ekipica in bila oborožena s podobnimi rekviziti kot njihovi sodelavci iz centra. Povprečno se jih nabira okrog petnajst, v najboljših časih pa je bila številka tudi dvakrat večja, ko so se jim pridružile tudi moči iz Nove vasi in centra. Med vrtanjem za zanimivimi informacijami smo nekako izvrtali nedolžen stavek á la »Kante so se prevrnile,« in se je eden izmed njih razgovoril: »OK, povedal bom za en dogodek. Nucali smo drogo, pa smo poklicali dobavitelje. Prišli so z avtom in nam pripeljali za dva jurja robe. Da bi malo prišparali, smo se seveda hoteli

zdlat. Naenkrat sta se z ugasnjenimi lučmi pripeljala dva avta. Škifi so skočili ven in začeli pregled. Zavlada je panika. Vedeli so, kdo so kupci in kdo prodajalci. Eni so iskali robo po tleh, drugi so obravnavali dilerje. Friend pride do mene, češ da je naša roba še vedno na podlagi, kjer smo rolali. Srce mi je začelo razbijati in vedel sem, kaj moram narediti ... En kaps je nenadoma posvetil vame in vprašal, kam grem. Kolega ga je na srečo zamotil z dajanjem osebnih podatkov. Počasi sem premikal proti klopci in se usedel. Robo sem si zatlačil v zadnjo plat. Olajšano sem se vstal in vprašal kapsa, če je vse OK? Odvrnil mi je, če res ne vem, kaj je narobe. Medtem je iz avta prišel krimič, po izrazu na obrazu sodeč zelo razpištolen in nam je zaželel lahko noč. Sreča večja kot pamet ...»

Logistika je važna

Čprav smo pričakovali, da nekaj po enajsti še ne bo težav z gužvo, je okoliš okrog štale oz. bejeka oz. ex Zapate oz. ex ex Evergreena itd. oz. zadnja leta in uradno Cluba B-52, ki naj bi se v prihodnje, sodeč po govoricah, selil v Celje, doživljal pravi prometni infarkt. Morda imajo nekateri dogovorjeno, da parkirajo na zasebnih dvoriščih, drugače si skoraj ni bilo mogoče predstavljati vidnega, ali pa so stanovalci res tolerantni ... Glede na mladost zgrinjajoče se množice smo pričakovali, da se bodo zaradi pregovorno plitkih denarnic primerno opremili in poskrbeli za svojo dobro voljo še pred vstopom. Na naše presenečenje smo opazili minimalno količino tega pojava, tako da nismo vedeli, če je nova generacija prenehala piti ali pa imajo enostavno preveč denarja. Odkrili smo tudi izjemo, ki potrjuje pravilo, in sicer je nekdo skril t.i. bambus pod narobe obrnjeno samokolnico in po lastnih besedah skrbel za homeostazo.

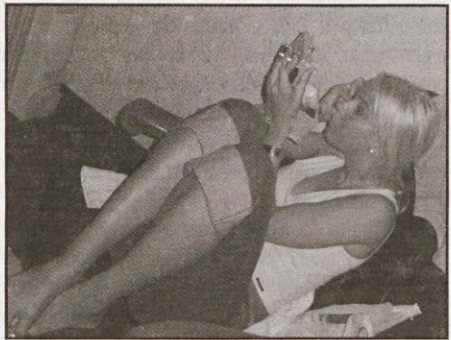
Kljub naši skoraj polurni zamudi smo člane Atomik harmonik ujeti ravno pri prihodu. Ker je bilo še zelo malo časa do nastopa in sta se Špela in Špelca morali še uštimiti, smo se večinoma pogovorili kar z duhovnim očetom in vodjem skupine Janijem Pavcem. Ker očitno ni bilo drugih prostorov, sta se dolgolasi blondi preoblačili kar poleg nas, tako da je bila naša koncentracija zelo otežena ... »Igramo govejo glasbo s primesjo sodobnega balkana,« je nekdanji ritemplanetovec slikovito opisal svoj žanr. Takšnega uspeha še niso pričakovali, saj projekt še niso razvili, kot so želeli. S svojim podalpskim zvokom, ki temelji na harmoniki, so vzbudili zanimanje tudi v tujini in pričakujejo nastope tudi v Avstriji, Nemčiji in Švici. Prodoru na jug ne pripisujejo možnosti za uspeh. Končali smo nekaj po polnoči in informacije iz notranjosti diska so govorile, da imajo še sardine v konzervi več lufta in podobno.

Čez okno je ceneje

Poleg precejšnje gneče na vhodu se je vila gruča tudi nekaj metrov stran. Preverili smo, kaj se dogaja, in odkrili zastojkarski vhod skozi okno, ki je posrkalo tudi dva člana naše odprave. Pišoč se je iz analitičnih vzrokov

odločil za preboj skozi glavni vhod. Vstopninskega prešerna sem zaupal kar svetovnemu prvaku v kickboks, ki med vikendi očitno pomaga pri izvajanju društvenega programa. Naslednji stric neznanega porekla mi je v roke stisnil prazen kuponček Državne založbe Slovenije, ki naj bi mi navsezadnje pomenil drag spomin na obiskani dogodek, pa še urednik bo »rade volje« zadevo vzel za dokazilo stroška. V zadnji fazi vstopa v šentjurski nočni raj obstaja še tretji stric, ki vsakega obiskovalca na poljubnem mestu označi z odtisom štampljke.

Iz zunanje sveže temperature je znotraj sledil pravi vročinski šok. Po petnajstminutnem ne-neprijetnem prebijanju skozi množico bolj ali manj mladih teles se je ekipa končno spet znašla skupaj. Zaradi pospešenega izgubljanja tekočine je seveda sledilo naročilo pijače. Gospodična, ki je opravljala vlogo točajke, je za steklenico malega piva, ki ni ravno izvirala iz zmrzovalnika, zahtevala štiristo. Štiristo, a lahko prosim račun? »Štiristo. Mi smo registrirani kot društvo in nam ni treba izdajati računov,« se je glasilo pojasnilo. Ker je imela ogromno dela (višje bitje, požegnaj za to!), je

nismo morili, da sploh nismo člani in nam potemtakem ne bi smela postreči, da je tudi društvom treba izdajati račune, a veljajo posebna pravila okrog davka, ... Seveda se nismo čudili, da tudi petnajstletnim mulkam iz sosednje ulice ni preverila starosti in jim postregla z ne-brezalkoholno pijačo.

In to je slovenski turbo folk ...

Medtem se je na odru že začelo osrednje dogajanje. Ker smo seznanjeni s fenomenom srbskega turbo folka, nas je dobesedno matral firbec, kako torej izgleda pravi slovenski turbo folk, kot piše na njihovi spletni strani. Glede na trditve na istem mestu nas je zanimalo tudi, ali je res prav to tista smer glasbe, ki si jo poslušalci po vsej Sloveniji želijo in jo pogrešajo? Ali črpajo iz bogate zakladnice naravne dediščine, vendar pa tej glasbi, pa tudi avtorskim skladbam, pridodajo pečat modernih ritmov?

Začeli so s slavno Brizgalna brizga, ki jo je publika odpela skoraj sama. Ker nismo vedeli, če imajo atomiki sploh še kakšno pesem, smo se spraševali, kako bodo nadaljevali. Odgovor je bil Rdeč Ferrari, ki je definitivno še vedno v okviru žanra. Sledil je hladen tuš s Košuljo plavo in

podobnimi hrvaškimi uspešnicami, vse do Večeras je naša fešta – repertoar, ki ga sicer izvajajo običajni pevski gostje Cluba B-52 (Jasmin Stavros, Vladimir Kočiš – Zec, Vlado Kalember in drugi ex-yu-cro-bih-pop-dance matadorji). Končno smo slišali še Kdor ne skače ... od Gamsov in Bandiera rossa (svašta!). Za konec je še enkrat zabrizgala brizgalna in po dobre pol ure so se Jani, Fraj Toni, Špela in Špelca poslovili ...

Tako to delajo šentjurtčani

Ker štala uživa sloves dobrega pecališča, smo poskušali najti tudi pričo, ki bi to potrdila. Med množico, ki pred vhom zagotovo ni uživala v silhueti nočnega šentjurtja, smo našli rednega obiskovalca, ki nam je zaupal metodiko pecanja v B-52: »Žensko pogledaš. Ponavadi pogleda nazaj. Odraagiraš, da te mora še naprej gledati. Npr.: skačeš, padeš po spolzkih tleh, zelo na glas prdeš, primeš za gleženj njeno najboljšo kolegico, ali pa se delaš, da imaš najbolj posloven klic ... Če osvojiš pozornost, moraš odraagirati, da je nočeš oz. je ne vidiš. Potem se za dobre pol ure izgubiš in ko jo naslednjič vidiš, se delaš, kot da jo prvič vidiš in se ji predstaviš. Govoriš ji, da pišeš pesmi, da si nežen po srcu, drugače pa grobijan za ostale zadeve. Naenkrat se ženski zdi zanimiv. Ampak, pazi! Nočeš njene številke, ker če sta si usojena, se bosta itak še videla. Drug dan seveda prekličeš vse kolege, pregledaš vse imenike, letopise. Bla, bla ...»

Ko smo ga vprašali, če lahko kakorkoli opredeli svojo ciljno skupino, se je odgovor glasil: »Za mene so najboljše one od Slivnice dalje. Njim je najlažje zmešati glavo. Šentjurtčanke večinoma bolj zanima, kako 'zgledajo, kot pa navezovanje stikov.«

Tangopolis

Prav zanimivo je bilo pogledati tamkajšnjo klientelo. V štali se najde marsikaj, saj smo videli od staršev z otroci (verjamemo, da je bila izjema) do malce ostarelih playboyev, ki so se verjetno šli kakšen biznis. Pri moški populaciji prevladujejo casual tipčki s pol kile želeja in srajčko. Razen kvazi reperčkov z dresi in zapestnimi trakovi od 50 Centa praktično ni zaslediti večje skupine, ki je opremljena po nekem kulturnem vzorcu (izogibamo se uporabe besede subkultura, op. p.). Zelo opazen je bil relativno starejši stric, ki se je sprehajal brez zgornjih oblačil, k čemer ga je verjetno spodbudilo njegovo psihofizično stanje. Punce smo poskušali razdeliti v več kategorij. Najprej so frklje U-16, ki lahko nase dajo praktično vse (in nič) in iščejo prve ljubezenske izkušnje. Sledijo t.i. vaše princeze s prepoudarjeno šminko in nekoliko zgrešenim smislom za estetiko (prozorne hlače in bluže druge kakovosti). Te se delijo na f..fentarke in na sramežljive spremeljevalke. Na koncu so seks bombe, ki uspešno dvigujejo nekaj sto testosterskih kontejnerjev, ponavadi pa pristanejo v družbi lastnikov malo močnejših osebnih ali tovornih vozil.

Čprav s težkim srcem, smo se zaradi višjih ciljev jeli posloviti od hrusvske Ibize, proti novim dogodivščinam. S kotičkom očesa smo v enem avtu s šentjurskim grbom, ki tamkaj sicer predstavljajo manjšino, uspeli ujeti zanimivo dogajanje – kajenje.

Proti lovski?

Športni park se je okrog druge ure že dodobra spraznil. Prizorišče je bilo ozaljšano z enim večjih izbljvkov, kar smo jih doslej videli, lokalni frajer je izvajal sklece na eni roki, za obema šankoma pa so najvztrajnejši reševali svetovne probleme. Čprav smo imeli v načrtu obiskati še lovsko koč, smo v velikih dvomih, da bi nam urednik častil pol urice druženja s »članico«, raje prihranili deset tisočakov in se pogovorili o veliko pomembnejši temi – prihajajoči nogometni tekmi ...

Polnolunski Pohajči

Nad tistega, ki ga imaš rad, ne boš šel z nožem

V zadnjem času je v slovenskih medijih vse več slišati o Društvu za osvoboditev živali, ki mu predseduje Stanko Valpatic iz Ostrožnega pri Ponikvi. Še posebej odmeven je bil vegetarijanski piknik, ki so ga v začetku septembra organizirali v Ljubljani, udeležilo pa se ga je kar 3000 ljudi. Društvo izdaja svoj časopis, različne zgibanke, ima spletno stran, vse bolj se tudi družbeno angažira. Med drugim se zavzemajo za odpravo lova in predvsem množične živinoreje, prepoved poskusov na živalih, menijo celo, da je potrebno pravice živali zapisati v slovensko Ustavo. Znani so tudi po odkritem kritiziranju Rimskokatoliške cerkve, katere doktrina naj bi bila glavni krivec za ubijanje živali, o čemer so se zapletli v že kar nekaj polemik. Tudi v Šentjurskih novicah, katerih bralec s Planine je konec julija na Okrožno državno tožilstvo v Celju zoper društvo in Valpatica vložil kazensko ovadbo zaradi domnevne verske nestrpnosti.

10 hektarov velika Valpaticeva kmetija se nahaja slab kilometer od ceste, ki s Ponikve vodi proti Dolgi gori. Brez večjih težav najdemo pot in na dvorišču nas pričaka prijazni gospodar, ki je sicer kot geodet zaposlen v Šentjuru. 38-letni Stanko Valpatic je doma iz vasi Robadje med Ljutomerom in Štrigovo, pred sedmimi leti pa sta z ženo Stanko nov dom našla

na Ostrožnem. Imata 13-letno hčerko Natalijo in 10-letnega sina Tonija. Nihče v družini ne je živali in njihovih produktov. Torej so vegani, vendar ne gre za fanatizem, pravijo. V kolikor si kdo zaželi (predvsem otroci) sladoled, čokolado ali kaj podobnega, to tudi dobi. Zanimivo je, da sta Valpaticeva doma s kmetov, kjer se zdi vegetarijanstvo težko verjetno. »Nekje pri 20 letih sem spoznal, da ni res, da je kmet prijatelj živali, temveč je njihov sovražnik. Izhajam iz tradicionalnega okolja in tako sem bil priča številnim kolinam. Ko sem odrasčal, so me počasi želeli navaditi, da bi se tudi sam naučil, kako zaklati prašiča. Potisnili so mi nož v roke, vendar nisem mogel ubiti živali. Seveda je bil doma cel halo, a sam sem se držal svojih občutkov,« je odkrit Stanko, ki je vegetarijanec in kasneje vegan postal postopoma. Prepričan je, da živali čutijo ljubezen in da tistega, ki ga imaš rad, ne moreš ubiti. Ima se za prakristjana. Vidi se, da je dober poznavalec biblije, še posebej kar se tiče odnosov do živali. Na pomisleke, da so nekatere njegove in društvene vizije ekstremne in pretirane, odgovarja samozavestno. Tu in tam dopusti tudi relativnost, vendar trdno stoji za svojim prepričanjem, tudi ko se zdi, da zdravo razumski argumenti niso na njegovi strani. Pretirano se ne zmede niti pri delikatnih vprašanjih, ki se z vegetarijanstvom in vero neobremenjenemu opazovalcu porajajo sama po sebi. Valpaticevi živijo s svojo filozofijo in pravijo, da ne bodo odnehali. »Za nekoga, ki ga imaš rad, pač storiš vse. In živali ljubimo tako kot ljudi.«

Imate se za prakristjana, iz RKC ste izstopili?

Izhajam iz katoliške družine in kot fant sem imel biblijo za knjigo, ki naj bi bila napisana po navdihu Boga, kot so me učili pri verouku. Počasi sem spoznaval, da duhovniki govorijo eno, delajo pa popolnoma drugo; da so si biblijo prirojili tako, kot jim je takrat v 4. stoletju, ko je nastajala pod peresom Hijeronima, odgovarjalo, in da so nekatere zelo pomembne dele Jezusovega nauka namerno izpustili. Recimo, da nam je Jezus priporočal vegetarijanstvo, da je živali imel za brate in sestre, omenjal je reinkarnacijo ... Toda kljub temu prikrivanju v bibliji še vedno najdemo besede, ki so jasne in nedvoumno kažejo, da nam Stvarnik ni dal živali za izkoriščanje in hrano. V Bibliji najdemo tudi naslednjo izjavo preroka Izaije: Kdor kolje vola, je, kakor kdor ubija moža. (Iz 66,3) Ta preroška izjava je v skladu z božjo zapovedjo Ne ubijaj. Z njo je Bog med drugim potrdil zapoved Ne ubijaj, ki se nanaša tako na ljudi kot na živali.

Vedno bolj sem spontano dojemal, da zame ni mesta v krščanski cerkvi, saj sem si želel še naprej živeti po naukih Jezusa Kristusa, kateremu se je cerkev odrekla oziroma njegovo ime zlorablja le za lastno korist. Izstop iz RKC ni enostaven. Poskusili so nas prepričati in zavračevati, vendar sva z ženo bila pripravljena najeti celo odvetnika, nato pa so nama in hčerki Nataliji vendarle poslali zahtevane dokumente, iz katerih je razvidno, da nisva več člana katoliške cerkve. Prakristjani se trudimo živeti tako, kot je živel in učil Jezus iz Nazareta.

Največ prahu so dvignili vaši prispevki, v katerih trdite, da Cerkev pri živalih ne spoštuje božje zapovedi Ne ubijaj. Robert Tisel s Planine vas je celo ovadil zaradi domnevnega vzpodbujanja verske nestrpnosti.

Teologi so že pred stoletji živalim vzeli dušo in dostojanstvo, ki jim kot svobodnim bitjem pripada. Če tega ne bi storili, danes ne bi imeli takšnega kaosa v odnosu do živali. Francišek Asiški je imel živali za brate in sestre, torej mu teologi in njegovi bratje Franciskani nasprotujejo v smislu, da živalim zanikajo dušo. Zastavlja se vprašanje: ali človek, ki trdi, da

živali nimajo duše, ne dvomi v svoj lastni božji izvor? Živali zagotovo imajo dušo, poleg tega pa jim tudi nismo dali življenja, zato nimamo nikakršne pravice, da bi jim ga vzeli. Nekateri v društvu smo prepričani, da smo ljudje in živali bitja istega stvarnika. Teologi bi jim morali vrniti dušo in tako dostojanstvo. Veliko članov nas je istega mnenja, zato bomo na naših argumentih vztrajali tako dolgo, dokler živali ne bodo dobile pravic in dostojanstva, ki jim pripadajo.

Nikakor ne žalimo in se tudi nimamo nikomur opravičevati za naša razmišljanja. Predstavljamo

»Vedno bolj sem spontano dojemal, da zame ni mesta v krščanski cerkvi, saj sem si želel še naprej živeti po naukih Jezusa Kristusa, kateremu se je cerkev odrekla oziroma njegovo ime zlorablja le za lastno korist.«

dejstva, ki so razmišljujočim ljudem jasna. Seveda ima vsak svobodno voljo, da se z nami strinja ali ne strinja, poleg tega pa nikogar v nič ne silimo. Javnost želimo samo informirati o zavajanjih, ki spremljajo izkoriščanje in ubijanje živali. Po mojem osebnem prepričanju in mnenju nekaterih članov društva pri zavajanju nedvomno sodeluje tudi RKC. Omenjena ovadba zaenkrat uradno še ni prišla do nas. Ne bojimo se je, saj nismo naredili nič slabega in nezakonitega. Naš namen je pomagati ljudem in živalim.

Pustiva razlage biblije in spore nekoliko ob strani.

Vseeno pa se zdi pri načelu »ne ubijaj« nekaj vidikov sila relativnih. Predpostaviva, da si vaša kobilica recimo komplicirano zlomi nogo ali kako drugače hudo zbolijo. Veterinarska stroka poda mnenje, da ji ni več pomoči. Bi dovolili usmrnitev? Če bi bilo zares jasno, da jo čaka smrt in bi stokala od bolečin, bi jo nedvomno odrešil muk.

Dobro. Prej ste rekli, da smo ljudje in živali bitja istega stvarnika. Torej podpirate tudi evtanazijo?

Nismo zato, da se ljudi priklonja na aparate in se jim umetno podaljšuje trpljenje, seveda ko je jasno, da za njih ni več upanja. Gre za to, da si duša želi oditi, a se ji umetno tega ne dopusti, kar je za dušo zelo boleče.

Eden izmed glavnih ciljev vašega društva je pravice

živali zapisati v Ustavo. Kako? Imajo vsaj kaj podobnega že kje drugje na svetu?

Res je. Prizadevamo si za uveljavljanje pravic živali v Ustavi Republike Slovenije ter v predpisih in praksi. In to tako, da bi živali živele življenje primerno svoji vrsti, svobodno in v miru brez strahu, da jih bo kdo preganjal, mučil ali ubil.

Problem je širši. Prepričani smo, da bo ob nadaljevanju tako ekspanzivne živinoreje prišlo do še večjih ekoloških katastrof. Kmetije so v zadnjih letih povečale število živali, začelo se je trositi umetna gnojila, uporabljajo se hibridna semena, škropiva, na milijone ton gnoja, gnojnice in drugega. Najboljši primer je onesnaženost vode, tal, ozračja ter klimatske spremembe. Prav kmalu bo narava rekla ne in potem bomo v hudih težavah. Opozarjamo tudi na škodljivost mesne prehrane in ostalih živalskih produktov, pri čemer nas vse bolj podpira tudi zdravniška stroka. Ni izključeno, da bodo nad ljudi prišle še večje bolezni, kot so BSE, ptičja gripa. Zato so potrebne spremembe, tukaj bi omenil tudi nujno prepoved lova. Kmetije bi se morale preusmeriti v ekološko kmetovanje, pridelavo zelenjave, žitaric in mnogih drugih rastlin. Država bi morala takšno usmeritev vzpodbuditi s subvencijami. Kmetje nikakor niso glavni krivci, saj so bili zavedeni, ko je oblast vzpodbujala le živinorejo. V današnjem času je vedno težje preživeti, kar je tudi razlog, da kmetje na živali gledajo kot na blago in ne kot na bitja, ki čutijo, se veselijo življenja in bi rada živel svobodno. Takšno miselnost lahko v veliki meri pomagata spremeniti država in cerkev.

Res je, da česa podobnega nimajo še nikjer na svetu, toda sodelujemo s nekaterimi društvi, ki imajo podobne cilje v Nemčiji, Švici, tudi na Hrvaškem, v Srbiji in drugod. Zavedamo se, da se ne da zadeve urediti čez noč in da predlog zveni morda utopično, a je potrebno vztrajati in opozarjati. Verjamem, da

nam bo nekoč uspelo, saj gre za dobrobit celotnega človeštva.

Imate kakšne povezave v politiki? Ste politično opredeljeni? Verjetno vam bi morale biti najbližje t. i. zelene stranke. Ekološka kmetija na Planinci pod Kalobjem se je recimo tudi politično angažirala, saj njihov član Klavdij Es kandidira na listi SEG.

Želimo, da naši predlogi pridejo v parlament. Politično nismo opredeljeni, s kmetijo na Planinci smo imeli nekaj kontaktov, vendar ne v smeri politike. V društvu podpiramo vse, ki se na kakršenkoli način zavzemajo za živali ali naravo in s tem tudi za ljudi. Verjamem, da se bodo za naše predloge začeli zanimati tudi politiki. Naša članica je recimo Alenka Paulin, ki se je sicer zdaj nekoliko umaknila iz politike. Na vegetarijanski piknik nas je med drugimi prišel pozdraviti tudi minister za zdravje Dušan Keber.

Piknik vam je odlično uspel. Katere so še vaše druge aktivnosti? Kako se financirate?

V Ljubljani se je zbralo kar 3000 ljudi, kar je bilo presenečenje tudi za nas. Kaj hitro je zmanjkalo

hrane, a smo se znašli. To je dokaz, da ljudje podpirajo zdravo prehrano, življenje in nenazadnje naša naprežanja. Piknik bo postal tradicionalen, želimo ga izvesti še v Mariboru, morda tudi na Celjskem. Nedavno je izšla druga številka naše revije Osvoboditev živali, ki se jo da kupiti v kioskih tudi v Šentjurju. Vzdružujemo spletno stran, izdali smo tudi nekaj videokaset, majic in zloženek, s katerimi želimo v vsakem trenutku opozarjati na pravice živali. V društvu nas je okoli 170, naši člani pa prihajajo

»S sosedi se prav lepo razumemo, kdaj pa kdaj se tudi obiščemo. Takrat pač ne narežemo klobas, a se imamo vseeno dobro. Živimo vsak svoje življenje, da bi naše prepričanje širili na silo, ni niti govora.«

od Kopra do Lendave. Financiramo se izključno iz prostovoljnih prispevkov in prodaje naših videokaset, majčk in revije.

»Kdor je meso, daje naročilo za ubijanje,« je eno od vaših udarnih gesel. Se vam vendarle ne zdi pretirano ostro in agresivno? Gre za namensko provokacijo?

Dejstvo je, da so ljudje naročniki mesa. Če ne bi bili potrošniki in ga ne bi zahtevali, ga tudi ne bi bilo na policah v trgovinah. Tako dolgo, kot bodo ljudje jedli meso, tako dolgo bodo njegovi porabniki in posredno naročniki ubijanja živali. Mislim, da ni tukaj nič spornega. Živali ne ubijajo sami, a dajejo naročilo za njihovo ubijanje. Sprašujem se, koliko ljudi bi jedlo meso, če bi morali živali sami ubijati?

Je potemtakem po vaše sploh mogoče imeti rad živali, jesti meso in hkrati biti zdrav?

Če živiš v trenutku in si buden, to ni mogoče. Jasno je, da moraš do tako globokega razmišljanja priti postopoma. Ko se prepričaš tudi v praksi, je vse jasno. Člani naše družine so tudi živali in lahko vam zatrdim, da čutijo našo ljubezen. Če imaš nekoga rad, ne boš šel nanj z nožem. Vaše vprašanje je sicer kompleksno. Veliko ljudi ima rado muce in pse, a vseeno je meso. Nekje drugje recimo jedo pse in imajo radi krave. Problematika je kulturno in versko pogojena. V krščanstvu so si teologi biblijo priredili tako, kot jim je odgovarjalo.

Živate na vasi, vaša stališča pa se zdijo za takšno okolje vendarle nekoliko ekstremna. Vas morda kdo gleda postrani? Morda kaj takšnega občutita otroka v šoli?

Nikakor. S sosedi se prav lepo razumemo, kdaj pa kdaj se tudi obiščemo. Takrat pač ne narežemo klobas, a se imamo vseeno dobro. Živimo vsak svoje življenje, da bi naše prepričanje širili na silo, ni niti govora. Vsak živi tako, kot se mu zdi, da je prav. Tudi Natalija in Toni nista imela večjih težav. V šoli smo se brez problemov dogovorili, da imata na voljo nemesno malico, da bi ju vrstniki čudno gledali, pa ne povesta.

Glede na to, da so živali vaši prijatelji, kako potem živite v simbiozi z muhami, komarji, mravljami ali mišmi in podganami?

Insekti in škodljivci so produkt človekovih negativnih posegov v naravo. Seveda se pojavljajo tudi pri nas, vendar jih ni veliko. Muh recimo skoraj nimamo, saj v hiši ne držimo hrane živalskega izvora. Če se že pojavijo mravljice ali kaj podobnega, jih ne pobijemo, temveč jih odnesemo iz hiše. Nismo takšni fanatiki, da bi živali s tropom miši ali podgan, vendar jih zato seveda ni treba pokončati. Nastavimo jim hrano in z njimi nimamo nikakršnih težav, saj nimajo potrebe, da bi morale iskati svoj košček hrane v kuhinji.

L. H.

PISMO IZ EU

Marburg - Anita Maruša

(nadaljevanje)

Vedno je bila nasmejana in je včasih skrivnostno opazovala, kako zrejo vanjo. Pravi, da so Japonci zelo zadržani in pretirano prijazni, vljudni. Moraš mu petkrat ponuditi neko stvar, ko je na obisku, da bo vzel, kaj spil ali pojedel. Sama je drugačna in si želi izven kaosa, utesnjenosti, ki vlada na Japonskem. Živi v Nagoji, sicer v hiši, a je na eni strani prometna cesta, na drugi pa nakupovalni center. Poleg tega pa je na Japonskem vse petkrat dražje kot pri nas, zato ji tudi nižji stroški omogočajo več potovanja in spoznavanj Evrope. Tudi babica, ki ima le eno vnukinjo in dva vnuka, je sama nekoč potovala. Zdaj pa je srečna, da ji lahko pripomore in ji pošlje denar.

Očarana je bila nad Bledom in Bohinjem. Po dolini Trente smo se z avtom povzpele na Vršč. »Malo dežja, sonca, a preplezale smo to strmino - 1630 m kar z avtom,« je napisala Natsuko na eni od kartic, ki jih je spretno pisala prijateljem s celega sveta, ob večerih, ko smo že vsi spali. Poslala jih je najmanj štirideset in je pravila, da ljudje ne vedo veliko o Sloveniji, ki je lepa dežela, in bo zato poslala kartice, da bo prebudila misel o Sloveniji.

Prava promotorka za Slovenijo je ta Japonka.

V Bohinju smo najprej nekaj pojedle, saj je bil čas za kosilo že zdavnaj mimo in lačne smo bile slovenske hrane. Natsuko je naročila tradicionalno domačo slovensko hrano, pečenice s kislim zeljem, krompir v kosih in ajdove žgance. Prikimala je, da je v redu, čeprav je bila porcija preobilna zanjo. Razdelila je kos pečenice vsaki malo, pri nas pa je poskusila ričet in mineštro z govejim mesom in knedli. Od pijač ji je bilo najbolj okusno laško pivo.

Prijal je sprehod po Bohinju in posedanje na pomolih. Tujci so bili v alpskem delu Slovenije na vsakem koraku. A fotografiranja, kot smo ga imele me, ni nihče presegel. Zrle smo v biserno čisto vodo bohinjskega jezera, ko je sonce počasi zašlo za gorami bohinjske doline. Ostala je še pot domov in skok na ljubljanski grad. Ljubljana skoraj že v temi, ko smo se v nedeljo v avgustu sprehodile okrog gradu. Mladi so posedali v temi na terasi in uživali v vetriču, ki je prijetno topel obdajal grad in njegovo razkošje. Naslednji dan je Natsuko odšla z vlakom v Nemčijo. Solze v očeh so jo oblike, ko smo se poslovile. Morda le za nekaj časa ... Prijetno, pozitivno, čustveno, odprto, malo zadržano dekle, ki skrivnostno zre v svet. Tako so jo opisali tisti, ki imajo dober občutek za prepoznavanje ljudi. Zanimivo, da je pri nas marsikoga spomnila na mojo pokojno prababico Lucijo. Pametno, dobrosrčno ženo, pri kateri je ostalo še vedno kaj neodkritega

KONEC

GRAD PLANINA

Henrik III. Svibenski

- zlata doba

2.del

Ključna ovira Ptujskim na poti do Planine in Podsrede se je pojavila v osebi Henrika III. Svibenskega, ki se je poročil z mlado dedinjo Geburgo II.

Henrik III. Svibenski je kot najstarejši sin Henrika II. Svibenskega prevzel vodenje rodbine z jasnim ciljem: gospodarski in socialni dvig rodbine. Za ta podvig pa je potreboval ugledno in bogato nevesto, kar je Geburga II. vsekakor bila. Z njuno poroko so se za vedno spremenili odnosi v rodbini Svibenskih, planinsko gospodstvo pa je s Henrikom oz. svibensko-planinsko

vejo doživelo neverjeten vzpon in nazadnje tudi zaton tako politične kot gospodarske moči. Henrik je tako s poroko leta 1244 pridobil poleg polovičnega dedovanja na Podsredi, svojih obsežnih salzburskih fevdov v spodnjem Podravju, deleža na Ptuj, tudi možnost, da prevzame Planino, Štatenberg in Smlednik. Poleg Geburge II. pa je bil dedič na Podsredi tudi Friderik IV. Ptujski, Geburgin oče. Ker soupravljanje obeh gospodstev ni bila najboljša rešitev, sta si upravljanje začasno razdelila. Henrik je prevzel Planino, Friderik pa Podsredo. Po Friderikovi smrti leta 1260 pa je Henrik končno prevzel obe gospodstvi Planino in Podsredo in postal največji gospod na Savinjskem. Gradova sta postala sedeža sicer kratkotrajnih a mogočnih vej Svibenskih oz. Svibensko-Planinskih in Svibensko-Podsreških. Henrikovi cilji so se začeli udejanjati. Poleg Planine je dobil tudi Smlednik in Štatenberg. Bil je čas za strateško politiko navezovanja stikov s širšim krogom plemstva in salzbursko nadškofijo. Z darovnico kostanjeviškemu samostanu, ki je bil ustanova vojvode Bernarda Spanheimskega, se je Henrik III. dejavno vključil v moštvo koroškega vojvode. Ugled Svibenskih kot najpomembnejših kranjskih zaveznikov Spanheimskih je bil velik. Odpirala se je pot do Salzburga in nadškofa. Dvor vojvode Spanheimskega in princa Ulrika v Šentvidu na Koroškem je bil namreč sredi 13. stoletja še zadnji preostanek udejanjene viteške dvorske kulture med Jadranom in Podonavjem. Bil je pribežališče vseh tistih, ki se niso mogli

sprijazniti z zatonom podoživljanja klasičnih viteških idealov. Čeprav preudaren, Henrik ni povsem zatrl avanturistične narave v sebi. Pripadal je namreč avanturističnemu krogu pesnika Ulrika Liechtensteinskega z babenberškega dvora. O tem priča Henrikov pečat, t.i. rožni pečat, ki naj bi ga kot prvi imel Ulrik Liechtensteinski. Z rožnim pečatom je Henrik tudi na zunaj izkazoval pripadnost visoki dvorni kulturi in viteškim idealom. Sloves o Henrik III. je v petdesetih letih 13. stoletja dosegel vso Kranjsko in Štajersko. Pogosto je nastopal kot priča na Koroškem pri dejanjih pomembnih plemičev. Henrik je kot dober politik vedel, da si bo naklonjenost pri lokalnem plemstvu pridobil z obdarovanjem samostanov. Okoli leta 1260 je navezal stike s češkim kraljem Otokarjem Premyslom, ki je leta 1261 postal štajerski vojvoda. Na Kranjskem je Henrik še naprej vzdrževal stike s koroškim vojvodo Ulrikom Spanheimskim, prav tako pa je bil v dobrih odnosih z oglejskim patriarhom Gregorjem. Henrik je kot spreten diplomat svojo družino dokaj mirno pripeljal skozi boje med kraljem Otokarjem in Rudolfo IV. Medtem ko so spodnještajerski plemiči že prisegali zvestobo novemu gospodarju, kralju Rudolfu, je bil Henrik še vedno zvest Otokarju. Henrik se je med zadnjimi leta 1276 odločil za prestop. V samostanu Rein na Štajerskem je prisegel zvestobo kralju Rudolfu. Z reinsko prisego pa se je na nek način začel zaton Henrikove politične moči. Bivši Otokarjev zaveznik verjetno le ni bil dovolj verodostojen za Rudolfa. Henrikova dejavnost se je omejila na sodelovanje v lokalnih zadevah. Težko se je privajal na nova pravila politične igre. Zadnja leta je odmaknjeno živel na Planini. Umril je okoli leta 1284. Z njegovo smrtjo se je tudi simbolično končalo najuspešnejše obdobje v zgodovini rodbine Svibenskih. Zadnja četrtina 13. stoletja pa je bila tudi čas razpada starega družbenega reda, čas, ko je plemstvo dokončno spoznalo, da je čas vrednot in posnemanja življenja iz viteških romanov preteklost. V gospodarskem smislu se je sicer zdelo, da bodo uspehi Henrika III. večni in se bo njihovo bogastvo strmo povečevalo še v naslednjih generacijah. Toda sprejete so bile nekatere napačne poteze, nedomišljene, preveč drzne ... Dejstvo pa je, da ni bilo več skupnega delovanja in neprekinjenega vzpona kot v času Henrika III. Začele so jih prehitovati druge rodbine, zlasti svobodni gospodje Žovneški (od leta 1341 grofje Celjski), Wallseeji in gospodje Ptujski.

Kaj se je torej zgodilo s Svibensko-Planinskimi in njihovim gospodstvom? — O tem v nadaljevanju.

Literatura: Dušan Kos: Blesk zlate krone. ZRC SAZU, Ljubljana 2003

Potrošniške vrstice

Prikrito oglaševanje

Potrošniki so nenehno izpostavljeni izjemni množici informacij. Seveda je njihova stvar, kako si jih interpretirajo in selekcionirajo, a kaj ko je cilj informiranja marsikdaj drugačen. Zakaj je torej prikrito oglaševanje oz. posredovanje hibridnih sporočil tako problematično?

Nedvomno so prikrite vsebine (predvsem oglasi) sporne zato, ker zavajajo oz. zlorabljajo potrošnike, saj niso predstavljene kot oglaševalska sporočila, čeprav to so. Če potrošnik meni, da so novinarske vsebine določenega medija verodostojne in kakovostne, bo takšno mnenje prenesel tudi na ostale vsebine.

Pri prikitem oglaševanju ima oglaševalec nadzor nad vsebino in izdelavo sporočila, hkrati pa daje taka oblika oglasa tudi vtis kredibilnosti. Nekje vmes so odnosi z javnostmi, kjer je velikokrat odločilnega pomena sposobnost »piarovcev« ali celo inertnost novinarjev, ki vse raje zgolj prepisujejo oz. zgolj podpišejo pripravljeno besedilo. Vlogo t.i. spin doctorjev zelo nazorno prikazuje npr. humoristična serija, ki govori o delu newyorškega župana.

V pomoč za lažje razlikovanje pojmov navedimo osnovne razlike med glavnimi pojmi. Odnosi z javnostmi so strogo etično vezani načelu, ki nasprotuje plačevanju člankov. Izključno od uredniške politike je odvisno, ali bo posamezno sporočilo objavljeno ali ne. Oglaševanje je plačana neosebna komunikacija identificiranega plačnika, novinarstvo pa se definira kot sila, ki deluje v imenu javnosti in se zgleduje po objektivnosti in resnici.

S problemom se samoreglativno ukvarjajo kodeksi novinarjev, piarovcev in oglaševalcev, izvajajo pa njihova častna razsodišča. Zakonsko država z visokimi kaznimi grozi preko zakonov o medijih, varstvu potrošnikov in varstvu konkurence. Vse skupaj več ali manj ostaja na deklarativni ravni. Edina meja, ki v tem trenutku v Sloveniji obstaja, so osebne meje novinarjev oz. urednikov. Tako je (kot vedno) najbolje, da se potrošniki sami izobrazijo o problematiki.

Komercialni nategi

Mediji so veliko bolj odvisni od oglaševalcev, kot si mislimo. Če se v redakciji odločijo, da bodo objavili prispevek, ki oglaševalcem ni všeč, jim slednji grozijo, da bodo prekinili sodelovanje. Oglaševalci se zavedajo svoje moči in pritiskajo na šibke medije, da o njih ne objavijo nič, kar bi jim utegnilo zmanjšati ugled. Nekateri mediji »dovolijo« oglaševalcem, da sami napišejo prispevek, ki je potem objavljen kot novinarski. Zelo pogosta je praksa »en oglas - en članek«. Oglaševalcem se poskušajo odkupiti tudi tako, da o njih večkrat objavijo pozitivne vsebine.

Prikupiti se oglaševalcem je praktično modus vivendi. Če se omejimo na lokalno in regionalno medijsko področje, so tovrstni očitni primeri »poročanje« o takšnih ali drugačnih dogajanjih v raznih nakupovalnih centrih oz. pred točno določenimi. Povsem slučajno se tudi ankete »naključno mimoidočih« pripetijo pred vrati taistih nakupovalnih svetišč. O določenih podjetjih se novice venomer pojavljajo, pa čeprav akterji navidez nimajo nobene logične povezave, a uredniki že vedo ... Na drugi strani je zanimiv pojav, ko mediji, ki vestno poročajo o določenem podjetju, nenadoma obmolknijo, čeprav bi »vročo« vest vsak normalen medij objavil.

Čedalje več je tudi »prostovoljnih uslug«, ko mediji pozitivno pišejo o potencialnem oglaševalcu v upanju, da bodo v prihodnosti to lahko iztržili. Navsezadnje se tem podjetjem potem res splača oglaševati.

Za domačo nalogo pozorno prelistajte kakšen časopis.

(se nadaljuje)

Odprtje ali otvoritev?

Zopet se opravičujem za manjkajoče pomišljaje v prejšnjem članku – očitno jih postavljalni program nima rad in jih ignorira. Bom odslej uporabljala vejice namesto pomišljaja.

Že ničlikokrat sem naletela na vprašanje, ali je prav otvoritev ali odprtje razstave, pri tem pa v hipu izstrelila: odprtje, seveda. Tako me je enkrat podučil nek novinar, tako popravljajo na Teletekstu itd. Pa stvari niso vedno tako črno-bele. Priznajmo si, da se nam je otvoritev že dodobra usedla (pozor! usedla in ne vsedla) v spomin in je bila raba besede odprtje rezultat aktiviranja nekega na novo naučenega vedenja: »Aha, to se zdaj popravlja tako!«

Kot pa piše Monika Kalin Golob v že omenjeni knjigi Jezikove reže, se je s popravljanjem besede otvoritev v besedo odprtje jeziku naredila škoda na račun pomenske razločevalnosti. Beseda odprtje je namreč veliko bolj splošna in ima širši pomenski obseg kot beseda otvoritev. Odprtje pomeni stanje, ko smo odstranili nekaj, kar »omejuje ali onemogoča vhod ali izhod« (Kalin Golob), tako lahko govorimo tudi o odprtju steklenice, o odprtju novega delovnega mesta in seveda tudi tovarne ipd, medtem ko vsebuje beseda otvoritev še drug pomenski odtenek, namreč da gre za slavnosten začetek nečesa: otvoritev nove tovarne, pri čemer imamo v mislih slavnosten govor, rezanje traku; otvoritev razstave; otvoritev novega cestnega odseka ipd. To bi bila ta pomenska razlika, ki bi jo z rabo besede odprtje kar požez izgubili.

Da jezikoslovcem beseda otvoritev kar naenkrat ni več dišala, je bila posledica skrajno purističnega gibanja v jeziku, ki je odklanjalo (in še odklanja) vsakršno rabo besed, ki kakorkoli spominjajo na drug jezik, sploh na srbsčino oz. hrvaščino. Otvoritev je tvorjenka iz glagola otvoriti, ki je srbo-hrvatskega izvora, vendar pa srbsčina oz. hrvaščina ne pozna besede otvoritev in je ta beseda tvorjenka po slovenskih pravilih. Pa tudi če bi bila prevzeta iz srbsčine ali hrvaščine, če bi to pomenilo bogatitev jezika v smislu večje jezikovne določenosti, je to seveda za jezik le dobro – to gre predvsem za besede, ki v jeziku že obstajajo in so v njem zakoreninjene, kar kaže tudi raba. Drugo je seveda pri poimenovanjih novih stvari, kjer lahko dovolj hitra jezikovna politika najde in določi slovenski izraz, še preden se ustali tuj izraz (to je predvsem na področju novih tehnologij, kjer se pojavljajo novi in novi predmeti). Problem se pojavi, kadar jezikovna politika ta rok zamudi in hoče naknadno uveljaviti slovenski izraz – saj se spomnite slavne zgoščenke (ki mimogrede sploh ni Toporišičeva iznajda, temveč iznajdba Janeza Gradišnika – znanega jezikoslovca, katerega jezikovni pogledi so včasih skrajno puristični), ta je dolgo burila duhove slovenske javnosti, vsi smo bili že namreč navajeni CD-ja. Še vedno največ uporabljamo besedo CD, je pa res, da nam tudi zgoščenka ne zveni več toliko tuje – kajne?

Nina Gradič

Kavbojke, denim, džins ...

Ko je Loeb Strauss, ki se je po prihodu v Ameriko preimenoval v Leviya, okoli leta 1850 začel za someščane izdelovati hlače iz šotorskega platna, se mu ni niti sanjalo, da se je zapisal v zgodovino mode. Zlata doba kavbojk pa se je začela v petdesetih letih prejšnjega stoletja z Jamesom Deanom in Marlonom Brandom in od takrat naprej so najbolj priljubljeno oblačilo na svetu. Velikanska večina najstnikov si enostavno ne zna več predstavljati življenja brez kavbojk in džinsa in praviloma tudi ne vedo, kako bi se počutili in obnašali v drugih hlačah. Pomembno je, da so modre in iz pravega blaga, toda mladi zelo dobro opažajo razlike, vedo, kaj je, kaj se nosi, kaj je za v koš in kaj paše zraven. Kavbojke niso le hlače, so kult, predmet poželjenja, umetnina, ki je preživela 130 let in je še vedno enako modna.

Kavbojke so se v svoji zgodovini tudi spreminjale, hlačnice so se širile in ožale, pas se je selil na boke in nazaj, žepi so bili vidno poudarjeni ali skriti... le blago se ne spreminja. Denim, ki so ga nekoč izdelovali izključno v francoskem mestu Nimes (od tod tudi ime »De Nimes«) je trpežna bombažna

tkanina, za kavbojke obarvana z indigom in to tako, da vlaknen ne prepoji, temveč jih samo obda. Zato so kavbojke po vsakem pranju svetlejšje. Oznaki »stonewashed« ali »saudwashed« pomenijo, da so oprane s plovcem ali krmenovim peskom in ustvarjajo videz, da so že bile nošene.

Letošnja jesenska moda povečuje na eni strani divji zahod in džins, na drugi strani pa svileni daljni vzhod, brušeno krzno v vzorcu zmajevje luske, kitajski potisk in pastelne odtenke. O tej temi pa naslednjič.

Dobrotinskova 5
Šentjur

Za novo streho doma na Resevni

Že dalj časa vemo, da je potrebno obnoviti oziroma zamenjati kritino z izolacijo in ozemljitvijo stavbe ter tudi zamenjati dotrajane žlebove. Celotna investicija je v izbrani ponudbi v višini 3,5 mio sit.

Ker sami teh sredstev ne moremo zagotoviti, se s prošnjo obračamo tudi za donatorstvo ali sponzorstvo na vas. Vsak vaš prispevek bo dobrodošel.

V kolikor ste pripravljeni prispevati v ta namen, prosimo, da nam prispevek nakažete na transakcijski račun Planinskega društva Šentjur št. 06000-0041391751 s pripisom »za kritino«. Naša davčna številka je 26521865 in nismo davčni zavezanci.

Planiramo, da bo investicija zaključena do 10.10. 2004. Na ta dan imamo v programu kostanjev piknik ob planinskem domu. Ker datum sovпада z občinskim praznikom, želimo, da ga obeležimo na slavnosten način z že dokončano investicijo.

Predsednik Planinskega društva Šentjur:
Ivan Starže

Mali oglasi

Prodajam suha metrska drva. Tel 041 856 274

Prodajam zemljišče v izmeri 1204 m² v Dramljah na lepi sončni legi in po zelo ugodni ceni dva 450-litrska zdrava hrastova soda. Tel. 031 420 150

Kupim lažji traktor (IMT, Zetor ...), solidno ohranjen, po možnosti s priključki za spravilo sena. Tel 041 759 816.

Ugodno prodajam motor avtomatik, neregistriran, in vodni sesalec Triathlon 1400. Tel. 574 30 96 in 031 474 396.

Nudim striženje ovc, nego kopit in podkovske storitve. Tel. 031 692 885.

Mali oglasi so brezplačni!

Nudimo pogostitve ob srečanjih, obletnicah, občnih zbiorih ...

Za večje skupine po naročilu pripravimo kosila, večerje ali malice, jih dostavimo na željen naslov, postrežemo, počistimo. Nudimo svoj inventar. Cene so zelo ugodne.

Qualita d.o.o., Mavrič Anita, tel. 040 383 554 in 5816 141.

Na mamicah svet stoji

Človek se rodi svoboden, povsod pa je v verigah.

O družbeni pogodbi, Rousseau, Jean-Jacques, 1712-1776)

V celjski porodnišnici so od objave zadnjih podatkov v Šentjurskih novicah rodile naslednje mamice:

17. avgusta: **Tina Zendzianowsky** iz Loke pri Žusmu - dečka, 18. avgusta: **Leonida Breg** iz Dramelj - dečka, 20. avgusta: **Barbara Lebeničnik** iz Šentjurja - dečka, 21. avgusta: **Tanja Malgaj** iz Šentjurja - deklico, 24. avgusta:

Melita Šešerko iz Šentjurja - deklico, **Arijana Fatur** s Ponikve - dečka, **Mojca Kolar** iz Šentjurja - deklico, 28. avgusta: **Branka Šnek** iz Gorice - dečka, 5. septembra: **Jasmina Štaner** s Ponikve - dečka, 11. septembra: **Andrejka Sever** iz Šentjurja dečka.

Čestitamo!

Minuta molka

Zahodna družba se še vedno zdravi od šoka ob spoznanju, da je ranljiva. No, razen malih Slovenčkov, ki nas itak nihče ne najde niti na zemljevidu, kar je dandanes prej razveseljivo dejstvo, kot pa povod za manjvrednostne komplekse.

Nekoč je bil svet preprosto črno-bel. Mi in oni, naš sistem in njihov sistem, dobri fantje proti slabim, pravični proti krivičnim, ja, še vojnam se je reklo »pravične«. Danes govorijo le še o »upravičenih« vojnah, upravičenost pa ima, kot že vemo, toliko interpretacij, kot je udeležencev spora.

Zahodna družba se še vedno zdravi od šoka ob spoznanju, da je ranljiva. No, razen malih Slovenčkov, ki nas itak nihče ne najde niti na zemljevidu, kar je dandanes prej razveseljivo dejstvo, kot pa povod za manjvrednostne komplekse. Zahodna družba naj bi bila demokratična, svobodna, civilizirana in superiorna glede na ostali svet v vseh pogledih. Še pred kratkim je veljalo, da se z bombami, noži ali čimerkoli že obmetavajo le še barbarska necivilizirana ljudstva, islamski fanatiki in razna polhumanoidna plemena iz pozabljenih zemeljskih »vukojebin«. ZDA in Evropa sta se obnašali v stilu tiste famozne kraljice, ki je spraševala svoje podložnike, zakaj ljudstvo protestira, in na odgovor, da zato, ker nimajo kruha, reagirala v stilu, da naj jedo pač potico, če nimajo kruha. Odveč je spominjati na to, da so damo kmalu skrajšali za glavo. Ob napadu na dvojčka Svetovnega trgovskega centra smo cele dneve gledali prizore ruševin, obupanih obrazov, slike pogrešanih, števila mrtvih. Mrtvi so imeli ime, imeli so obraz, imeli so družine in so nas obtoževali! Nemo so obtoževali ves svet in hoteli reči, kam za vraga smo pa prišli! Isto so nas spraševale žrtve v Madridu. Isto so nas desetletje prej spraševale žrtve bosanske morije. No, zdaj pa še Beslano. Tokrat mali otroci. Na prvi šolski dan. Deklice z čopki, fantje v belih srajčkih in nogavičkih, ki so v nekaj urah postali zgoznela gola trupelca. Slika, ki bi jo lahko videli kjerkoli, zgodba, ki bi se lahko dogajala tudi našim šolarčkom. Cel svet je popadal v nezavest. Tragedija, sramota, nezaslišana svinjarija! Zakaj ravno otroke!? Evropa je hinavsko prižigala svečke in »učencem v šolah poskušala razložiti, kako se lahko zgodi kaj takega«. Lepo vas prosim, no. Višek sramote.

Dvomim, da bi otrokom znal kdo razložiti, čemu vse to. Logika se ustavi že pri dejstvu, da med teroristi najdemo starše otrok, pobitih v času desetletnega ruskega klanja po Čečeniji. Ni ga, ki bi znal povedati, kako se je vse skupaj začelo in kako se bo končalo. Nihče ne more sešteti nedolžnih otroških žrtev, ki trpijo in umirajo ravno v temle trenutku. Koga sploh še ganejo kričeči sestradani afriški otroci, ki jih obletavajo muhe in so že tako zelo vsakdanji prizor? Prištetje število pohabljenih otrok v vojnah, ki divjajo po vsem svetu, pozabljene milijonske tolpe sirot, ki živijo na cesti, v velemestih, se bojujejo s potepušskimi psi za kosček hrane, spijo v razsutih industrijskih simbolih nekdanjih sistemov ... Prištetje ubite v uličnih spopadih, prodane v spolno suženjstvo, trpeče otroke ki v nečloveških pogojih šivajo športno obutev za dolar na teden ... Naj nadaljujem s tistimi, ki jih zagrebejo že takoj po rojstvu, samo zato, ker so deklice ali pa duševno zaostali? Ali vas bolj zanimajo statistike otrok brez doma, brez osnovnih pravic do šolanja, varnosti, ljubezni in vsakdanjega kruha?

Dragi moji, vsak dan bi lahko prižigali svečke! Za vse tiste, katerih imen in obrazov ne bomo nikoli slišali in videli. Koliko je takšnih, ki niso niti en trenutek živeli človeka vredno življenje! Na svetu je čisto premalo voska zanje. Zakaj nas je Beslano tako zelo zadel v živo? Zato, ker je ves svet poln tudi natančno takšnih otrok, ki jih čuvajo babice, ki jih očetje vozijo v šolo in jim mamice kuhajo, otrok, ki nosijo bele nogavičke in se popoldan podijo s prijatelji po dvoriščih. Ti otroci so naši, so otroci prihodnosti, in čeprav se zavedamo, da smo sebični, v sebi vemo, da imajo v principu več možnosti kot pohabljeni sudanski sirota, saj se svet ne bo čez noč spremenil in poboljšal. Za to ni recepta. Vendar pa se moramo ves čas zavedati, da to ni nobena naravno dana pravica. Z življenjem svojega otroka se ne more primerjati nobeno drugo življenje, med življenji drugih otrok pa ne smemo delati razlike. Zato naslednjič, lepo prosim, prižgite svečke za vse otroke, velja?

P.S.: O volitvah se mi tokrat čisto zares ni ljubilo pisati. Mogoče naslednji mesec.

Polonca Mastnak

Odobrene prošnje

Šentjurski izvršni svet bo knjižnici v Šentjurju pomagal s pol milijona tolarjev. Knjižnica je sicer zaprosila za cel milijon, s katerim bi poravnala neplačane račune in kupila nove knjige. Vendar pa ji občina ne more dati več, saj je s tem že izpraznila svoje rezerve.

Pozdravili so tudi program Društva študentov in mladih, ki želi mladim omogočiti kulturna, športna in ostala srečanja. Najkasneje v treh mesecih jim bodo priskrbeli prostor za delovanje.

Novi tednik, 22. 9. 1994

Nezadovoljni mladinci

Šentjurski mir so v zadnjem času skalili domači mladinci, ki so svoje nezadovoljstvo izrazili z znanim Sporočilom javnosti, ki je bilo objavljeno tudi v osrednjih slovenskih časopisih.

Na seji predsedstva občinske konference mladincev so obravnavali predlog kolektivnega odstopa družbenopolitičnega zbora. Predsedstvo mladincev je opomnilo, da lahko mladinci po funkciji postavljajo vprašanja skupščini in izvršnemu svetu, ti pa nanje odgovarjajo. Mladinci menijo, da je njihov največji argument sedanje zadnje mesto po gospodarski razvitosti v Sloveniji. Sprašujejo se tudi, koliko je uresničenega iz vsakoletnega sprejemanja resolucij.

Novi tednik, 7. 9. 1989

Šentjurčani za varnost otrok

Šentjurska osnovna šola Franja Malgaja stoji ob cesti, ki je izredno prometna in ogroža več kot tisoč učencev. Šentjurčani že dolgo časa razmišljajo, kako zagotoviti varen prihod v šolo. Najprej so hoteli graditi nadhod, vendar se je pokazalo, da gradnja ni bila realna niti finančno niti varnostno. Druga možnost pa je, da bi uredili dohod do šole skozi park, kar pa pomeni, da bi morali prestaviti spomenik NOV, ki šentjurskim borcem veliko pomeni. Zato so imeli razpravljavci na nedavni seji predsedstva Socialistične zveze nemalo pomislekov. Nazadnje pa so se le zedinili, da je varnost otrok najpomembnejša ...

Novi tednik, 20. 9. 1984

Spremenjeno lice

Nedavno so v Loki pri Žusmu predali namenu nov kulturni in gasilski dom, ki je bil zgrajen s sredstvi šentjurske občinske kulturne in požarne skupnosti, s solidarnostnimi potresnimi sredstvi ljudi širom Slovenije, zelo veliko pa so tudi sami postorili.

Po potresu leta 1974 je nov dom dostojna počastitev pete obletnice potresa na Kozjanskem, hkrati pa nov dokaz človeške solidarnosti. Treba je povedati, da je Loka povsem spremenila podoba, saj je v kraju nastala povsem nova vas z novo šolo, trgovino, sedaj še kulturnim in gasilskim domom, tik pred otvoritvijo je nov obrat Aera. Dobili so še prostore za avtomatsko telefonsko centralo, krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij.

Novi tednik, 6. 9. 1979

Šentjur: novice iz vrtca

Otroški vrtec, ki je sedaj pedagoško in upravno samostojen, ima novo ravnateljico. Občinska skupščina je na to mesto imenovala Mileno Jan. Vrtec s svojimi petimi oddelki in jasli z dvema oddelkoma sta skoraj v celoti zasedena. Otroško varstvo, ki je doslej pognalo korenine le v trgu, se bo moralo razrasti tudi na okolico. Zanimanje in potrebe se kažejo na celotnem področju občine.

V predšolski vzgoji so težave, ker rastejo vrtci hitreje, kot zmorejo vzgojiteljske šole dajati vzgojiteljice.

Novi tednik, 12. 9. 1974

Napad z mesarskim nožem

Sekretar šentjurskega kmetijskega kombinata Stane Kozjan in analitik Edo Bohorč sta med redno kontrolo garderobnih omarič v klavnici odkrila kar nekaj plena in delavec S. Š. je Kozjana fizično napadel, pridružil pa se mu je tudi L. Ž., ki je v roki imel mesarski nož. Prisotni so zmedo umirili.

Celjski tednik, 10. 9. 1969

Združitev

Na območju Kmetijske zadruge Slivnica so se zadržniki Karel Pušnik, Matija Guček in Ivan Zdolšek odločili, da bodo na skupni površini 1,5 ha posejali pšenico. Na tem kompleksu bodo svoje njive združili in odstranili stare mejnike.

Celjski tednik, 25. 9. 1959

spomine obuja: Bogdan Rahten

DA NE POZABIMO

Od kmetijskih zadrug do Kombinata

Piše: Vinko Jagodič

Temeljna organizacija kooperacija -TOK Ta enota je imela najmanj zaposlenih, po enotah – reprodukcijah trgovinah jih je bilo 15 –20. Upravniki TOK so se večkrat menjavali, med njimi so bili: Stanko Lesnika, Peter Knez, Franc Sekirnik, Alojz Vertačnik in drugi. Poslovali so v 5 poslovnih okoliših: Šentjur, Dramlje, Ponikva, Slivnica in Planina. TOK je vključevala okrog 3000 kmetij, od tega jih je bilo okrog 1200 usmerjenih v proizvodnjo mesa in mleka. Na območju občine je bilo 40 zbiralnic mleka opremljenih s hladilnimi napravami, letno so odkupili 4,5 milijonov litrov mleka. Pospeševalna služba je opravljala svetovalno službo, skrbela za nabavo potrebnih semen, zaščitnih sredstev in umetnih gnojil. V tem obdobju so delali v pospeševalni službi: Viktor Lovre, Srečko Puser, Zvonko Novak, Franc Žličar, Janko Mansuti, Milan Zalokar, Slavko Senica in drugi. Pospeševalci so preizkusili novo obliko združevanja dela in sredstev, hlevsko skupnost dveh kmetov v Srževici pri Ponikvi. Kljub vloženim naporom se je zadeva zaradi lastninskih odnosov kmalu zaključila. Uvajali so za takratne razmere in najbrž tudi za sedanjí čas primerne različne oblike združevanja kmetijske mehanizacije. Več kmetov si je nabavilo različne stroje in si jih sezonsko delilo. Nekaj teh poskusov je uspelo: kombajn za žetev, silokombajni, razni priključki itd. Z ozirom na obstoječe zemljiške obdelovalne površine kmetov je mehanizacija tudi sedaj slabo izkoriščena ter večja proizvodna cena kmetijskih pridelkov.

TOZD Trgovska dejavnost.

Upravniki so bili: Jože Pišek, Maks Maček in Edi Kolar. Po izbrisu zadrugne dejavnosti leta 1966 se je sprostila možnost, da Kombinat opravlja tudi splošno trgovsko dejavnost. Asortiman blaga za potrebe kmetijstva so razširili na razne tehnične predmete in gradbeni material. Prodajo so vršili v dotedanjih reprodukcijah trgovinah. S vključitvijo v sistem SOZD Merx se je pričela širiti tudi splošna trgovina, še posebej si je prizadeval upravnik Edi Kolar. Zaradi slabe preskrbe Prevorja in Planine pri Sevnici je Občina vztrajala, da naj Kombinat odpre splošno trgovino na Prevorju in zasilno bencinsko črpalko na Planini. Slednje naj bi realiziral Petrol, ki pa se je zaradi pričakovane slabe prodaje goriv temu izogibal. Oboje je bilo realizirano v letih 1975/76. V Šentjurju sta bili v pritličju upravne stavbe odprta prenovljena sodobna reprodukcijska trgovina in samopostrežna splošna

trgovina. Na Ponikvi je bila leta 1983 odprta nova poslovna stavba s trgovino, skladišči in pisarnami obrata, za kar se je posebej angažiral generalni direktor Merxa Franci Ban, ki se je odzval na zahteve nekaterih krajanov Ponikve. Prav v času otvoritve tega objekta je umrl bivši direktor kombinata Peter Hlastec. Leta 1989 je bil zgrajen povsem nov trgovski center na Anderburgu, kasneje LIPA. Kombinat je imel 12 splošnih trgovin. Leta 1979 je TOZD Trgovina prevzela tudi mlin Vrbno in mlin Šibenik. Pogodbeno so poslovali s celjskim žitarje in služnostnim mletjem za kmete. Skupno je bilo v TOZD zaposlenih povprečno 45 delavcev.

TOZD Klavnica in predelava.

Po vključitvi Kombinata v SOZD Merx se je klavnica vključila v preskrbo trgovske mreže širom po Celjski in Koroški regiji in je imela zagotovljen del stabilnega plasmana svežega mesa in mesnih izdelkov. Nekaj let so bili po obsegu svežega mesa in izdelkov po količini enaki klavnici KZ Laško, po letu 1984 pa se je to razmerje povečalo za štirikrat. Klavnica je pridelala 4000 ton svežega mesa in 1500 ton izdelkov. Preko SIS za preskrbo mesta Ljubljane je prodala v Ljubljani do 80% svoje proizvodnje. Klavnica je takrat imela le še tri svoje prodajalne v Celju, Mariboru in Ljubljani. Proti koncu poslovanja Kombinata je njihovo število zopet povečala na osem. Težko pridobljeni status izvozne klavnice je bil leta 1980 izgubljen. Preusmerili so se na posreden izvor preko klavnice Košaki, Maribor. Klavnica je imela ekskluzivno pooblastilo za klanje poškodovanih živali (zasilni zakoli). Poslovno so bili trajno povezani s trgovskim podjetjem Emona Ljubljana, Koteks-Tobus in izvozno uvoznim podjetjem Gruda. Največ finančne pomoči v razvoj živinoreje in posodabljanja klavnice je sovlagalo podjetje Koteks-Tobus. Živino so pretežno nabavljali v Sloveniji, občasno pa tudi v okolici Bosanskega Broda in Darde pri Osijeku. Do leta 1975 je bil upravnik veterinar Karel Vrečar. V službo so vzeli kot tehnologa Marka Laketo in nekega Karana, ki sta se hitro uveljavila med delavci in Laketa je kmalu postal predsednik političnih organizacij v TOZD. Približal se je tudi direktorju Kombin, s sodelavci in občinskimi veljaki, zlasti iz sindikatov, je sprožil postopek ocenjevanja samoupravne naravnosti upravnika Vrečarja.

(se nadaljuje)

Policijske cvetke

Še naprej vlomi na Ponkovškem

Na širšem ponkovškem območju je policija doslej registrirala že 15 vlomov. 17. avgusta je bilo vlomljeno v Hotunjah, dan kasneje na Bobovem, 9. septembra pa spet v Hotunjah. Kljub temu, da so storilcem na sledi, policisti opozarjajo na manjši rdeči avtomobil ter dva moška oziroma prosijo občane, da prijavljajo gibanje sumljivih oseb.

Dve hladilniški zgodbi

Prva se je odvila 28. avgusta na Planini v dveh obrokih. 50-letni Planinčan, primerno v rožicah, je okrog desete zvečer začel maltretirati podobno maligansko naravnano zakonito ženo. Prijateljski obisk policistov ga je pomiril le za dobro uro, kar je imelo za posledico, da so ga policisti prenočili v šmarskem »hladilniku«.

Dva dni kasneje je bilo veselo in Novi vasi, kjer je svoje starše obiskal stari znanec policije iz Dramelj. Snidenje je bilo tako živahno, da so morali posredovati policisti in to kar dvakrat. Sprva so ga le potrepjali po rami, vdrugo pa so brutalno razdrli srečno družinsko snidenje in svojega starega znanca pospremili do Šmarja.

Čudežne najdbe ukradenih avtomobilov

V noči na 6. september so neznanci vlomili v trgovino z rabljenimi vozili v Dolah ter z originalnimi ključi odpeljali s parkirišča dva avtomobila. Policisti in kriminalisti so ob sodelovanju oškodovanca oba avtomobila našli še isti dan. Precej podoben čudež se je zgodil 20. avgusta z ukradenim jugotom na Prešernovi ulici v Šentjurju. Avto so namreč policisti našli v lastnikovi garaži, kamor ga je spravil njegov stari oče, ne da bi vnuka obvestil o premiku.

Kalobška tradicija je še živa

Včasih je veljalo, da se noben dober shod ne more končati brez poštenega pretepa, pri čemer tudi z romanji vzporedne dejavnosti niso bile izvzete. To tradicijo sta letos na žegnanjsko nedeljo na Kalobju avtentično obudila 25-letni domačin in dve leti starejši »vsiljivec« iz Šentruperta. Domači junak, ki je v domači gostilni skušal ubraniti kalobško suverenost, je naletel na žilavega nasprotnika, ki mu jih je tako naložil, da so mu morali kirurgi narediti generalko na faci.

Dobjanski vandali divjali

V noči na 12. september je skupina domačih matadorjev z avtomobili do tal zravnila nekaj hektarov koruzne silaže, ki je nič hudega sluteč zorela na poljih v Lažišah. Mimogrede so naredili za okroglih 800 tisočakov škode. Fantje, ki so očitno skregani s kruhom, so že v policijskih rokah.

Varna pot v šolo

V dneh od 1. do 11. septembra so policisti skupaj z aktivisti RK in SPV ter dijaki Kmetijske šole skrbeli za varno prvo pot v šolo. Pri tem so ustavili 522 avtomobilov, zabeležili 162 kršitev CPP, 70 prekoračitev hitrosti, opozorili 25 šolarjev, opravili 17 obiskov po šolah, 13 spremljanj večjih skupin in odžebali 13 vzgojnih predavanj.

V tem času v bližini šol ni bilo nobene prometne nesreče.

Slovenija, priprni se!

Uporaba varnostnega pasu je še vedno prva violina varne vožnje. Pri 50km/h je primerljiva sila enaka padcu z višine 10m, pri 80 km/h padete 25m globoko, pri 100 km/h pa 40 metrov. Ne pozabite, človek z močjo svojih rok in nog zadrži težo svojega telesa le do hitrosti 7km/h.

POHVALA POLICISTOM

Že tako nerada pišem, še najmanj pa v javne časopise, vendar me je nekaj spodbudilo k temu.

Rada berem Šentjurske novice, saj so dober informativni časnik, namenjen kritičnosti, humorju in cinizmu. Zato sem se tudi sama odločila, da napišem tisto, kar mi leži na duši.

V poplavi nočnih cvetk in raznih kritik na račun policistov bi rada povedala eno pohvalo. Ko sem se znašla v neljubi situaciji, ko sem potrebovala njihovo pomoč, so mi v teh trenutkih resnično znali stati ob strani, mi pomagali, kolikor je bilo v njihovi moči in zadevo ustrezno rešili. Mislim, da imajo zelo težko, zahtevno in odgovorno delo, pri opravljanju svojih nalog se morajo ravnati v skladu z ustavo in zakoni ter spoštovati in varovati človekove pravice in svoboščine.

Tako da njihovo delo resnično ni lahko. Zato strogo podpiram njihovo odgovorno in zahtevno delo in mislim, da svojo dolžnost opravljajo kolikor se da dobro, hitro in kvalitetno. Šentjurskim policistom in lokalnemu kriminalistu želim še veliko uspeha pri njihovem delu in se jim še enkrat zahvaljujem.

Podplatan Marjetka

Otok

Šele pozno avgusta sem se zvalila na cesto in vihrala ob obali z desnim razgledom na otoke naprej, še naprej, čim južneje. Moja prijateljica je v prikolici svojih staršev pisala svojo drugo knjigo, ljubezensko seveda, in ni se premaknila od tam.

O Bog, to poletje me je prevrnilo. Najprej je ves čas deževalo, kar je bilo, priznam, nadvse prijetno. Tu in tam sončni dnevi, prijetno topli in ne prevroči, pa sveža jutra, travniki in cvetlice so se svetlikale v rosi. Mirna sem bila. Vse je potekalo počasi in brez strastnih prevratov, brez soparnih premikov in utrujenih vračanj. Popolnoma počitniško v vseh smislih. Šele pozno avgusta sem se zvalila na cesto in vihrala ob obali z desnim razgledom na otoke naprej, še naprej, čim južneje. Moja prijateljica je v prikolici svojih staršev pisala svojo drugo knjigo, ljubezensko seveda, in ni se premaknila od tam. Tudi, ko ji je bilo v nekem obdobju vsega dovolj, ni spremenila ritma, ni odšla nazaj ali naprej, samo signal je poslala na celino in prišla sem. Morje, čudovita modra gladina brezračnega sveta pod sabo, s prostranstvi, ki so tako razsežna, da le redko srečaš tiste velike in strašne ali pa ne prebivalce. Skrivnost, ki jo ljudje tako radi zreduciramo na pas obale, ki naj bi bilo njeno bistvo - v poležavanju tam in čofotanju po plitvini ...

Hej, mala, prišla sem. Maja je stala naslonjena na zeleno cipreso, mežikajoča, zagorela, pri priči sem morala začeti s procesom oživiljanja. Prinesla sem veter s trajekta in ga butnila vanjo in sva leteli v morje. Kričanje! Plavanje, plavanje in plavanje, preko svojih zmožnosti, pozabila sem že nanjo, ko naenkrat zagledam na skalah pred sabo čudovitega čokoladnega dečka, kakšnih petnajstih let, ki je z daljnogledom proti nama mahal svojemu prijatelju, in glej, izza hribčka je priplezal še en, prav takšen. Odplavala sem nazaj, proti Maji. Vsa zasopla je bila, in hitela mi je razlagati o njima. Torej, Majina zgodba. Ki je kriva konca prejšnje, se pravi tiste, ki naj bi jo napisala tu, v miru božjem, v zavetišču od ostalega sveta. Splezali sva iz vode na najbolj priljudnem delu obale tega majhnega otočka. Zbodlo me je v stopala. Ostre skale, toliko njih, težavna hoja proti notranjosti, toda zelo kmalu me je zalil val zelene barve. Travniki, kakšen šok, in palme. Čudovito, pa samotno hkrati. Maja mi pokaže gozdiček in zagledam temne kolibe, nizke in skrite v goščavi. Otoček je bil prepoln vsega - vonjav, barv, šumov vetra, galebijh krikov, oglašanja škrzatov, brenčanja žuželk ... Raj za čute.

Maja je utrgala nekaj fig in sedla poleg mene. Vprašala me je: »Si videla tistega fanta?« Prikimam. »Francesc mu je ime. Tisti zadaj pa je njegov brat, Hyousua (Jusua). Dvojčka sta.« Maja se zdaj smehlja v daljavo. Jaz zavzdihnem, mislim si, kako bi lahko bilo mogoče, da sta ta dva mladiča del njene nove zgodbe? Toda počakam. Pustim se, da me popelje. Tale kraj je dovolj neverjeten,

skorajda ne pogrešam niti cigarete.

»Veš, pisala sem ves čas, toliko da me ni zeblo od vseh teh besed. Tukaj se na trenutke takšno početje zazdi nesmiselno, čeprav se človek za nekaj odloči in potem napne vse spono, da bi to uresničil, se vedno kaj zalomi. Mogoče sem si izbrala pač preveč energetski kraj za delo, ki zahteva temo in izolacijo. No, potem sem lepega dne skočila v vodo, prav kot ti danes, in se znašla tu. To, da je tudi tebe samodejno in takoj odneslo sem, je samo še en dokaz, da se kraju pač ni mogoče izogniti. Kakorkoli, hvala, da si prišla ... Rada bi si počasi vtisnila vse to nekam vase in se vrnila ... Utrujena sem bila, ko sem prilezla iz vode sem in si spočila pod tistimi tremi bori tam, vidiš?« Nedaleč od naju jih vidim, sence pod njimi plešejo in med njimi se blešči sonce. »Zaspala sem menda, ne vem točno, in ko sem se prebudila, nisem več bila sama. Francesc se je sklanjal nad mano in me poljubljal po obrazu. Bila sem omamljena, nerazumna in sem priprla oči le toliko, da sem ju zaznala, ja, tudi Hyousua je bil tam, oba sta se smehljala na tako čudežen in vdan način, in se mi opravičevala za vse, ne da bi odmaknila roke in ustnice iz mene. Ne vem, bilo je kot da bi bili pijani ali pa zadeti, kot da smo se pač znašli za istim šankom in se zdaj razkrivamo drug drugemu, ker je to nekaj naravnega in neizogibnega in navsezadnje nadvse prijetnega. Hyosua je potem prinesel sendviče z avokadom, limonin sok in koščke sira, pa nekakšno domače žganje. Rekel je, da sta ga kupila starša od nekih domačinov tu. Pogovarjali smo se v Angleščini in sicer na popolnoma nadzemeljski način. Saj veš, srečaš nekoga v takšnem raju in si misliš, da se pač nikoli več in nikjer drugje ne boš. To je osvobajajoč občutek, prost si običajnih percepcij in zato kristalno iskren. Iz srca naravnost v besede.«

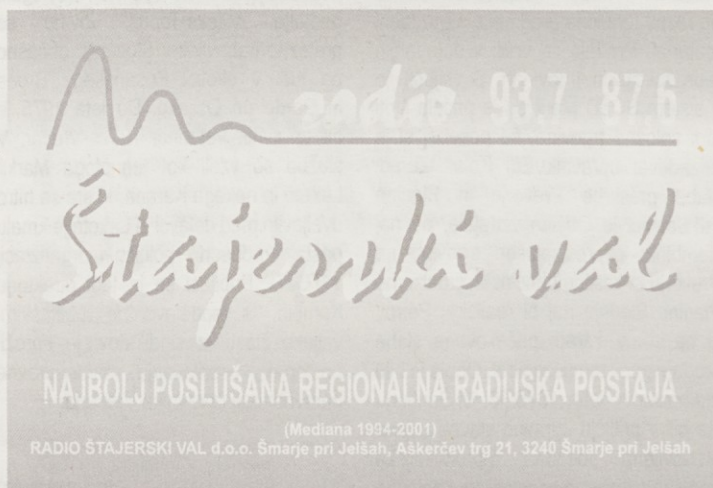
Ok, priznam, šokirana sem, vendar ne negativno. Pač šokirana. In zavistna. Tudi jaz bi se rada znašla v situaciji, ki bi me povlekla od vsega zavezujočega. Za takšne stvari mora biti človek talentiran, kot je Maja. Odprtost uma, duha, nekaj takšnega. Ravno to, kar primanjkuje tolikim dobrim

ljudem in se včasih znajde v »rokah« iztirjencev ... Toda zdaj bluzim. Maja pripoveduje naprej. Mislim si le toliko, da bo zgodba žgečkljiva. Toda ...

»Veš, z obema sem se ljubila, ker sta si to želela, in ker sta me do tega pripeljala na skrajno nežen način. Z roko v roki. Zanju je bilo prvič in sta me pač izbrala. Si lahko misliš? Nikoli se nisem nadejala čemu podobnemu. Vse, kar vem o seksu, je v tem primeru odpadlo. Mogoče bi bilo drugače, če bi bila moški, ki bi se mu to zgodilo z dvema deklicama, toda, saj veš. Kot ženska pač nisem še nikoli doživela tako ženskega pristopa k stvari. Zgodilo se je iz nedolžnosti. Tipaje, krhko, počasi, na smrt nežno.« Mene pa so zanimale podrobnosti ... Kaj in kako sta povedala, kaj želita, kdo je bil prvi, ali je drugi gledal? Maja se mi je bolj kot ne odsotno smehljala. Kot bi bila zaljubljena. »Ja, a si zaljubljena, al kaj?« Pa spet smeh. Prevalila se je na trebuh in rekla: »Poglej to, vidiš, tu na vratu?« Modrica. Precej hud ugriz. Napela je kožo in iz sveže rane na sredi je pricurljalo malo krvi. »Ne, najbrž nisem zaljubljena. Mogoče je zaljubljeno moje telo, kaj pa vem. In tisti del mene, ki še zmeraj sanja tam nekje, za čase, kot so tile, daleč od ponorelega sveta.« Zdaj je bil njen pogled že tisti, ki ga poznam iz skupnih norenj po Ljubljani. »Najbrž zdaj nista več tako nežna, kaj?« Maja se smeji, no, smehlja se, in pogleduje nekam tja proti kolibam. Nagnila sem se k njej in ji polizala kri iz vratu. Sladka in slana je bila, njena koža pa vroča. Zamrmrala je in nekaj trenutkov kasneje sem prvič poljubila žensko. In se potem ljubila z njo.

Kaj naj rečem? Ta otok je nekaj posebnega. Svoje zakone ima in ti ne sovpadajo z ničemer drugim, kot barve so in zvoki narave.

E.K.

VULKANIZACIJA IN ROČNA AVTOPRALNICA

MULEJ

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, tel.: 03 749 17 10, 749 17 12, gsm: 041 630 652

**SUPER
AKCIJA
ZIMSKIH
GUM!**

Delovni čas
delovnik 8.00 - 18.00
sobota 8.00 - 13.00

Najugodnejši med najugodnejšimi!

TRGOVINA
pri Wiharju
SELIČ **LEON**

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

**UGODNA
PONUDBA
OZIMNICE!**

**ZA NAKUPE
KI SE SPLAČAJO!**

PROTECT SERVIS

Gaberšek Milan s.p.

C.L.Dobrotinska 27 3230 ŠENTJUR
Rogaška cesta 19 3240 ŠMARJE/JELŠAH

Kje naj izberem prave
pnevmatike in platišča
za moj avto?

Pri nas!

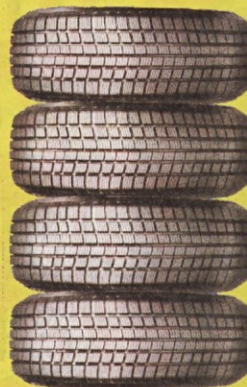

ŠENTJUR
03 746 1100

ŠMARJE
03 819 0240

Akcijska ponudba

Pripravite se na zimo s kompletom
zimskih gum in jeklenih platišč

Jekleno
platišče
6 J 15
GOLF, A3, OCTAVIA
+
Avtoplašč
Gamix ALP1 T
195/65 R15
+
Ventil
+
Montaža

18.900,00

Cene so v SIT z DDV

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

- TOPLOTNA TEHNIKA
- MONTAŽA - SERVIS - MERITVE

AKCIJA ZA NOVE PORABNIKE PLINA
PRI MENJAVI STARE PEČI
do 50.000 SIT SOFINANCIRANJA!

PLIN - UGODNO OGREVANJE

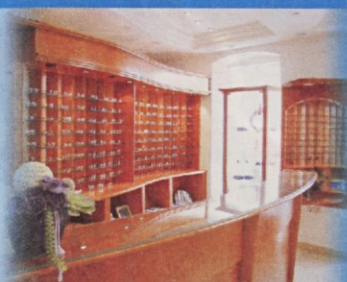
Ponudba - svetovanje - izvedba

OPTIKA *Gleščič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotinska 6b, 3230 Šentjur, tel.: 03 492 34 10

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

Prazna točka dnevnega reda

Občani potrebujemo bolj konkretna dejanja kot dobre razvojne plane.

Verjetno se bo našel kdo, ki bo temu oporekal, toda dinamika in globalizacija gredo tako hitro naprej, da komaj sledimo spremembam, kaj šele da bi uspeli delati dolgoročne razvojne načrte in se jih celo uspeli držati.

Ob prebiranju članka v rubriki »Odmevi« v ŠN mi je resnično dvignilo »dekl« in ne morem si kaj, da ne bi napisal nekaj stavkov, kot protest na način pisanja članka »Prazna točka dnevnega reda« avtorja g. Borisa KLANČNIKA, direktorja RRA Celje.

Po mojem mnenju avtor poskuša nekorektno pisati o svetnikih in funkcionarjih občine Šentjur in je še vedno prepričan, da bo sam in s sodelavci RRA izumil toplo vodo.

Sam sem bil v občinskem svetu občine Šentjur 8 let in vsaj dvakrat mi je g. Klančnik s svojim načinom prepričevanja in predstavitvijo v Power-pointu jemal čas in nas prepričeval z idejami, ki jim tudi najbolj naivni svetniki niso verjeli. Direktorju Klančniku sem takrat očital, da svetnike prepričuje po sistemu utrujanja, ker nam je ene in iste stvari tvezil dobre tri ure. Bil sem proti, a vseeno politika je naredila svoje in občina je postala ena izmed ustanoviteljic RRA, kar je stalo občinski proračun vsaj 2 Mio SIT in še kaj preko. Mislim, da tudi zadnja akcija oziroma »Program priprave regionalnega prostorskega razvoja in spremljajoči dokumenti« ne bo zastoj.

Glede na to se mi zdi popolnoma nepojmljivo in nedopustno, da v članku g. Klančnik kara in z lažjo okarakterizira g. Erjavca in ga ima za razvojno nedovzetnega.

G. Cveto Erjavec je po mojem mnenju krajan, ki mu je za njegov trud in delo potrebno dati »kapo dol«, saj je med redkimi, ki se kontinuirano skozi ves čas zavzema za razvoj mesta in občine Šentjur in se skuša s svojimi praktičnimi dejanji tudi čim bolj približati potrebam kraja in krajanom, nikakor pa ne laže, kot je bilo v članku napisano. V članku g. Klančnik propagira razvojne inkubatorje, čeprav ne vem, kaj imajo s tem svetniki. Verjamem, da bi v takšnih inkubatorjih lahko nastala kakšna nepomembna uradniška funkcija ali storitev, nikakor pa to ne more biti tehnološko inovacijsko središče, ker je zanj potrebno imeti veliko denarja, preizkušene strokovnjake, podporo industrije in njihovih razvojnih oddelkov ter znanstvenih institucij. Ne morem si predstavljati, kako bi lahko takšna umetna tvorba kaj koristnega v Šentjurju svetovala Alposu, Bohorju, Mesarstvu in raznim obrtnikom, ki si praktično s svojimi rokami in pametjo služijo denar.

Menim, da je v Šentjurski občini dovolj potenciala in izobraženega kadra, ki znajo tudi za 10 in več let naprej razmišljati o razvojnih strategijah in dejanskih potrebah, ter tudi o ustreznih uvrstitvi v evropski prostor, ker sami najbolj vemo, kaj bo za naš življenjski prostor najbolje.

Občani ne potrebujemo neuresničljivih projektov, idej, v katere le malo ljudi verjame, temveč konkretna dejanja.

Morda pa bi bilo le dobro, da bi se RRA v ŠN lahko pohvalila s kakšnim lepim sodobnim projektom za občino Šentjur in tudi dokazala in prepričala bralce o upravičenosti in pozitivnih učinkih za naš kraj, kajti drugače bomo raje verjeli g. Erjavcu.

S tem člankom nikakor nočem zapostavljati RRA in njenega direktorja, temveč le protestiram proti njegovemu načinu pisanja.

Robert MARUŠA, dipl. inž.el.

Prazna točka dnevnega reda

Članek z naslovom »Prazna točka dnevnega reda«, ki ga je objavil v 8. številki Šentjurskih novic g. Boris Klančnik, direktor RRA - Regionalne razvojne agencije Celje d.o.o., bi resnično lahko imenovali laž in zavajanje javnosti.

Kljub Vašemu žaljivemu pisanju, iz katerega je razvidno, da niste povsem pravilno informirani o moji razpravi na seji občinskega sveta, z Vami nimam namena polemizirati, čutim pa se dolžnega odgovoriti na žaljivo pisanje o Občinskem svetu, o razpravah svetnikov na sejah OS in »praznih točkah dnevnega reda«, kot jih imenujete, kakor tudi o meni.

Od Vas bi namreč pričakoval, da boste napisali Vašemu položaju primeren članek in se ne spuščali na nivo uličnega dialoga. Ker ne kandidiram na jesenskih volitvah, mi ni potrebno zavajati volivk in volivcev in jih tudi nikoli nisem, ker mi tovrstna promocija resnično nikoli ni bila potrebna.

Laž ima resnično kratke noge in, ko pisno zagotavlja, da RRA, ki je d.o.o., ni prejela nobenih finančnih sredstev s strani Občine Šentjur oziroma občinskega proračuna in imate očitno slab spomin ali pa zavajate javnost, si Vas dovolim spomniti, da je iz uradnih podatkov razvidno, da je Občina Šentjur :

- v letu 2001 dokapitalizirala RRA Celje d.o.o. v višini 2.673.140,00 sit (sklep OS, št. 020-3/00-100);

- v letu 2002 sofinancirala razvojne naloge RRA v višini 2.673.120,00 sit in sofinancirala RRA v višini 1.642.740,00 sit;

- v letu 2003 pa je RRA d.o.o. Občini Šentjur izstavila račun št. 03-00121 z dne 12.10.2003, na podlagi katerega je bilo tej instituciji nakazano 1.040.200,00 sit za sofinanciranje projekta »Regionalna zasnova prostorskega razvoja Savinjske regije«.

Na seji Občinskega sveta Šentjur sem resnično dal določene pripombe in izrazil pomisleke do programa in tudi do RRA d.o.o., vendar je bil »Program priprave regionalnega prostorskega razvoja« sprejet. Posledično sledi, da bo Občina Šentjur iz proračuna zopet sofinancirala določen delež, kot ga npr. plačujejo tudi ostale občine (skupaj 31 podpisnic). V članku trdite, da z večino občin (podpisnic) ne sodelujete najbolje, čemur se ne čudim, če tudi večini njih v vseh letih ni uspelo povrniti niti vloženih deležev. Prepričan sem, da si tudi ostale občine želijo razvojnih programov in pospešenega razvoja, kakor si ga želimo tudi v naši občini.

Tako se mi samo še bolj potrjuje izrečena bojazen, na katero sem opozarjal že ob dani podpori ustanavljanja »Savinjske statistične regije« in sicer, da se bo z ukinitvijo Kozjanske regije manj razvite še naprej zapostavljalo, krepili pa se bodo centri.

Toliko g. Boris Klančnik o zavajanju javnosti, izrečenih lažeh, cenemem populizmu in iskanju zunanega sovražnika. Resnično ima laž kratke noge.

Lepo Vas pozdravljam in se že v naprej veselim ponovnega srečanja z Vami, kot verjetno večina svetnikov našega občinskega sveta, ko nam boste ponovno predstavili nove programe in vzbujali upanje po pospešenem razvoju naše občine.

... Velike besede, za katere bomo pošteno plačali, kot tudi večina ostalih 31 občin, ostali pa le pri obljubah ... do naslednje predstavitve ali ...

Florjan Cveto Erjavec
Svetnik ZLSD

Železničarji med NOB

Že nekaj časa čitam v ŠN nadaljevanko Šentjur v preteklosti, Železničarji med NOB, ki jo piše M. Bučar. Spoštovani g. Bučar, rad bi vas vprašal, zakaj nič ne napišete, ali se je splašalo, da so ti ljudje toliko pretrpeli in za kaj so trpeli? Mar za ta zločinski komunizem? Ki je bil v verigi treh »izmov« najslabši? Sedaj, ko že kar nekaj časa predramljamo tako imenovano demokracijo, ki ima vsaj to prednost, da lahko vse glasno in jasno poveš, ne da bi te zaprli, da so bili ti ljudje zapeljani mučeniki. Zapeljani in nalagani od impregniranih učencev kremeljskih šol. Kdo so bili ti zapeljivci, dobro vemo in to resnico je že treba enkrat povedati našemu mlademu rodu.

Gospa, ki so ji ustrelili moža in je preživela nacistično taborišče, mi je pred 30 leti, ko to še ni bilo za vsaka ušesa, povedala, da ji je najbolj žal, da ni že prvega vrgla čez prag, ki ji je prišel nagovarjat moža.

Lojz Šibal, Slatina

Korenito spremenjeni v boj za obstanek

Alpos Kemoplast se aktivno pripravlja na začetek pete sezone med slovensko košarkarsko elito. Prvo tekmo novega prvenstva bodo odigrali pred domačim občinstvom v soboto, 16. oktobra, ko v goste prihaja Kraški Zidar. Letošnja ekipa je napram lanski popolnoma spremenjena. Moštvo sta nazadnje zapustila še brata Peter in Andrej Maček, že poprej so iz kluba odšli Jovanovič, Petrovič, Trifunovič, Livajič, Tilinger, Sebič in Hajrić. Novinca sta poleg Damjana Novakoviča postala dva tuja košarkarja, branilec Nedžad Mulić in center Mario Novak. Osnovni cilj popolnoma spremenjene ekipe trenerja Matjaža Tovornika bo tudi letos obstanek v družbi najboljših.

KK Šentjur

alpos KEMO PLAST

www.kksentjur.net

Ekipo je torej zapustilo kar devet igralcev in očitno so se v klubu odločili za popolno prenovo. Vendar so zaenkrat novi samo trije košarkarji; poleg povratnika Novakoviča so se dogovorili s tujcem Nedžadom Mulićem in Mariom

Kljub vsemu pa je šentjurska ekipa še vedno zelo »tanka«. Mulić je po odhodu Andreja Mačka, ki naj bi imel previsoke finančne zahteve, edini pravi organizator igre, kar lahko ob morebitni poškodbi ali slabem dnevu pomeni hude težave. Tudi na centrski poziciji je zgolj Novak, ki je poleg mladega Milana Sebiča trenutno edini dvometraš v ekipi. Nekoliko boljše je na zunanjih igralnih mestih, kjer so ostali Kočar (kazalo je, da bo tudi on zapustil Šentjur), Ribežl, Palčnik in Čebular.

Nekako velja mnenje, da bodo v letošnji ligi vse ekipe dokaj oslabiljene, vendar bo v prvem delu prvenstva igralo le 10 moštev. Prvi štirje uvrščeni se bodo uvrstili v ligo za prvaka, preostala šesterica pa se bo borila za obstanek, pri čemer bosta ob letošnjem igralnem sistemu neposredno izpadli zadnji dve ekipi. Res je, da se z izjemo Elektro nobeno od moštev ni pretirano okrepilo, vendar je lahko ob manjšem številu ekip usodnih že nekaj nenadejanih porazov. Na preizkušnjo v Šentjur

naj bi sicer prišlo še nekaj tujih košarkarjev, a je vprašanje, kakšna je verjetnost, da bi kateri od njih tudi ostal. No, morda pa vodstvo šentjurskega kluba potegne iz rokava tudi kakšnega skritega aduta ... Šentjurčani so v prijateljskih tekmah recimo ugnali Polzelo, Banex in, kot smo poročali, celo Crveno Zvezdo. Minuli vikend so sodelovali na turnirju v Šoštanju, včeraj pa so odigrali prijateljsko tekmo z Geoplin Slovanom.

L. H.

Tekme KK Šentjur v oktobru:

Sobota, 16. oktober ob 19. uri v Dvorani Hruševac

Alpos Kemoplast-Kraški Zidar

Sobota, 23. oktober

Maribor Branik-Alpos Kemoplast

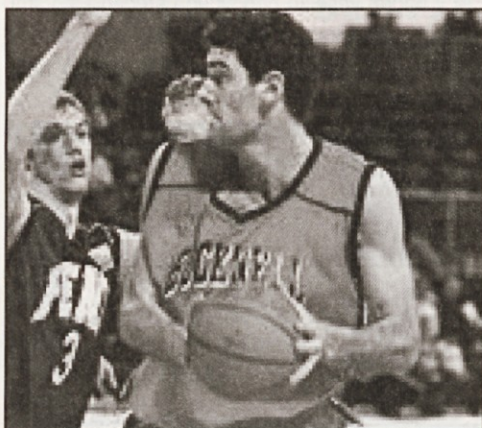
Sobota, 30. oktober ob 19. uri v Dvorani Hruševac

Alpos Kemoplast-Rogla Zreče

Davorin Škornik se je vrnil iz ZDA

Malo možnosti, da bi igral za Šentjur

Davorin Škornik, 211 cm visoki mladenič, se je sredi junija vrnil iz ZDA, kjer je študiral in igral košarko. Na univerzi Bucnelli je diplomiral na poslovnem oddelku in pridobil naziv menedžerja. Vseskozi je tudi igral v študentski ligi, saj je preko luže odšel predvsem zaradi košarke, kjer so mu kot talentiranemu igralcu ponudili ugodne pogoje. In kaj bo 23-letnik iz Hruševca počel zdaj?

V Ameriko se zaradi košarke zagotovo ne bo vrnil, saj je z diplomom univerze pomahal v slovo, da bi dobil angažma v kateri izmed dveh profesionalnih lig, pa je malo verjetno. »Z zadnjo košarkarsko sezono ne morem biti preveč zadovoljen. Igral sem povprečno 10 minut, kar je premalo, da bi se lahko popolnoma izkazal, pa tudi moja statistika ni bila ravno bleščeča. Žal smo bili ekipa, ki je

izredno malo igrala pod koš. Sicer smo se imeli čisto v redu, vendar bi se zagotovo dalo narediti več. S fakulteto in življenjem sem bil zadovoljen in nikakor mi ni žal za leta, ki sem jih preživel v ZDA,« je povedal Škornik, ki je Šentjur zapustil že leta 1999. Najprej je dokončal srednjo šolo, zdaj pa še fakulteto. Profesionalno bo košarko v ZDA težko igral, nekaj možnosti za kariero preko luže pa vidi na poklicnem in zasebnem področju, saj se je v Ameriki tudi zaljubil.

Toda zdaj si želi predvsem resno igrati košarko, vendar je zaenkrat še brez kluba. Trenira individualno in je v stalnem stiku s svojim ameriškim menedžerjem, ki bi mu naj priskrbel klub nekje v Evropi. »Želel bi si v ekipo, kjer bi lahko veliko igral in se znova privadil na evropsko košarko. Obstaja nekaj možnosti, vendar zaenkrat še ni nič konkretnega. Seveda mi je cilj tudi zaslužek, saj bi od košarke končno lahko tudi nekaj iztržil. Moja želja je, da bi se s košarko poskusil profesionalno, ne da bi jo kombiniral s službo. Opciji sta košarka ali služba. Ne vem, če mi bo uspelo, a upam na najboljše.«

Seveda se samo po sebi poraja vprašanje, zakaj ne bi nekdanji mladinski reprezentant (bil je celo evropski prvak) zaigral v Sloveniji ali kar v Šentjurju, ki je še vedno njegov matični klub, Davorin pa živi le streljaj od dvorane v Hruševcu. Resda mu profesionalnega angažmaja najbrž ne bi ponudili, vendarle pa je tudi prva slovenska liga lahko solidna odskočna deska. »Primarni cilj mi je tujina, saj bi le tam res lahko nekaj zaslužil. Slovenije nisem imel v planu, seveda pa se lahko zgodi marsikaj. Da bi zaigral za Šentjur, je res minimalno verjetno, doslej pa me tudi še nihče iz kluba ni uradno kontaktiral,« je sklenil Škornik.

L. H.

Turnir treh tenisov

Morda bi lahko turnir teniških klubov šentjurske občine poimenovali tudi tako. V soboto, 11. septembra, se je namreč na teniškem igrišču v Šentjurju zgodil 1. teniški turnir dvojic teniških klubov Šentjur, Ponikva in Gorica.

Pomerili so se po štirje moški pari iz vsakega kluba, svoj delež pa so s po eno ekipo prispevale tudi predstavnice nežnejšega spola.

»Namen turnirja, ki naj bi postal tradicionalen in bi ga vsakič organiziral drug teniški klub (zaradi najboljših tehničnih pogojev na igriščih v Šentjurju), je v prvi vrsti druženje in spoznavanje igralcev tenisa v šentjurski občini,« je povedal idejni vodja in tokratni organizator turnirja Dare Vovk. Kljub družabno naravnemu turnirju smo v Šentjurju dobili zmagovalca – to je bil Teniški klub Šentjur, ki je s skupno šestimi zmagami zmagal pred slivniškim klubom (5 zmag) in teniškim klubom Ponikva (4 zmage). Edini neporaženi dvojici sta bili Pepovnik in Turk iz Šentjurja in Gradišnik in Adrinek s Ponikve. Omeniti je treba, da se je turnirja udeležil tudi najstarejši član šentjurskega teniškega kluba Franc Kincl, ki je s 63 leti in Sandijem Reckom dobil eno tekmo. Teniški klub Ponikva ženske ekipe tokrat ni imel, v dvoboju Šentjur (Šporn, Povalej) : Gorica (Jagodič, Gradič) pa so slavile gostje.

N. G.

Sentjurčani še brez poraza

Naši nogometaši so dobro začeli tekmovalje v Štajerski ligi, saj so po šestih krogih še neporaženi. V zadnjih dveh tekmah so na domačem terenu premagali Zreče in remizirali z Brunšvikom. Z 12 točkami se nahajajo na petem mestu na lestvici in minimalnim zaostankom za najboljšimi. Razveseljivo je, da se na šentjurske tribune počasi vračajo tudi gledalci.

Moštvo Damjana Romiha je očitno ujelo pravo formo, saj je v šestih tekmah trikrat zmagalo in prav tolikokrat remiziralo. Doma so najprej visoko ugnali Šentilj, nato pa z Malečnikom in Pesnico dvakrat remizirali, v zadnjih treh krogih pa so dvakrat zmagali in enkrat igrali neodločeno. Najprej so z 1 : 4 zmagali v Kungoti, doma pa so v derbiju brez težav ugnali še Zreče.

Okrog 150 gledalcev je v Športnem parku videlo zelo solidno predstavo domačih, ki so bili celo tekmo boljši, v pohorsko mrežo pa so uspeli spraviti dve žogi. Zanimivo, oba gola sta dosegla vratarja - zdajšnji in bivši. V prvem delu je namreč iz enajstmetrovke zadel Aleksander Mavrič, prvi šentjurski vratar, v drugem polčasu pa je iz igre lep zadetek dosegel Dejan Fideršek, ki je nekoč branil šentjurski gol, zdaj pa je zamenjal »poklic« in se je očitno uspešno preselil v napad.

»Fido« je bil osrednja figura tudi minulo soboto, ko Šentjurčani sicer niso pretirano blesteli. Gostje iz Brunšvika so kar lep čas vodili z 1 : 2, nekaj minut pred koncem pa je Dejan Fideršek dosegel še svoj drugi gol in izid izenačil. Šentjurčani so imeli še nekaj lepih priložnosti, vendar jim ni uspelo doseči še kakšnega gola.

Med štirinajstimi ekipami se po 6. krogih nahajajo na 5. mestu, a za vodilno Oplotnico zaostajajo le za tri točke. Jesenski del prvenstva se bo končal v začetku novembra, do takrat pa bo

Razpored tekem članov Šentjurja:

- 25. 9.: Rogaška-Šentjur
- 3. 10.: Šentjur-Kovinar
- 10.10.: Boč-Šentjur
- 16.10.: Šentjur-Gerečja vas
- 23. 10.: Središče ob Dravi-Šentjur
- 30.10.: Šentjur-Oplotnica
- 6.11.: Mons Claudius-Šentjur

Šentjur odigral še sedem srečanj in ob nadaljnjih dobrih igrah se lahko upajmo nadejamo dobrih rezultatov.

Z nastopanjem v ligah MNZ Celje so pričele tudi mlajše selekcije z izjemo mladincev, ki se niso prijavili v ligo. Starejši in mlajši dečki nastopajo v drugi medobčinski ligi, kadeti pa v enotni prvi. Odigrali so šele dva oziroma tri kroge. Aktivne so tudi selekcije cicibanov.

L. H.

Dekleta s polno paro v novo sezono

Kljub odhodu nekaterih igralk se v ŽKK Šentjur - Šmarje že pripravljajo na novo sezono. Kadetinjam sta se priključili novi igralki, odigranih je bilo nekaj prijateljskih tekem, znan je datum za kadetske kvalifikacije, ki bodo konec tega meseca.

Nova sezona je v klub prinesla tudi novo trenerko. Karolina Koželj sicer dolgoletna trenerka v Slovenskih Konjicah je svoj debi doživela na pripravah v Šmarju s kadetsko-mladinsko ekipo. Po besedah trenerk so priprave uspele, v veliki meri se je čutil pridih poletja, saj igralk še niso v »tisti pravi« formi. Odigrana je bila ena prijateljska tekma s kadetsko ekipo KK Alpos Kemoplast Šentjur, ki so jo dekleta seveda izgubila.

V klub sta prišli dve novi igralki,

točk. Obenem je dodala, da sta obe ekipi prikazali precej nihanja v igri, tako da ima trenerski štab z igralkami na čelu pred prvimi rednimi tekmami še veliko dela.

V sredo 28. avgusta je bil izveden žreb skupin za I. krog kvalifikacij za kadetinje. V skupini A se poleg naših deklet nahajajo še ŽKK Jesenice, ŽKK Domžale, ŽKD Tolmin. Kvalifikacije bodo odigrane v soboto, 25.09.2004, v Hruševcu.

Šentjurčanki Polona Korošec in Maja Černoša, ki se jima pozna rahla odsotnost zaradi večletnega neigranja, vendar na treningih hitro napredujeta.

Trenerka Karolina Koželj je povedala: »Igralke imajo zelo pozitiven odnos do dela, saj je ta generacija zelo nadarjena in si želi uspehov. Sama sem še nekako v fazi spoznavanja deklet, katerim zanosa in motiva na manjka. Menim, da bo potrebno veliko treningov, da bodo izpopolnile individualno in kolektivno poznavanje košarke. Zaenkrat se z vsemi dobro razumem, od igralk pa bi pohvalila Urško Škorjanc, ki je pokazala izjemno nadarjenost. Upam, da nam bo uspelo nadaljevati zastavljeno pot.«

Odigranih je bilo tudi nekaj prijateljskih tekem. Kadetinje in pionirke so najprej igrale tekmo s KK Slovenske Konjice, nato pa še z ŽKD Ježica. Izgubile so na obeh srečanjih. Nekaj dni kasneje je v Celju kadetsko-mladinsko ekipo porazil ŽKK Merkur, nazadnje pa so zopet izgubile na gostovanju v Slovenskih Konjicah. Trenerka Karolina je bila kljub porazu, predvsem na zadnji tekmi v Konjicah, zadovoljna z rezultatom, saj so izgubile le za 8

Dopoldan se bosta pomerila para: ŽKK Šentjur - Šmarje in ŽKD Tolmin ob 10. uri, ob 12. uri pa ŽKK Jesenice in ŽKK Domžale. V popoldanskem delu pa bosta nastopila para: zmagovalec prve tekme proti poražencu druge tekme, ter zmagovalec druge tekme proti poražencu prve tekme. V 1. SKL se uvrstita zmagovalca popoldanskih tekem.

29.08.04 je klubu uspelo izpeljati dolgo pričakovani 2. tradicionalni piknik v šentjurskem Športnem parku. Udeleženci so pokazali veliko dobre volje z igranjem košarke, kjer pa so tokrat slavili igralci temne ekipe.

Klub se zahvaljuje vsem sponzorjem, ki so pripomogli pri organizaciji piknika; Jurmes, Farma Ihan, Hrib Dobje, Gostišče Bohorč, Resevna, Vital Mestinje in Trgovina am am. Posebna zahvala gre Miri in Alojzu Jazbec, ter Branku Vareško, ki so skrbeli za pijačo in jedajočo.

Še zanimivost: po zadnjih podatkih je namreč znano, da naj bi se Lili Lejak vrnila nazaj v Šentjur, pred dobrim mesecem dni je bila še igralka Ježice. Konkretni vzroki o vrnitvi niso znani.

BM

Žegar najboljši v KS Prevorje

Od sobote 4. do nedelje 12. v mesecu septembru je bilo na igrišču na Prevorju v znamenju medsebojnih obračunov in prave borbe med vaškimi skupnostmi. Prireditev se je odvijalo pod taktirko Damjana Mačka (ŠD Prevorje). Pet ekip se je pomerilo v košarki, nogometu, tenisu in odbojki, medtem ko so zadnji dan bile na sporedu nekoliko bolj zabavne igre po vzoru nekdanjih »Iger brez meja«, in sicer prenašanje vode, zabijanje žebeljev in pa vlečenje vrvi. Ekipa iz Žegra si je že pred zadnjo igro prigrala neulovljivo prednost in tako še drugič v treh letih prigrala lovoriko z prehodnim pokalom na čelu, ki postane trajna lastnina v primeru, če ekipa osvoji prvo mesto trikrat zapored. Dogajanje je spremljalo tudi veliko število gledalcev, zadnji dan jih je bilo skupaj s tekmovalci namreč več kot 100, kar je zagotovo rekord za športne igre in pa lepa številka za dogajanje, ki niti ni bilo »obešeno na velik zvon«. Nasploh so tamkajšnje igrišče in pa septembrske igre prava popestritev, vsaj glede na odziv občinstva. Velja pa omeniti še to, da ravno v teh dveh ŠD Prevorje širi prostor pri igrišču, ki bi naj bil namenjen igranju namiznega tenisa oziroma garderobi. S strani občine pa naj bila bi v naslednjem letu (?) načrtovana preplastitev asfaltno površine, hkrati pa naj bi prišlo tudi do širitve zaenkrat premajhnega igrišča. S tem bi krajani vendarle dobili spodobno igrišče, za kar trenutno ni moč trditi.

Za zmagovalno ekipo iz Žegra so nastopili: Jevšnik Jure, Jevšnik Silvo, Planko Andrej, Planko Sandi, Planko Bojan, Planko Simon, Planko Vani, Šket Brane, Šket Marko, Recko Jani, Kolman Miran in Romih Joži.

B.P.

Vabilo

Kolesarski klub Šentjur organizira

v soboto, 25.9.2004, ob 11.00 uri

2. kolesarski vzpon na Resevno.

Štart je pri Osnovni šoli HRUŠEVEC.

V počastitev občinskega praznika občine Šentjur vas vlijudno vabimo, da se nam pridružite.

Kolesarski klub Šentjur

Priporočljiva oprema: gorsko kolo in ČELADA.

*** v primeru slabega vremena prireditev odpade ***

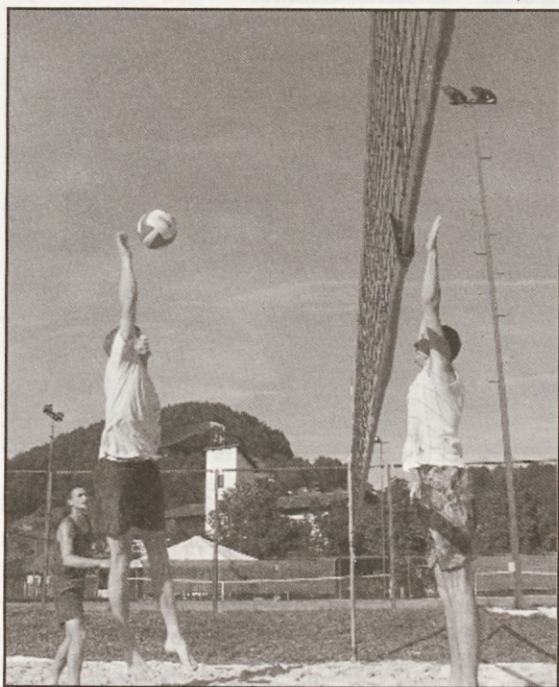
Trojke za Toyota RAV 4

Zadnjo avgustovsko nedeljo se je na igrišču za odbojko na mivki v Gorici pri Slivnici v organizaciji OK Nonek team zgodil prvi tovrstni turnir v naši občini.

Žal je bilo kljub lepemu vremenu, prijetnemu vzdušju in dobri organizaciji le malo domačih ekip - z izjemo šentjurskih študentov (Dva s čupo - pa eden brez) ter gostiteljev (Nonekov). Lepa odbojka, »beach« razpoloženje, za katerega je z »jahanjem muzke« skrbel Marko Lesnika in redke punce (foto arhiv kluba), fantastični čevapčiči izpod rok mojstra Vladota, mrzlo pivo ter lepe nagrade so gostitelje in sodelujoče prepričale, da turnir postane tradicionalen. Pozno popoldne smo dobili najboljšo. Tretje mesto so osvojili planinski Gastarbeiterji. Finalno tekmo je izgubila ekipa Party breakerji proti Kanonfuterjem iz Frankolovega.

Brez sponzorjev ne bi uspeli - hvala: Toyota Avto Celje, Hrib Dobje, Pizzerija Špica Laško, Heledi's Celje, Gostilina Lesjak in Trgovina Krajcar iz Gorice pri Slivnici, Trgovina Leon Selič Šentjur ter Engrotuš. Hvala tudi vsem, ki ste pomagali: Gasilskemu društvu Gorica pri Slivnici, Športnemu društvu Gorica pri Slivnici, Ljubu Žafranu, družini Brglez, Marku Lesnika, Nuši Novak, g.Potrati in drugim.

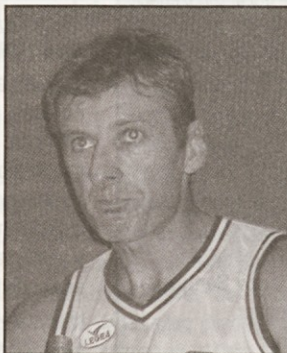
Srečo Črep, BM

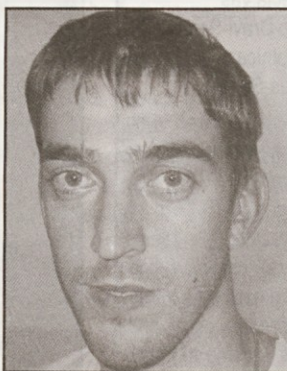
Mlajše selekcije KK Šentjur

Kadeti dobili novega trenerja

Novi – stari znanec šentjurskega parketa Damjan Novakovič je postal trener kadetov, pionirjem bo še naprej posvečal pozornost Ožbej Stane, mladince in mlade člane pa bo, kot smo vajeni, v vajejih držal Dejan Mihevc.

Damjan Novakovič

Dejan Mihevc

Ekipo razigranih kadetov bo za to sezono prevzel Damjan Novakovič, ki bo tudi sicer igral v članskih vrstah. Poleg obveznosti v Šentjurju, v domačem Šmarju še vedno vodi ekipo pionirjev: »V veselje mi je delati z mladimi igralci, a včasih je malce naporno. Fantje so pridni, več problemov imamo le s poukom, saj vsi igralci nimajo statusa

in tako izostajajo na treningih. Moj cilj je ostati v prvi ligi, ekipo tehnično pripraviti na tekme in za višje starostne kategorije, zdajšnjemu moštvu pa so se pridružili Andrej Parfant in Matic Milenkovič iz Celja ter Lenart Plavčak iz Rogaške. Poleg vsega sodelujemo s Šmarjem, kjer so na posojlo štiri kadeti – Miha Zorko, Tadej Jug, Peter Sinkovič in Nejc Golob, vendar bodo še naprej igrali za domači klub.«

Ožbej Stane bo vodil ekipo pionirjev, s katerimi se bo poskušal kar se da visoko uvrstiti v ligi. Po prvem delu tekmovanja so pristali na drugem mestu, sedaj pa se s polno paro pripravljajo na tekme, ki se bodo pričele v začetku oktobra.

Dejan Mihevc je na kratko povedal: »Plan v novi sezoni je seveda ostati v prvi ligi tako z mladinci kot s kadeti. Rečem lahko, da smo letos s fanti uresničili napovedi, ter se uvrstili v zeleno prvo ligo, kar bomo vsekakor poskušali obdržati. Mladinci so dobro fizično pripravljeni, kar nenadno dokazujejo prijateljske

tekme, ki jih imamo. Dobili smo tudi tri nove igralce, Domna Janežiča iz Slovenskih Konjic in mladega Mariborčana Alena Gašperiča, ki sta se v ekipo solidno ujela, ter Lenarta Plavčaka iz Rogaške Slatine, ki bo igral za kadete. Tu so še mladi člani, vendar še ni znano, kdaj se bo začel tekmovalni del. Obenem si v klubu želimo narediti čim večjo bazo najmlajših košarkarjev, s katerimi bi začeli na novo delati, jih uvajati in jim predstaviti košarko kot zanimiv šport.«

B.M.

Atleti znova uspešni

Že konec avgusta je v Kopru oziroma Celju potekalo tekmovanje za Atletski pokal Slovenije, kjer so se izkazali tudi nekateri mlajši šentjurski atleti. Andrej Zemlja in Jernej Brečko sta se med pionirji uvrstila v finale teka na 100 m, še uspešnejša pa sta bila na 300 m. Zemlja je bil odlični tretji, Brečko pa je za njim zaostal le za mesto. Davor Košec je med mlajšimi mladinci na 400 m bil peti. Odlično sta tekli tudi ženski predstavnici: Natalija Labohar je bila z osebnim rekordom na 300 m osma, presenetila pa je Andreja Jernej, ki je na 300 m z ovirami bila tretja.

Atletski klub je ob izteku počitnic na Rogli organiziral nekaj dnevnih športni tabor s 17 udeleženci.

Gašper Kolar tudi že pokalni prvak

Konjenik s Planinske vasi pri Planini že nekaj let velja za enega najbolj nadarjenih v Sloveniji, kar vedno znova dokazuje. Že pred časom je postal državni mladinski prvak, zadnji avgustovski vikend pa si je v Škofji vasi že tekmo pred

koncem zagotovil tudi pokalni mladinski naslov. Gašper Kolar je nastopil s kobiljo Rafinesse, sicer pa brani barve kluba Ganymed.

Na Ponikvi in v Dolah rekreativno aktivni

Sekcija za mali nogomet pri Športnem društvu Ponikva je organizirala manjši turnir, kjer so se srečali ponkovski nogometaši različnih starosti in »prepričani«. Najprej so se merili mlajši, sledili so jim aktivni v občinski ligi in še moštvi veteranov. Na koncu so se »udarili« še gasilci in lovci.

V Dolah je tamkajšnje športno društvo v sklopu praznika KS Blagovna organiziralo vaše igre in nogometni turnir. Med nogometaši se je najbolj izkazala ekipa Primoža, v vlečenju vrvi pa so bili med moškimi najboljšimi gasilci iz Lokarj, med ženskami pa domačinke iz Dol.

Tenis in kolesarski vzpon ob občinskem prazniku Prihajajočo soboto (25. september) bosta praznik občine počastila tudi teniški in kolesarski klub. Tradicionalni odprti teniški turnir se bo pričel ob 9. uri zjutraj v Športnem parku, ob 11. uri bo izpred OŠ Hruševca štart drugega kolesarskega vzpona

na Resevno.

Odbojka

V zadnjem obdobju sta se v naših koncih zgodila dva turnirja v odbojki na mivki. V sosednji občini, a vendarle v nam bližnji Sladki Gori, je slavilo moštvo Nonek teama s Ponikve, ki je konec avgusta na novem igrišču v Gorici pri Slivnici organiziralo turnir za atraktivnim nagradnim skladom, o čemer lahko berete v posebnem članku.

Vpis v košarkarsko šolo

Košarkarski klub Alpos-Kemoplast v mesecu septembru organizira vpis v košarkarsko šolo. Vpis poteka vsak delovni dan med 16.00 in 17.00 uro v telovadnici OŠ Hruševca v Šentjurju. Vadba je namenjena tako začetnikom kot tudi fantom, ki so se že spoznali s košarkarskimi osnovami. Za najmlajše bo organizirana vadba mini košarke. Dodatne informacije dobite na uradni spletni strani košarkarskega kluba www.kksentjur.net ali na telefonski številki 041-721-432.

1. OLMN ŠENTJUR

VR	EKIPA	K	Z	N	P	+	-	T
1.	KOVAL LOKA	14	11	1	2	74	13	38
2.	MLADI FORUM ZLSD	14	10	2	2	57	27	32
3.	FRANGROS	14	9	1	4	43	24	28
4.	DRAMLJE	14	8	1	5	37	22	25
5.	ELEKTRO SELIČ	14	7	1	6	22	22	24
6.	SOKOLI SKMS	14	6	1	7	27	43	21
7.	MIKI ŠENTVID SANIMA	14	6	1	7	22	33	19
8.	SIMPL ŽEGAR	14	6	1	7	27	33	19
9.	GREMLINI	14	0	1	13	11	51	10
10.	JAKOB	14	2	2	10	25	42	7
11.	ŠD DOLE MAKROCOM	14	1	1	12	21	71	3

2. OLMN SENTJUR

VR	EKIPA	K	Z	N	P	+	-	T
1.	SAMORASTNIKI	14	13	1	0	77	33	41
2.	ŠVEDI MONTPREIS	14	12	1	1	59	23	37
3.	KMN PONIKVA	14	12	1	1	77	20	36
4.	ŠD ŠEDINA	14	8	2	4	49	40	27
5.	ŠD DROBINSKO	14	7	4	3	40	34	25
6.	OBRTNA ZBORNICA	14	8	1	5	32	37	25
7.	OPTIKA GLEŠČIČ	14	6	2	6	47	44	20
8.	PLUTONIJ	14	6	1	7	33	50	19
9.	MIKI MIŠKE	14	4	2	8	33	55	15
10.	KOŠNICA	14	5	1	8	23	64	15
11.	POTPUHI	14	2	2	10	44	62	10
12.	KLEP KAMPUŠ	14	1	1	12	25	73	3

VETERANSKA LIGA

VR	EKIPA	K	Z	N	P	+	-	T
1.	DRAMLJE	5	5	0	0	15	11	22
2.	JAKOB	5	5	0	0	13	13	15
3.	ŠD DOLE	5	2	2	1	13	21	8
4.	PONIKVA	5	2	2	1	17	21	8
5.	ALPOS	5	0	2	3	12	27	8

Dramlje in Jakob z veliko prednostjo

V veteranski ligi rahlo izstopata ekipi Dramlje in Jakoba, slednji imajo osem točk prednosti pred ostalimi tremi ekipami, Dramlje pa imajo lepo prednost pred drugouvrščeno ekipo, tako da večjih sprememb v tej ligi ni pričakovati. V 11.krogu sta bili na sporedu dve tekmi. Prvi tekmovalni par sta sestavljali ekipi ŠD Dole in Jakob. Slednji so zmagali z rezultatom 2:1. Drugo tekmo pa so z rezultatom 3:1 dobili Drameljčani proti ekipi Alposa. Ponikva je bila prosta.

Rezultati 1.liga

14.krog: KOVAL LOKA - GREMLINI 6:0, ŠENTVID SANIMA - ELEKTRO SELIČ 0:1, SIMPL ŽEGAR - DRAMLJE 3:4, FRANGROS - ŠD DOLE MAKROCOM 3:0, SOKOLI SKMS - MLADI FORUM 7:7, **15.krog:** JAKOB - KOVAL LOKA 2:2, ELEKTRO SELIČ - DRAMLJE 3:1, GREMLINI - ŠD DOLE MAKROCOM 4:1, ŠENTVID - MLADI FORUM preloženo, SIMPL ŽEGAR - FRANGROS 0:3, **16.krog:** SIMPL ŽEGAR - KOVAL LOKA 0:4, SOKOLI - ŠENTVID SANIMA 7:5, MLADI FORUM - GREMLINI 5:3, ŠD MAKROCOM - ELEKTRO SELIČ 3:4, DRAMLJE - JAKOB 2:1

Na vrhu Ločani s štirimi točkami prednosti

V zadnjih treh krogih, toliko jih trenutno tudi šteje jesenski del lige, so se odigrali nekateri zelo zanimivi derbiji. Predvsem pa velja omeniti dve tekmi, in sicer šentjurski obračun (Sokoli - Mladi Forum ZLSD), kjer sta se tekmece razšla z neodločenim izidom, rezultat pa je bil kar 7:7. Sokoli so nanizali še en visok rezultat, tokrat 7:5 proti ekipi Šentvida. Slednji se kljub trenutno sedmemu mestu na lestvici, toda z dvema tekmama manj, zagotovo še niso odrekli uvrstitve med prve tri. Vsaj v prejšnjih letih je bilo tako, da so fantje iz Šentvida proti koncu tekmovanja delo opravili z odliko in tako pristali tik pod vrhom lestvice. Pravzaprav imajo vse ekipe do sedmega mesta vse možnosti, da se prebijejo med najbolše tri v elitni ligi. V tej skupini so torej Šentvid, Sokoli, Elektro Selič, Dramlje, medtem ko Loka, Mladi Forum in Frangros zasedajo prva tri mesta. Lanski drugoligaši (Simpl Žegar) so trenutno na osmem mestu, potem ko so po spomladanskem delu bili na odličnem tretjem mestu. Gremlini, Jakob in Makrokom pa zaključujejo spodnji del lestvice. Prvoligaši imajo na sporedu še šest krogov. Končni razplet bo znan proti koncu oktobra, natančneje 23. v mesecu, ko bo na sporedu še zadnji krog.

Samorastniki povečali prednost

V drugi ligi se praktično ni zgodilo nič posebnega. Samorastniki so svojo prednost pred zasledovalci povečali na štiri točke. Po spomladanskem delu je bila njihova prednost le ena točka. ŠD Drobinsko in Obrtna zbornica na petem in šestem mestu sta zamenjali mesti glede na lestvico iz prejšnjega dela tekmovanja. Za dve mesti je napredovala Optika Gleščič, ki je sedaj na sedmem mestu. Košnica je za dve mesti nazadovovala in je sedaj na desetem mestu. Ostale ekipe v spodnjem delu lestvice niso napredovale oziroma nazadovale za več kot eno mesto.

Samorastniki - tudi letos na vrhu drugoligaške scene

Potepuhi - v tej sezoni v manj vidni vlogi, lani končali sezono na 4.mestu

Pokalno tekmovanje

V pokalnem tekmovanju so ostale še štiri ekipe, ki se bodo pomerile v naslednjih polfinalnih obračunih: Koval Loka - Švedi Montpreis in Frangros - Elektro inštalacije Selič. Tekmi bodo na odigrane 3. oktobra.

Rezultati 2.liga

14.krog: POTEPUHI - SAMORASTNIKI 0:8, ŠD DROBINSKO - ŠD KOŠNICA 6:0, OBRTNA ZBORNICA - ŠD ŠEDINA 1:2, MIKI MIŠKE - PLUTONIJ 3:2, BAKUS PONIKVA - ŠVEDI 4:0, OPTIKA GLEŠČIČ - KLEP KAMPUŠ 8:1.

15.krog: ŠD KOŠNICA - SAMORASTNIKI 3:5, ŠVEDI MONTPREIS - MIKI MIŠKE 6:1, ŠD ŠEDINA - ŠD DROBINSKO 0:0, OPTIKA GLEŠČIČ - POTEPUHI preloženo, KLEP KAMPUŠ - BAKUS PONIKVA 0:3, PLUTONIJ - OBRTNA ZBORNICA 1:3.

16.krog: OBRTNA ZBORNICA - ŠVEDI 1:3, PONIKVA - OPTIKA GLEŠČIČ 0:3, POTEPUHI - KOŠNICA 5:2, ŠD DROBINSKO - PLUTONIJ 2:5, SAMORASTNIKI - ŠD ŠEDINA 4:3, MIKI MIŠKE - KLEP KAMPUŠ 2:2

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	PREDSEDNIK SDS	MAKEDON. POLITIČARKA (VERA)	IZDELOVALEC NAČRTOV NA TERENU	BOR	BABIČA, STARA MAMA	NASPROTNO OD SLOKA	IZ AVSTRIJE (MN)
KONSTRUK. KI NOSI JADRO						28	PODPORNIK, DOBROTNIK NEMŠKA NAC. DRŽAVA
SRBSKO M. IME		12		LIŠE			
				REPUBLIKA DEUTCHLAND			
NASPR. OD PREVARANT			15			17	
DRŽAVLJAN S. EVROPE	22	14			JE RIMSKA 50	24	
AARE (ORIG.)				ITALIJAN			

Nagrade za avgustovsko križanko – kompletno pranje in čiščenje avtomobila pri Vulkanizaciji Mulej – prejemo: Vida Pilinger iz Laz, Vera Gradišnik s Ponikve in Polona Arh iz Drobinskega.

DOBRA VILA

PRI ZDRAVNIKU I.

PRI ZDRAVNIKU II.

POGREB

LESTEV

KDO JE

„To sem jaz pred operacijo!“

Jani AVT

- avtokleparstvo
- avtoličarstvo
- prodaja rabljenih vozil

UGODNO

PREPISI VOZIL

tel.: 03 749 10 00, fax: 03 749 10 01,
gsm: 041 627 924, gsm: 031 627 924

**PESTRA PONUDBA
RABLJENIH VOZIL!**

BT - BIRO

- računovodstvo in knjigovodstvo

- tajniška in pisarniška dela
- tipkanje seminarskih nalog

Željko Kosaber s.p.,
Kozjanskega odreda 87a,
3230 Šentjur

20 vrst pizz

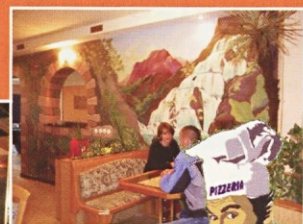
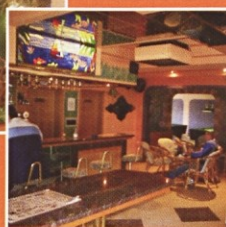
jedi na žaru

sladice

NOVO
Od 1. septembra
TOPLE MALICE!

**VSAK DAN DOSTAVA NA
DOM od 10. do 22. ure**

**gsm: 051/ 413 590,
tel.: 03/ 749 19 36**

dinos

Gaji 37, 3000 Celje, Tel.: (03) 4266-484, FAX: (03) 4266-486

- zbiranje odpadnega papirja in kartonske embalaže, kovin, plastike, barvnih kovin, stekla
- prevozi nenevarnih odpadkov s specialnimi vozili
- prodaja kovinskih profilov in opreme za zbiranje odpadkov
- demontaže in rušenje kovinskih konstrukcij

Več kot 50 letna tradicija

Pisano veselje!

Jesen na Planetu Tuš Celje

Od 1. 9. do 10. 10. 2004

KOLEDAR PRIREDITEV

čet. 23. 9.

ob 15. uri

Postavljanje klopotca z vinogradniškimi igrami in domačimi dobrotami

pet. 24. 9.

med 15. in 19. uro

Jesenska tržnica

sob. 25. 9.

med 9.30 in 13. uro

Jesenska Tržnica

pet. 1. 10. in sob. 2. 10.

med 9. in 21. uro

Gobarska razstava gobarskega društva Bisernica Celje

pon. 4. 10.

ob 17. uri v kinodvorani št. 7

Miška Minka praznuje rojstni dan

Družinsko gledališče Kolenc

tor. 5. 10.

ob 17. uri v kinodvorani št. 7

Knjiga o džungli 2
filmska predstava

sre. 6. 10.

ob 17. uri kinodvorani št.7

Dogodivščine Indijančka Vikija

Lutkovno gledališče FRU - FRU

čet. 7. 10.

ob 17. uri v kinodvorani št.7

Gledališka predstava Nerodna Avgušlina

Sten Vilar

pet. 8. 10.

ob 17. uri v kinodvorani št.7

Čarovniška predstava Tuško in čarodej David
Čarodej David Tominc

sob. 9. 10.

ob 10. uri v kinodvorani št.7

Predstava Jesenske sanje
Pojoči kuhar

Vse otroške aktivnosti so

brezplačne!

OTROŠKE USTVARJALNE DELAVNICE

vsak petek, med 16. in 19. uro
vsako soboto, med 9. in 12. uro
ter med 16. in 19. uro

VARSTVO V IGRALNICI

od pon. do pet., med 15. in 20. uro
sobota, med 9. in 20. uro
nedelja, med 9. in 13. uro

www.planet-tus.com

Kjer so zvezde doma

ENGROTUŠ d.o.o., Cesta v Trnovlje 10/A, 3000 Celje

Celje - skladišče

D-Per

18/2004

COBISS

Izdelava in
predelava
zlatega nakita

Poročni prstani

Popravila zlatega
in srebrnega nakita

Graviranje

V TRŽNO PRODAJNEM
CENTRU ŠENTJUR

Drofenikova 16,

tel.: 03 749 20 30

tel.: 03 579 40 49

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

FRIZERSTVO

Mateja Fijavž-Smola s.p.

P.E. Cesta Leona Dobrotinška 5, Šentjur

MOŠKO IN ŽENSKO FRIZERSTVO
NASPROTI ZDRAVSTVENEGA DOMA

DO KONCA LETA 2004
20% POPUSTA

DIJAKI IN
ŠTUDENTJE
NA FRIZERSKE USLUGE

UPOKOJENKE
NA BARVANJE,
TRAJNO

Tel.:
749 27 13

Delovni čas:
ob delavnikih
7 - 19
ob sobotah
7 - 14

